

۲۰ مۆچيارىيەكەى وليەم فۆكنەر لەمەر نووسىن:

لە ئىنگلىزىيەو: ژيار ھۆمەر

وليەم فۆكنەر يەككە لە ھەرەباشترىن نووسەر ئەمريكيەكان لە ميژوودا. بە ھۆى قەلەمە بەپرشت و شيوازە تايبەتەكەيەو، توانى لە تەمەنى پەنجاوودووسالبيدا خەلاتى نۆبيلل بباتەو، ھەرۇھا براوھى دوو خەلاتى پۆلتيزەر و دوو خەلاتى ناشنال بوو، دلى زۆرىك لە خوینەرانشى بەدەست ھېناو. ميليۆنان كەس لە سەرانسەرى جياھاندا بەتاسەو نووسىنەكانى دەخوينەو. فۆكنەر جادوويەكى سەيرى ھەيە: يەككە لەو نووسەرانی دەشى بەردەوام نووسىنەكانى بخويندريتەو بئەوھى بزاندري داخو چ پئچكەيەكى گرتووتە بەر و چلۆن دەنوسى.

فۆكنەر سالى ۱۸۹۷ لە باشوورى ئەمريكا، لە ويلايەتى ميسيسيپى، چاوى بە دنيا پشكوت و سالى ۱۹۶۲، لە تەمەنى ۶۵ سالىدا، لە ھەمان ويلايەت كۆچى دوايى كرد. ليرەدا ئەو سەرنج و تېرواپنە گرنگانەى فۆكنەر سەبارەت بە نووسىن دەخەينە روو كە لە بۆنە و ديماھە و گوتوبئزەكانى سالى ۱۹۴۷ تا ۱۹۵۸ ھەلھېنجراون.

له باره ی نووسه ریه وه:

مه به به نووسه ر، به به نووسین. نووسه ری واتا مه نگی و چه قین. کرداری نووسین؛ جوولّه و چالاک و زیندوویه تی ده رنوینتی. کاتیک له جوولّه ده وهستی، مردووی. قهت بۆ نووسین زوو نییه، هه ر کاتیک فیری خویندنه وه بووی، ده یشتوانی بنووسی.

(له دیمانه یه کدا له گه لّ ده یلی پرینستونیان - ۱۹۵۸)

له باره ی نووسینه وه:

با هه ر هه ز و خولیا بی. چونکه تۆ له به ر پاره نانووسی، له به ر چبژ ده نووسی. ده بی به لاته وه خو ش و چبژ به خو ش بی. ره نگی له کاتی نووسیندا نه وه هه سته ت نه بی، به لام پاش ته و او بوونی ده بی هه ست به و خو شی و چبژ به بکی. ته و او بوون به و و اتایه نایه ت ئیتر له قوژبنیکدا دابنیشی و شانازی به وه ی نووسیوونه بکی، به لکو و اتا هه مو هه ول و کوششی خو ت تیدا وه گه ر خستوه و جاره کانی داهاتوو با شتر و با شتر ده بی.

(له دیمانه یه کدا له گه لّ ده یلی پرینستونیان - ۱۹۵۸)

ته کنیک:

گه ر نووسه ر هه زی له ته کنیکه، با بیته پزیشک یان نژار. هه چ ریکاریک بۆ باشنووسی نییه، ته نانه ت قه د بریکیش نییه. نووسه ره لاهه کان گه ر شوین تیوریک بکه ون، گه مژهن. له هه له کانتا نه وه فیر بن، چونکه مرو ف ته نّ له رپی هه له وه فیر ده بی. نووسه ری چاک پینی وایه کاره که ی هینده باشه، که س ناتوانی مۆچیاریی بکا. سا خاوه نی فیزیکی تایه تیشه. ئاساییه هه ر چه ندیکیش به شانوبالی نووسه ری کۆندا

هه لّی، چونکه ئیستاکه ده یه وه ی پشته له ئه رز بدات.

(له دیمانه یه کدا له گه لّ پاریس رقیوو - ۱۹۵۶)

باشترین شیواز بۆ نووسینی رۆمان:

پیشنیا ر ده که م سه ره تا که سی تیه کان له می شکی خو تاندا بئافرینن. کاتیک که سی تیه ک به چاکی له خه یال داندان ده ئافرینن، که سی تیه که راسته قینه یه و خو ی شته کانی دی ده کا. ئیتر تا که کاری ئیوه ی نووسه ر ئه وه یه دوا ی که سی تیه که بکه ون، ئه و کارانه ی ده یکا و ئه و قسانه ی ده یلی، بنووسنه وه. سه ره تا هه په لووشکر دنه، پاشان ده رها ویشتنه. ده بی پرو اتان به که سی تیه که هه بی، ده بی و بز انن زیندو وه، هه له به ته ده بی بارودوخی ژیا نی به جو ریک هه لّ بژیرن و له به رچا و بگرن که له گه لّ بیرو با وه ریدا بگو نجی و شیا و بی. دوا ی ئه م هه نگا وه، شته کان له خو وه به ره و پیش ده چن. به ر له وه ی پینووس بنیته سه ر تیا نووس، ده بی زۆره ی چیرۆکه که ت له می شکتدا نووسی بی. ده بی که سی تیه که له سه ر بنه ما ی تیگه یشتن و ئه زموونی راسته قینه ت بی و وه ک پیشتریش ئاماژه ی پی دا، ئه مه بری تیه له هه مو و ئه و شتانه ی وا خویندووتنه ته وه، بیستووتن، بیرت لی کردوونه ته وه، هه مو و ئه مانه پئوه ریکت ده ده نه ده ست بۆ پیوانی که سی تیه خه یالییه که. کاتیک که سی تیه راسته قینه که ته و او ده بی و له به رامه رتدایه، زیندو وه و ده جوولینه وه و گرنگه، که واته نووسینه وه ی سانا یه و قورس نییه.

(له ئاهه نگی ده رچوونی خویندکارانی زانکوی فیرجینیا - ۱۹۵۸)

بوون به رۆمانووسیکى باش:

له سهدا نهوهدونۆ بههره، له سهدا نهوهدونۆ رېكخراوی، له سهدا نهوهدونۆ كۆشش پېویسته. نووسهري باش نابې قهت به تهواوی له كاری خوئی قابل بې. ده بې همیشه ئامانجی گهوره تر و زۆرتر له وهی ده ئوان، دابنن. ههول مه ده ن هه ته ئی له هاوچه ركهانی خو ئان یان پېشینان باشر بن، ههول بده ن له خو ئان باشر بن. نووسه ر بوونه وه رېكه له لایه ن ئه هریمه نه كانه وه به رپۆه ده بری. خوئی نازانی بۆچی ئه ویان هه لېژاردوه، زۆریه ی كانه كانی هه ینده سه رقاله كه نایه ر ژپته سه ره ئه وه ی بزانی داخۆ بۆچی وایه! نووسه ر كه سیكه به بن هه ستردن به به رپرساریه تی ئه خلاق، له به ر راپه راندنی كاره كه ی، هه رچیه کی پېویست بې؛ ته ئن له پینا و ته واو كرنی نووسینه كه ی، قه رز یان دزی یان سوأل له هه موو كه س ده كات... تاكه به رپرساریه تی نووسه ر، هونه ره كه یه تی. گه ر نووسه ر باش بې، زۆردار و دلر ه ق ده بې، چونكه خه ونیكي له مېشكدایه و هینده ئازاری ده دات كه ده بی ت له ده ستی قوتاری بی ت تا هه مدیسان هه ست به ئارامی بكاته وه. هه رچیه کی له هه گبه دا بې: شه رف، شكۆ، دلنیا بی، پیدایه تی، دلخۆشی، هه موو شتیك له پینا و نووسینی په رتووكه كه یدا داده ئن. گه ر پېویست بكات له دایکی برقی ئیت، بې ئه ملاولا ده بكات؛ هۆنراوه ی "Ode on a Grecian Urn" له زۆرینه ی پیره ژنه كان باشره.

(له دیمانه یه كدا له گه ل پارسی ریفیو - 1967)

دهسته ه لگرتن له نووسین:

تاكه یاسای من ئه وه به كاتیك نووسینه كه هالاوی گه رمی لئ هه لده ستی، ده ستی لئ هه لگه ری. هه موو ئه و شتانه ی ده ته وی بیانووسی، قه ت به جار یك هه لیاغه رپۆه. هه میشه كاتیك چیرۆكه كه خه رېكه باش ده پروات ده ستی لئ هه لگه ره. ده سته پكردنه وه لپه وه ئاسانه ره. گه ر به جار یك خو ت بره تینی، ساتی ده سته پكردنه وه تووشی گچهل ده بی. هه میشه كاتیك شته كان باش ده رۆن، ده ست هه لگه ره.

(له ئاههنگی ده رچوونی خو پندكارانی زانكۆی فیرجینیا - 1958)

زاراوه:

باشترین شت ئه وه یه به رپۆه یه کی كه م كه لك له زاراوه وه رېگه ردی، چونكه ئه وانیه ی شاره زای زاراوه كه نه بن، سه ریان لئ ده شیوی. نووسه ر نابې رېگه به وه بدات كه سیتییه كان رېك به زمان و زاراوه یه کی تاییه ت بدوین. وا باشره به درپژایی چیرۆكه كه، به چه ند ئاماژه یه کی كورت و پوخت، زاراوه ی كه سیتییه كان ده ربخات.

(له به رنامه یه کی رادیوییدا - 1958)

كه سیتی:

هه قیقه ت له ناواخنی دل مرۆفه وه هه لده قوولئ. هه ول مه ده بیر و رامانی خو ت ده رخوا ردی خو پنه ر بده ی. له بری ئه وه، هه ول بده كه سیتییه كه چلۆن ده بییت ئاوا ه پیناسه ی بكه. شتیك له یه كینك وه رېگه ره، شتیك له یه كینكی تر، به م شیوه یه كه سیتی

سېيەم چى بىكە، با بە شېۋەيەك بى كە خەلكى تىي
رامان و بىنيان، لىي تىيگەن.

(لە دىمانەيەكدا لەگەل دەيلى پرىنستونيان - ۱۹۵۸)

باشترين تەمەن بۇ نووسين:

بۇ نووسىنى چىرۆك، باشترين تەمەن سىۋېيىچ تا
چلوپىنچ سالىيە. لەو تەمەنەدا، ھېشتاكە كلىپەي
دەروونتان دانەمراۋەتەو ۋ لە ھەمان كاتدا
ئەزموۋىتىكتان خىر كىرۋوۋەتەو. ھەلبەت چىرۆك
خاۋوخلپچكە. بە پرواى من باشترين تەمەن بۇ
نووسىنى ھۇنراۋە، ھەفدە تا بىستوشەش سالىيە.
ھۇنراۋە نووسين ۋەك ھەلدانى موۋشەكە بەرەو
بۇشاى، پىۋىستە ھەرچى وزە و بارووت پىيە تىي
بىرنجىيى.

(لە دىمانەيەكدا لەگەل وىسترن پىشيوو - ۱۹۴۷)

شېۋازى نووسين:

من شېۋازى نووسينم بۇ خۇم نەئافراندوۋە. پىم واپە
شېۋاز يەككە لە كەرەستەكانى پىشەكار،
نووسەرئىكش كە لەرادەبەدەر خەيالى لاي
باشترىكى شېۋاز، يان دواى شېۋازىكى تايەت
دەكەۋى، رەنگە قسەى زۆرى بۇ گونن پى نەبى و
خۇيشى ئەمە چاك دەزانى، سا ئەمەيش دەپترسىنى،
بۇيە ئىدى دەچى بە شېۋازىك دەنووسى، پاشان ۋەك
ئەۋەى خىشل و گەنجىنەيەكى دانسقى دەۋزىيىتەو،
داكوكى لى دەكا. چەشنى 'ۋالنتەر پىتەر' دەردەچى كە
نووسىنەكانى جوانن، بەلام نوبۇشن. پىم واپە شېۋاز
تەنيا كەرەستەيەى پىشەكارە. چىرۆكەكە خۇى پىت

دەلى بە چ شېۋازىك بىنووسى، لەوانە بەكارھىنەنى
شېۋازىك بۇ چىرۆكىك لەبار بى و شېۋازىكى تر بۇ
چىرۆكىكى تر. دەبى نووسەرى كارامە ۋەك دارتاشىكى
لىزان بتوانى پارچەيەك نووسين داباشى... بەلام بە
پرواى من شېۋاز شىكە خۇى بەرھەم دى.

(لە ئاھەنگى دەچوونى خويندىكارانى زانكۆى
قىرچىنيا - ۱۹۵۸)

نووسىنەۋەى واقىع:

ھەنوۋكە مەرگەساتەكەمان ترىكى گىشىگىر و
جىھانىيە ۋ ئەۋەندە خۇى راگرتوۋە كە تەنانەت
ئىمەيش تىۋاىوومانە بەرگەى بگىرىن. ئىدى كىشەى
رۇخ نەماۋە، تاكە پىسارىك لە ئارادايە: "كەنگى ژيانم
كۆتايى دى؟" لەبەر ئەمەيە نووسەر لەۋەكانى ئەم
سەردەمە كىشمەكىشى ناخى مرۇفان پىشتگوى
خستوۋە كە تاكە شىكە بۇ نووسين بىشى، تاكە
شىكىشە كەلكى كۆشش و چىگەكپى ھەبى.

نووسەر دەبى دووبارە فېرى ھەموو ئەمانە بىتەوۋە.
دەبى خۇى فېر بكا كە ترس پىستىنە. ئەم شتە فېرى
خۇى بكا و بۇ ھەمىشە لە بىرى بكا، بە ھىچ كلۇچىك
نەھىلى ترس لە نووسىنەكانى بچۆرپىتەو، بەلكو دەبى
بىپەرژىتە سەر نووسىنەۋەى راستىيەكان، ئەو شتانەى
ھەلقوللوى تىۋ ناخىن و ھەموو ئەو چىرۆكانەى پىملى
نووسىنەۋەيانە؛ ئەفېن و شانازى، غەراپى و بەزەبى،
دلۇقانى و قوربانى. نووسەر تا ئەمە نەكا، لە ژىر بارى
نەفرەتدا دەبى. ناچى لەبارەى ئەۋىنەۋە بنووسى،
دەچى لەبارەى ئالۇشەۋە دەنووسى. لەبارەى
شىكىتىكەۋە كە كەس شتى بەنرخى تىدا لە دەست
نادا. لەبارەى سەرکەۋتىكەۋە كە ھىچ ھىۋايەكى تىدا

نييه. له هه موویشی خراپتر، نووسینه کانی سۆز و به زه بییان لئ ناچۆرئ. خه م و په ژاره که ی له بهر زینده به رۆح نییه، بۆیه ته ئه هه ر خۆی داده پلۆسیتئ. جا له باره ی دَل و ده روونه وه نانووسئ، به لکو هه ر باسی لوله ر ژین ده کا.

(گوتاری فۆکنه ر له بانگه یشتنامه ی خه لاتئ نوئیل - ۱۹۴۹)

ناو:

گومانم له وه هه به یاسا و ریسایه ک بۆ ئه مه هه بئ، به لام بيم وایه تا ناوه که ی کورتتر بئ، باشتره. به پروای من زۆره ی زۆری کاته کان، چیرۆک خۆی ناویک بۆ خۆی هه لده بژیرئ... به لئ! سوورم له سه ر ئه وه ی تا کورتتر بئ باشتره.

(له بهرنامه یه کی رادیوییدا - ۱۹۵۸)

شکست:

هه موومان له به ده سه تپه ئانی خه ون و ئاوا ته کا مه ان شکستمان هیناوه. سا له سه ر بنچینه ی شکسته ئالووالا کا مه انه وه ده ست ده ده ی نه کاری ئه سه تم. به پروای من، گه ر بمتوانیایه دیسان هه موو نوو سرا وه کانم بنووسمه وه، بئگومان له جار ان باشتر ده منووسینه وه، هه له بت ئه مه لای نووسه ر شتیکی ئاساییه. بۆیه له نووسین به رده وامه، هه م دیسان هه ول ده داته وه، ئه و کاته ی ئیدی کاریکی نه ماوه بیکا، ده توانئ شاخوئینه ری بقرتینئ یان له بهرزاییه که وه خۆی هه لدرئ. من شاعیریکی دۆراوم. رهنگه هه موو رۆماننووسه کان رۆژیک له رۆژان وسته تپه ئیان بینه شاعیر، به لام بۆیان ده رده که وئ که

بیان ناکرئ، پاشان نووسینی کورته چیرۆک تاقی ده که نه وه - که له دای شاعیری قورسترین کاره - جا دای شکسته تپه ئان له مه یشدا، به ره و رۆماننووسین په ل ده هاوئژن.

(له دیمانه یه کدا له گه ل پاريس ريفیوو - ۱۹۵۴)

ساتی سرووش:

ئپوه هه میسه ده توانن کات بۆ نووسین ته رخان بکه ن. ئه وه ی ده لئیت کاتی نووسینم نییه، بیانویه کی قۆری له پشت ئه م قسه یه وه مه لاس داوه. نووسین و سرووش دووانه یه کی لیک دانه پراون. کاتیک سرووشتان بۆ داده به زئ چاوه پروان مه بن، یه کسه ر بینووسن. چاوه پروانی ئه وه مه بن کاتیک بۆ نووسین دابنئ و دیسان ئه و دۆخی سرووشه دابریژنه وه، یه کسه ر بینووسن و ته واوی بکه ن. ئه وه بزانه که قهت قهت ئه و هه سه ته ی سه ره ناتان چنگ ناکه ویته وه.

(له دیمانه یه کدا له گه ل ویسترن ريفیوو - ۱۹۶۷)

پیداویستییه کانی نووسه ر:

نووسه ر ژینگه یه کی پئویسته که پر به دلی خۆی ئارامی و ته نیایی و چێژی تیدا بئ، گه شتیش به مانه زۆر له سه ری نه که وئ. ژینگه ی نه گونجاو ته ئن ئۆقره برا و شه کهت و قه لسی ده کا. با له باره ی ئه زموونی خۆمه وه بدویم؛ پئویستم به کاغه ز و جگه ره و خواردن و چۆرئیک وئسکی هه به... نووسه ر

بیراز و پیداجوونه وه:

بههوی ئه و گوروتینهی له کاتی نووسیندا هه تانه، پهنگه رستهی زۆر که له که بکه. گهر دوی پیداجوونه وه رسته کاتتان به گونجاو و له بار زانی، دهستکاریان مه کهن.

(له دیمانه په کدا له گه ل وپسترن ریشوو - ۱۹۴۷)

ههر چیرۆکیک نه تواندری له رسته په کدا یان هیچ نه بی له پاراگرافیکدا کورت بکریته وه، که لکی نووسینی نییه. سه باره ت به خۆم؛ له پیداجوونه وه دا ته مه ل و ته وه زلم، سا بۆیه پیش ئه وهی نووسینه گران و تافه تپروو کینه که له سه ر کاغه ز هه لبرێژم، هه موو هه لم و هه گه ر ده خه م تا زۆرینه ی کرداری نووسینه که له مێشکمد، له هزر و خه یالمد، راپه رپێم. هه لبه ت من پیم وایه پیداجوونه وه کاتیک باشه نووسینه که چاک ده رچوو بێ، به لأم ئه وه نه بی که به ته مای بووی، بۆیه گۆرانکاری و جیگۆرکی تیدا ده که ی و هه ول ده ده ی له بیرۆکه که تی نزیک بخه یته وه، که چی هه ر وا ده رناچی. ئه وه ی ده مه وی بیلیم ئه وه یه پیداجوونه وه زیاتر بۆ نووسه ره کانه نه وه ک بیراز که ره کان² که له به ر دلی خوینهر ده ق ده شیۆین.

(له ئاههنگی ده رچوونی خویندکارانی زانکۆی فیرجینیا - ۱۹۵۸)

پێوستی به سه ره خوییی ئابووری¹ نییه، تاکه شتیکی بیههوی پینوس و تیانوسه. من هه رگیز نووسینیکی باشم نه بینوه که به زه بری پاره و به خشیش نووسرای. نووسه ری باش هه رگیز چاوی له دهستی ئه مه وه نییه. هه میسه سه رقالی نووسینه، گه ر وا نه بیته دیاره به یانووی نه بوونی کات و پشتگیری ماددییه وه خۆی ده خلاقیتی. هونه ری باش ده کری له دز و قاچاچییه کانه وه یان له مه یته ری ئه سه په وه وه ربگری. زۆر به ی خه لکی به دیتی ئه وه ی ئه وان چۆن له به رامبه ر هه ژاری و ته نگوچه له مه کندا به رگه یان گرتوه، ترس دایانده گرتی، ته نانه ت به دیتی ئه وه ی که چه نیدی پشوودرژیشن. هه لبه ت هیچ شتیکی ناتوانی نووسه ری باش بفه وتی. تاکه شتیش بتوانی نووسه ری باش بگۆری، مردنه.

(له دیمانه په کدا له گه ل پاريس ریشوو - ۱۹۵۴)

نووسین له ده ره وه ی باز نه ی ئه زمونه وه:

بۆ ئه وه ی نووسه ره ديهه وی له باره یه وه بنوس، نابی سنووریک دابندر. ده بی به و شیوازه بنوس که شاهه زایه، ده شی له ده ره وه ی باز نه ی ئه زمونه کانیسه وه ب. سا و باشه ئه و شته ی ده ی نووسی له تپروانین و ئه زمونه کانییه وه سه رچاوه بگری، به لأم هه ر نابی سنووربه ندی بۆ هه ول و کۆشه کانی هه ب. ئامانج تا به رتر و مه زتر ب، باشه. گه ر نووسه ره ديهه وی شکست به ینی، وازی لئ به یین با شکستی مه زن و عه نابی به ینی؛ نه وه ک دۆراتیکی بچووک و بترخ.

(له ئاههنگی ده رچوونی خویندکارانی زانکۆی

فیرجینیا - ۱۹۵۸)

² بیراز کهر: Editor, ویرایستار، محرر - وه رگیز.

¹ Economic freedom

که رهسته ی سه ره کیی نووسه ر:

نووسه ر سَن شتی پِیوسته؛ ئەزموون، تیروانین، خەیاڵکردن. گەر دووانیان یان بریک جار یه کیکیان له وانی تر به هیزتر و به پیزتر بَن، ده کرئ قه ره بووی لاوازیی ئەوانی دی بکاته وه. له لایه نی خۆمه وه هه میشه چیرۆک له بیرو که یه کی ساکار، بیره وه ریه ک یان وینایه که وه سه ره هه لده دا. نووسینی چیرۆک هه ولدانه بۆ گه بشتی به و ساته ی که روونی بکه بته وه بۆچی ئەم شته رووی داوه، یاخود دوا ی ئەمه چ شتیکی دیکه رووی داوه. هه میشه نووسه ره هه ول دده ات که سەتییەکانی به سه رنجرا کیشترین و باشتین شیواز بنووسن و دا برێژن، ئاشکرایه بۆ ئەمه یه یه کیک له که ره سته کانی ژینگه که ی به کار ده هینن که زۆر چاک تیتیدا شاره زایه. به بروای من؛ مۆسیقا سانا ترین که ره سته یه بۆ ده ربڕینی شتیکی، ههروه ها مۆسیقا له سه ره تاییترین ئەزموونی مرۆف و میژووه. به لأم چونکه کاری من له گه ل وشه کاندایه، ده بن هه ول بده م شته کان به وشه ده ربڕم، له کاتی کدا مۆسیقا باشت ده توانن ده ربیبری.

(له دیمانه یه کدا له گه ل پاریس ریشوو - ۱۹۵۴)

باشترین راهینان بۆ نووسین:

بخویننه وه، بخویننه وه، بخویننه وه. هه موو شتیکی بخویننه وه؛ نووسینه بیسه روبه ره کان، کلاسیکه کان، باشه کان، خراپه کان... هه موویان بخویننه وه تا بزنان ئەوان چلۆن نووسیویان، سه رنجی ورده کاریه کانیان بده ن. کاتیکی که سیک ده یه وه ئی فیری دارتاشی بییت، سه ره تا ته نئ سه رنج دده ا و ورد ده بیته وه.

بخویننه وه! خویندنه وه سه رنجدان و وردبوونه وه ی نووسه ره. بنووسن، گەر باش بَن خۆتان پئی ده زانن. گەر خراپیش بَن، شه قتیکی تن هه لبدن.

(له دیمانه یه کدا له گه ل ویسترن ریشوو - ۱۹۴۷)

کار و پیشه:

نووسین مه که نه کار و پیشه تان. با له پالیدا کاریکی ترتان هه بن که دا بینکهری ژیان و بژیویان بَن. گرنگ نییه چ کاریک ده که ن، ته نئ ریکر نه بن له نووسین و پاره ی لئ ده ست بکه ویت به سه. گرنگ نییه پۆژانه چه ند کاتژمیر کار ده که ی، ده توانی کات بۆ نووسین گل بده یته وه. من تا ئیستا که هه یج که سیک نه بینیه شتیکی پَن خۆش بووبن و نه یه توانی کات بۆ نووسینه وه ی دا بن.

(له دیمانه یه کدا له گه ل ده یلی پرینستونیان - ۱۹۵۸)

ژێده ر:

20 Pieces of Writing Advice from William Faulkner, lithub.com (Translated into Kurdish by Jiyar Homer)

دەمتوانى بچووكترين شتيش بىينم

رەيمۆند كارقەر

لە ئىنگىلىزىيەدە: ژيار ھۆمەر

بەلام خەو نەدەچووە چاوم. گىنگلم دەدا. بىرم لە دەرگا كراوھە دەكردەو. ھەر دەتگوت بويرىم تاقي دەكاتەو.

پرخەپرخەكەي كليف تۆقىنەر بوو. دەمى داچەقابوو و ھەردوو قۆلى باوھىيان بە سنگە سپيوسۆلەكەيدا كىردبوو. سەرەپاي جىگەكەي خۆي، سىبەشى جىگەخەوھەكەي منىشى داگىر كىردبوو.

بەيتاپەيتا پالم دەنا و ئەويش دەينرکاند.

بىرىكى دى ددانم بە خۆمدا گرت بەلام بۆم دەركەوت ئاواھايى بىكەلكە. ھەلستام و نەعلم لە پىن كىرد. بەرەو چىشتخانەكە چووم و چايپەكەم لىن نا و لەسەر مېزى نانخواردنەكە بە ديارىوھە رۆنىشتم. جگەرەپەكەي بىنقلتەرم لەوانەي كليف كىشا.

دەنگ بوو. نەبىشمەدەويست لە كاتزىمىر پروانم. چاكەم ھەلقوراند و جگەرەپەكەي تىرم كىشا. پاش قەبرىك بىريارم دا بچمە دەرەوھە و دەرگاگە پىوھە بەم.

ئىدى رۆبەكەم لە بەر كىرد.

لە پىخەفەكەمدا پالکەوتبووم و چىرەي دەرگاگە بىست. ورد گويم ھەلخست. جگە لەوھە ھىچى تىرم نەبىست. ھەولم دا كليف¹ لە خەو ھەلبىستىنم بەلام ھەر لەوھە دەچوو بورايىتەوھە. بۆيە ھەلستام و بەرەو پەنجەرەكە چووم. مانگىكى گەرە بەسەر زنجىرەچىاي چواردەورى شاردا راكشابوو. مانگىكى گرشەدارى گرژومۆن. ھەموو گەمژەپەك رووخسارىكى تىدا بەدى دەكرد.

تىنى كىزى تريفەي مانگەشەو بوارى دەدا ھەموو شتىكى نىو ھەوشەكە بىينم: كورسى، داربى، تەنافى جەھەلخست، گولەھەرپرە، دەرگاگەك لەسەر پىشت.

بەلام كەسى لىن نەبوو. سىبەرى تۆقىنەرى لىن نەبوو. تريفە ھەموو شتىكى داپوشىبوو و دەمتوانى بچووكترين شتيش بىينم. بۆ وئىنە: جىلگەر بە تەنافەكەوھە.

دەستم بە شووشەكەوھە نووساند تا بەرى مانگ بگرم. پىر روائىم. گويم ھەلخست. پاشان بەرەو ناو نوئىنەكەم گەپامەوھە.

¹ Cliff

تریفه‌ی مانگ هه‌موو جیه‌کی رووناک کردبووه‌وه: مأل و دار و ستوون و ته‌لی کاره‌با و ته‌واوی دنیا. سه‌ره‌تا هه‌وشه‌ی پشته‌وه‌م پشکنی ئەمجا هه‌یوانه‌که‌م جئ هئشت. کزه‌بایه‌کی سارد هه‌لیکرد ناچار رۆبه‌که‌م داخست.

به‌ره‌و ده‌رگا‌که‌ ملم نا.

لای په‌رژینه‌که‌ی نیوان مألئ ئیمه و مألئ سام لۆتن¹ ژاوه‌ژاویک ده‌هات. چاویکم گیرا. سام ئانیسکی له‌سه‌ر په‌رژینه‌که‌ دانابوو و پالئ دابوووه، هه‌لبه‌ت دوو په‌رژینی لئ بوو. قووله‌مشتی به‌ره‌و ده‌می برد و قرخه‌قرخ کۆکی.

سام لۆتن گوتی: "نانسی²، ئیواره‌ت باش."

گوتم: "سام! کوره‌ زیه‌رت پئ کردم. ئەوه‌ خه‌ریکی چییت؟ هیچت نه‌بیست؟ من جیره‌ی کردنه‌وه‌ی ده‌رگا‌که‌مانم بیست."

گوتی: "نه‌ هیچم بیستووه‌ نه‌ هیچم بینیوه. له‌وانه‌یه‌ با بووبیئت." شتیکی ده‌جوو. چاویکی له‌ ده‌رگا‌کراوه‌که‌ کرد و شانی هه‌لته‌کاند.

قژی له‌به‌ر تریفه‌ی مانگه‌شه‌ودا زیوویین ده‌ینواند و بژ ببوو. لووته‌ زله‌که‌ی و چرچولۆچی پوو‌خساره‌ پانکه‌له‌ خه‌مباره‌که‌یم ده‌بینی.

توخنی په‌رژینه‌که‌ که‌وتم و گوتم: "ئئ، ئەوه‌ سام خه‌ریکی چییت؟"

گوتی: "حه‌ز ئە‌که‌ی شتیکت پیشان بده‌م؟"

گوتم: "ئیس‌تا دیمه‌ ئە‌ودوو."

هاغه‌ ده‌ره‌وه‌ و به‌ره‌و مألئ سام رۆیشتم. سوورانه‌وه‌ و پیاسه‌ به‌ رۆب و جلی خه‌وه‌وه‌ له‌و کاته‌دا شتیکی پینکه‌نیناویی بوو. له‌ دلئ خۆمدا گوتم شه‌رت بئ ئە‌مه‌م قه‌ت بیر نه‌چیته‌وه‌، واتا پیاسه‌ی ئاوها له‌ ده‌ره‌وه‌ی مأل‌وه‌.

سام له‌ به‌رده‌م مألئ خۆیان راوه‌ستابوو، ده‌رلنگی پیجامه‌که‌ی به‌ر پئلاوه‌ ره‌شوسپییه‌که‌ی که‌وتبوو. ده‌ستیکی لایت و ده‌سته‌که‌ی تری قوتوو‌یه‌ک بوو.

سام و کلیف جاران هاوری بوون. شه‌ویکیان داده‌نیشن ده‌خۆنه‌وه‌. ده‌مه‌بۆله‌یان ده‌بیئت. ئیدی ده‌سته‌به‌جئ سام په‌رژینیکی دانا و کلیفیش هه‌روه‌ها.

ئه‌و رووداوه‌ پاش ئە‌وه‌ بوو که‌ سام میلی³ له‌ ده‌ست دا و ژنی هئینایه‌وه‌ و زۆری نه‌خایاند مندالئیکی تری خسته‌وه‌. میلی تا مرد هاورییه‌کی نزیکم بوو. له‌ چلوپینج سالی‌دا به‌ جه‌لته‌ی دل مرد. هه‌ر که‌ به‌ ترومیله‌وه‌ گه‌یشتبوووه‌ هه‌وشه‌که‌یان دلئ وه‌ستابوو. ئیتر ترومیله‌که‌ تا خۆی به‌ دیواری ئە‌وسه‌ری گه‌راجه‌که‌دا نه‌کیشابوو نه‌گیرسابوووه‌.

سام پیجامه‌که‌ی هه‌لکرد و هه‌ل‌ترووشکا. رووناکیی لایته‌که‌ی گرت‌ه‌ زه‌وییه‌که‌ و گوتی: "سه‌یری ئە‌وه‌ که‌."

سه‌یرم کرد: چه‌ند کرمه‌لیقه‌یه‌که‌م بینی له‌ تۆپه‌لئیک پیسی ورووکابوون.

گوتی: "کرمه‌لیقه‌ن! ئا ئیس‌تاکه‌ برئیک له‌مه‌م پئ دان." قوتوووه‌که‌ی هه‌ل‌بری، له‌ قوتوووی ئە‌جاکس⁴ ده‌چوو،

³ Millie

⁴ Ajax: تۆزی پاکه‌ره‌وه‌یه - وه‌رگیز.

¹ Sam Lawton

² Nancy

ده خوازم من و کليف بيينه وه به هاوړی. پروانه
نه وی. "هه ناسه یه کی قوولی هه لمژی. "نه وه دانه یه که
له وی. ده بیینی؟ پیک له و جیبی لایته که م لئ داوه."
پیک تیشکی پروناکیه که ی خستبووه سره خوولی ژیر
گوله باخه که. سام گوتی: "سه پری نه مه که."

هه ردو ده ستم له ژیر مه کمم گرتی دا و خوم به ره و
لای شوینی لایته که نوشتانده وه. کره لیکه که جووله ی
لئ برا و سره ی به م لا و به و لادا ده لاراند هوه. پاشان
سام به قوتووی توزه که وه گه پرایه وه و به سره
زه ویه که دا پرژاندى.

گوتی: "هه ی کره لیکه ی چه په لئ."

کره لیکه که جرتوفرتی پئ که وت. پاشان لولى خوار
و په ق هه لگه پرا. پیمه پریه کی هه لگرت و چه ند
پشته خاکه نازیکی پیدا کوتا و هه لیدایه ناو گوزه که.

سام گوتی: "زانپوته؟ وازم لئ هیناوه. ده بوو هه وازم
بهینابیه. ماوه یه که شته کان و هه تیده په پری و ئیدی
ناگام له هیچ نه مابوو، هوشم له سر دا نه مابوو.
هیشتاکه له مال وه خوار دنه وه مان هه یه، به لام قهت
توخنی ناکه وم."

سهرم بو له قاند. سه پریکی کردم و چاوی لئ
نه ده ترووکاندم.

گوتم: "وا باشته من پرؤمه وه."

گوتی: "ده باش... جار ی خه ریکی نه وه ده بم و کاتیک
لئ بوومه وه، منیش ده چمه وه مال وه."

گوتم: "شهوت گه ش، سام."

پاشان گوتی: "خو هه موویان هه لئووشیوه." هه
شته که ی ناو ده میشى ده جوو. ناوړیکی به و لادا
دایه وه و تفی کرده وه، له توتوتن ده چوو. "ده بیت له مه
به رده وام بم تا بییان پرایگه م." لایته که ی خسته سره
گوزه یه که که یلانی کره لیکه بوو. "داویان بو
داده نیم، نه وسا هه رکاتیک هه لیکم بو پریه خستى به م
قوتووه وه دیمه وه بو گیانان. سه گابینه له هه موو
شوینیکن. هه موو نه وه ی ده یکن تاوانه. تا تو لیان
پروانه."

رابوو. قوولی گرتم و به ره و لای گوله باخه کان پرایچی
کردم. کونیه ی سره گه لاکانی پیشان دام.

گوتی: "کره لیکه کان شه وانه له م ناوه که وتوون.
داویان بو داده نیم و ده چم ده یانگرم. کره لیکه
بوونه وه ریکی ناحزه. جا له و گوزه یه ی نه ویدا کوپان
ده که مه وه." ناراسته ی لایته که ی به ره و خواره وه ی
گوله باخه که گواسته وه.

فرؤکه یه که له ژورور سه رمانه وه فری. بیرم له
سه رنشیننه کانی ده کرده وه که ئیستا دانیشتون و به
قایش خوپان به ستووه ته وه، هه ندیکیان ده خویننه وه،
هه ندیکیان چاوه دپرنه خواره وه.

گوتم: "ئى سام، هه موو لایه که باشن؟"

شانى هه لته کاند و گوتی: "تا نا باشن."

هه ر شته که ی پیشتری ده جوو. گوتی: "کلیفورڈ
چونه؟"

گوتم: "هه ر وه که هه میشه."

سام گوتی: "کاتى دیمه دهره وه و دواى نه م کره لیکانه
ده که وم، جاروبار سه پری مالى ئیوه ده که م. خوژگه

تفیک قووت دا. شتیک له ده مییه وه دهرپه ری و
به سه ر سنگیدا پڑا.

سا نازانم. منی خسته وه بی ری ئه و کره لیکه گچکانه ی
که سام لۆتن تۆزی به سه ردا دهرپڑاندن.

ماوه یه کی کورتخایه ن بی رم له جیهانی دهره وه ی
ماله که م کرده وه؛ ئیدی هیچم به خه یالدا نه ده هات
جگه له وه ی ده بی په له بکه م و زوو بۆی بکه وم.

سه رچاوه:

I Could See The Smallest Things, Raymond
Carver, Collected Stories; What We Talk
About When We Talk About Love, The
Library of America (Translated into Kurdish
by Jiyar Homer)

گوتی: "بوسته!" له جووین راوه ستا. به زمانی،
شته که ی ئیو ده می خسته پشت لئوی خواره وه ی.
"سلاویشم به کلیم بگه یه نه."

گوتم: "خه مت نه بی، پی راده گه یه نم."

سام ده ستی به قژه زیووینه که یدا هیئا، هه ر ده تگوت
گه ره کیه تی په کجاری ته ختی بکات. پاشانیش ده ستی
هه لپری و مائئاوییی لئ کردم.

له ژووری نووستن، پۆیه که م داکنه د و قه دم کرد و له
به ر ده ستدا دامنا. بی ئه وه ی سه ری کاتژمیره که
بکه م، په لم کوتا تا دلنیا ببه مه وه له وه ی قورمیش کراوه.
پاشان به ره و نوینه که م داکشام، چه رچه فه که مم به
خۆمدا دا و چاوم لیک نا.

ئه وسا بی رم که وته وه که هه ر بی رم چوو ه ده رگا که
دا بکه م.

چاوم کرده وه، له سه ر گازه رای پشت پال که وتیووم.
تۆزیک کلیم راوه شانده. قرخه قرخی لئ هه لستا.

دواشەوی دنیا

رەوی برادبیری

له ئینگلیزییەوه: ژیار هۆمەر

- ئەی...؟

پیاوێکه دەتت: "هیچ کامیکیان نییه." ئینجا هیدی-
هیدی قاوێکهی تیک دەدا و له ناواخی رەشاییه که ی
دەروانی.

- با وای دابنن گەشتووینەتە دوالاڤەرە کتیبی.

- له مەبەستت ناگەم.

- هینە، راستییە که ی خۆیشم باش تیناگەم، بەلام ئەمە
هەستیکە؛ جارجارە ترس دامدەگرێ، بریکجاریش هیچ
هیچ ناترسیم، بگرە تەواو هینم و لەسەر خۆم.

چاوی برییە پرچی زەردی کێژۆله کان که له بەردەم
رووناکییە که دا دەدرەوشایەوه. بە سرتە گوتی:

- ئەزانی یەکه مین جار، ئاوا چوار شەویک لەمەوبەر
بوو، که چی هیچیشم پێ نهگوتی.

- چ شتییک؟

- ئەو خەوی بینیم، له خەوما بینیم هەموو شتییک
کۆتایی پێ دێ. دەنگیک ئەوێ پێ راگەیاندم؛ لەو
دەنگانە نهبوو که پێشتر بیستبووم. دە ی ئیدی
دەنگیک بوو، گوتیشی هەموو شتەکانی سەر زەوی
رادەهەستین. سەرلەبەیان یی رۆژی دواتر زۆر بیرم لێ

- گەر بزانی ئەمشەو دوایین شەوی دنیا، چی دەکە ی؟
- چی دەکەم؟ خۆ گالته ناکە ی؟

- نا، بەراستیمە، گالته ی چی.

- نازانم، بیرم لەوه نه کردووێتەوه.
ژنە که دەسکی قۆرییە زیویینە که ی بەرەو لای پیاوێ که
وەرچەر خاند، پاشان دوو کووپە که ی خستەوه سەر
ژێر کوپە که یان. پیاوێ که نهختیک قاوێ که ی کردە ئیو
کووپە کان. لەولاتر و لەسەر قالیچە که، له بەردەم تینی
چرا سەوزە که، دوو کێژۆله میکانۆیان هەلده چنی.
بۆنوبەرەمە ی خۆشی قاوێ که ییش هەوا پاکزە که ی
ئیاوێ که ی تەنیبوو.

پیاوێ که گوتی: "مەمم... وا باشرە بیری لێ بکەیتەوه."

ژنە که ی هەلدا یه: "هەر لەسەر قسە ی خۆت
سووری؟"

پیاوێ که سەری له قاند.

- جەنگ هەلده گیرسی؟

سەری راوێ شاند.

- نه کا بۆمی ئەتۆمی یان هایدرو جینی بی؟

- نا.

نه كرده وه، به لآم له سهر كار ته واوی رۆژه كه بۆ ساتيك چييه به رۆكي به رنه دام. دواتر پاشنيوه رۆكه ی، ستان ویلسم بینی كه له په نجه ره كه وه ده پروانییه دهره وه و پیتم گوت:

"ستان! گهر پیتم بلئی بیر له چی نه كه پته وه، پیینییه كت ده ده می."

به رشفی دایه وه: "دویشه وه خه وۆكم بینی..." ته نانه ت پییش نه وه ی خه وه كه یم بۆ بگپرتنه وه، ده مزانی چيیه. خۆی ده بوو سه ره تا من باسم بكر دایه لای، كه چی نه و پیی گوتم و گویم شل كرد بۆی.

- رۆك هه مان خه و بوو؟

- نه رۆی، به ستامم گوت منیش رۆك هه مان خه وم بینوه. نه خه په سا. راستییه كه ی فره هیدی و له سه رخۆ بوو. ئینجا بۆ هه واگۆرینیک چووین، بیته وه ی به رنامه یه كمان هه بۆ بۆ خۆمان به نپۆ نووسینگه كه دا نه سوورپاینه وه. سه رمان له ههر ژوررۆك ده دا، نه مانبینی نه و خه لکه چاویان بریووه ته نه و ددیو په نجه ره، سه ر مپز، یاخود ده ستوپلیان. نه و شته یشی له به رده میاندا بوو، نه پانده بینی. چه ند كه سیکیانم دواند، ستانیش ههر وای كرد.

- هه موویان نه و خه وه یان بینبوو؟

- هه موویان. رۆك هه مان خه و. بۆ كه م و زیا.

- تۆ بروت به خه وه یه؟

- به لۆ. هه رگیز هینده دلنیا نه بووم.

- ده ی كه نگئی راده وه ستی؟ مه به ستم زه و بییه.

- به دریزاییی شه و لای ئیمه راده وه ستی و به تپیه رپوونی شه و له به شه كانی تری زه وی، هه مان شتیش لای نه وان روو ده دا. ئبتر وه ستانی ته وا وه تیپ له سه رانه ری گۆی زه وی بیستوچار كاتز میتر ده خایه نن.

هه لوه سته یه کیان كرد و ده ستیان له قاوه كه یان نه دا. پاشان له سه رخۆ قولفی فنجان هه كه یان گرت و قاوه كه یان هه لقوراند، له یه كتیشیان ده روانی.

ژنه كه گوتی: "شایانمانه نه وه مان به سه ردا بۆ؟"

"بابه ته كه شایان و شتی وا نییه. خۆی نه و شتانه هه رپه مین. نه زانی سه رنجم دای ته نانه ت به ره له سستی قسه كا میشت نه كرد. نه وه بۆ؟"

ژنه گوتی: "ده ی هۆبه كم ههر هه به."

"هه مان هۆبه كه هاوكاره كانم هه یانبوو؟"

ژنه كه سه ری له قاند: "نه مده ویست هیچ بدرکینم. دوژشه و رووی دا. ژنه كانی دراوسپشمان له نپوان خۆیندا باسیان لپوه ده كرد."

رۆژنامه ی سه ره له ئیواره ی هه لگرت و پیشانی پیاوه كه ی دا: "به لآم له هه و آله كاندا هیچی له باره وه نه نووسراوه."

"نا. هه مووان ناگایان له بابه ته كه یه. جا ئیتر نووسینه وه ی كه لکی چيیه؟" پیاوه كه نووشتا یه وه، رۆژنامه كه ی هه لگرت و دیسان له سه ر كورسییه كه ی رۆنیش. پاشان له كچه كان و نه مجا له ژنه كه ی روانی: "نه وه چيیه ده ترسی؟"

"نا. تەنەنەت لەبەر مندالەكانیش ناترسیم. ھەمیشە وام دەزانی تا دواپادە لە مردن دەترسم. بەلام ھیچ ناترسم."

"گەواتە ویستی مانەووە لە مرووفدا كە زاناكان باسی دەكەن، كوانتی؟"

"نازانم. مرووف كاتێك ھەست دەكات ھەموو شتیك لۆجیکییە، زۆر شپرزە نابن. ئەم مزارەیش لۆجیکییە. بەو شیوازە ئیمە ژایون، ئاكامەكە لە ھەمە زیاتری لئ چاوەروان ناکرێ."

"خۆ زۆریش خراب نەبووین. ھا؟"

"نا، بەلام خۆ زۆریش باش نەبووین. پیم وایە كێشەكە لێرەدایە. ئیمە ھەمیشە كئومت وەك خۆمان بووین، لە كاتێكدە زۆر بەی زۆری دنیا شتی دزیو بوون."

كیژۆلەكان لە ھەیوانەكەدا دەكەنین و دەستیان را دەووەشان، ئەو خانووەیشی بە میكانۆ چێیان كەردبوو، رووخاندیان.

"ھەمیشە وێنام دەكرد كە لە ھەلومەرجیكی ئاوادا، خەلكی برژێنە سەر شەقامەكان و بقیژێنن."

"شتی راستەقینە قیژە و ھەرای پێ ناوی."

"ئەزانی چۆنە، ھەر چۆنێك بوو لە تۆ و كچەكانم بترازی، بیری ھیچی شتیكی دیکە ناکەم. تەنێ ھەر ئەو سیانەنان بۆم كرنگن. ھەرگیز ھەزەم لە شارەكان و ترومبیلەكان و كارگەكان و كارەكەى خۆم نەبوو. بیری ھیچ شتیك ناکەم مەگەر خێزانەكەى خۆم و پەنگە بیری گۆرانی كەشووھەوا بكەم، ھەر ھەوا بیری پەرداخێك ئاوی سەھۆلەویش كاتێك دنیا زۆر گەرمە و چێژی خەوتنیش. ھەر ئەم شتە بچكۆلە و ساكارانە..."

دەسا چۆن دەبێ ئیمە لێرە ئاوا دا بنیشین و بەم ساردوسرپیەووە لێی بدوین؟"

"چونكە ھیچمان لە دەست نایە."

"ھەر وایە ئیتر. گەر شتیكمان لە دەست بەھاتایە، بینگومان دەمانكرد. وا بزەنم ئەمە بۆ یەكەمین جارە لە میژوووی دنیادا كە ھەمووان لە كۆتا شەوی ژایاندا دەزانن چی بكەن."

"مەراقمە بزەنم كەسانی دی ئیستاكە، ھەر ئەم ئیوارە، لەم چەند كاتژمێرەكەى كە ماو، چی دەكەن."

"بۆ شانۆگەری دەچن. گوێی لە رادیۆ دەگرن، سەیری تەلەفزیۆن دەكەن، كۆنكەن دەكەن، مندالەكانیان دەخەوین، خۆشیان دەخەون. وەك ھەمیشە."

"بەھەر حال، ھەمیشە شتیك ھەبە تا خۆمانی پێتە با بەدەین."

"ئیمەى مرووف ھێندەش خراب نیین."

ھەردووکیان بۆ چەند ساتێك مەقیان لە خۆیان بیری، ئینجا پیاوھەكە ھەمدیس قاوہی كەردووە ئیو كوپەكان و پرسى: "جا بۆ پیت وایە ئەمشەو روو دەدا؟"

"دەى روو دەدا و ئەھ."

"بۆ چی لە شەوێكى دە ساڵ لەمەوبەردا نەبوو؟ یان سەدەبەك لەمەوپیئش، یاخود پیئج سەدە یان دە سەدە لەمەوپیئش؟"

"پەنگە ھۆكەى ئەو بەت قەت لە میژوویدا پێكەوتی ٣٠ى فېبروهرى ١٩٥١ نەبوو و ئەمىستا ھەبە. چونكە ئەم پۆژە لە پۆژەكانى تری میژوو گرینگترە،

چونکه ئیمسال ئه و ساله به که هه موو شته کانی
جهان به و شیوازه ی هه ن، خو یان ده نو ئینن. سا له به ر
ئه م هو کارانه، ئه مشه و کو تاییی هه موو شتیکه."

"ئه مشه و فرۆکه جه نگییه کان له هه ردوو به ری
ئوقیانوو سه وه هه لده فرن، چیت خاکیک بو نیشته وه
نادۆزنه وه."

"ئ ئه مه یش به شیکه له ئاکامی ئه م پرسه."

پیاوه که گوتی: "باشه ده ی، ئیستا چی بکه ین؟
قاپوقا چاغه کان بشۆرین؟"

به وریاییه وه ده فره کانیا ن شو رد، کاتیک خستیا نه وه
سه ر جیکه کانیا ن، ده بریکا نه وه. کاتمیر هه شتونیو
کچه کانیا ن خه واند، به ماچیک شه وشادیا ن لئ کردن و
گلو به بچوو که کانی ته نیشته قه ره و ئله کانیا ن هه لکرد
و ده رگای ژوو ره که یشیا ن خسته سه ر پشت.

کاتیک له ژوو ری کچه کان هاتنه ده ره وه، پیاوه که که
پایی نابوو ه لاتیوی، پراوه ستا و گوتی:

"نازانم..."

"چی؟"

"نازانم وا باشتره ده رگای ژوو ره که یان دا بخه ین یا ن
که میک به کراوه بی جیی به ئلین تا ئه گه ر هات و
بانگیا ن کردین، گو یما ن لئ بن."

"وا بیر له وه ده که مه وه ئاخو مناله کان ئاگادارن یا نا،
ئاخو که سیک شتیکی پیی گو تیتین یا نا."

"نا نا، بیگومان نا. ئه گینا لیان ده پرسین."

دانیشتن، تاویک رۆژنامه یان خوینده وه و دوان و
گو یان بو ئه و موسیقایه هه لختست که رادیۆکه بلاوی
ده کرده وه. پاشا ن له ته نیشته یه کدی و به رامبه ر
ئاگردانه که رۆنیشتن، چاویان له پشکو سووره
گه شاهه کان بری. ده نگی میلی کاتۆمیره که، ده ونیو و
پاشا ن یانزه ونیوی راگه یاند. بیریا ن له تیکرای خه لکی
دنیا ده کرده وه که هه ریبه کیکیا ن دوا هه مین شه وی
خوی، له سه ر هه ز و ویستی خوی، به سه ر بر دووه.

پاشا ن له ماچیکی دوورودرێژی ته رپواراودا نو قم
بوون.

ژنه که گوتی: "لانیکه م به ده م یه که وه بووین..."

پیاوه که پرسى: "چییه ئه وه دلّت پر بووه؟"

ژنه که به رسقى داوه: "وا هه ست ناکه م."

پاشا ن گلو به کانیا ن کوژانده وه، ده رگا کانیا ن کلیل دا و
چوو نه ژوو ره که ی خو یان، له تاریکاییه فینکه که ی
شه ودا جله کانیا ن دا که دند.

ژنه که هه ر وه ک شه وانی دی لئفه که ی لۆ دا و به
سه رنجه وه له سه ر کورسییه که داینا، پاشا ن
چه رچه فه که ی راخست.

"چه رچه فه که چه ند گه رم و نه رم و خو شه."

پیاوه که گوتی: "ماندوووم."
"هه ردوووکما ن ماندوووین."

چوو نه ئیو پیخه فه که یانه وه و له سه ر گازه رای پشت
لئ پراکشان. ژنه که گوتی: "بوهسته!"

سه‌چاوه:

The Last Night of the World, Ray Bradbury
Esquire.com (Translated into Kurdish by Jiyar
Homer)

پیاوه که ده‌نگی هه‌لستان و چوونه‌ده‌ره‌وه‌ی، له
ژووره‌که‌وه به‌ره‌و به‌شی دواوه‌ی خانووه‌که‌یان،
بیست. پاشان جیره‌ی هه‌پواشی کردنه‌وه‌ی ده‌رگایه‌کی
هاته‌گوئ.

پاش قه‌یریک ژنه‌که گه‌رایه‌وه: "بیرم چوو‌بوو شی‌ره‌ی
موبه‌قه‌که بگرمه‌وه. گرمه‌وه."

شیتیکی پیکه‌نیناویی له‌م کاره‌ی ژنه‌که‌دا هه‌بوو و
پیاوه‌که پیکه‌نی. ژنه‌که‌یش له‌گه‌لی پیکه‌نی و بو‌ی
ده‌رکه‌وت کاره‌که‌ی پیکه‌نیناویی بووه.

له‌ ئاکامدا پیکه‌نینه‌که‌یان دامرکایه‌وه، له‌سه‌ر جینگه
نه‌رمونۆ‌له‌که‌یان پالکه‌وتن، ده‌ست و قه‌دیان له‌یه‌کتر
ئالاند.

دوا‌ی ساتیک پیاوه‌که‌گوئی: "شه‌وت شاد."

ژنه‌که‌یش وه‌لامی دایه‌وه: "شه‌وت شاد... و به
ده‌نگیکی ناسک درێژه‌ی پێ‌دا: "گیانه‌که‌م..."

پهراوی ئیسپانی

جوانترین پینج چیرۆکی دنیا

گابرییل گارسییا مارکیز

له ئیسیپانییه وه: ژیار هومەر

۳

ئەمە سەربوردە ی خەمۆکیکە لە نھۆمی دەیه مەووە
خۆی هەلدا یە سەر شەقامە کە. کاتیک لە نیوہی
بەر بوونەوہ کە پەیدا بوو، لەود یو پەنجەرە کەنەوہ
کورتە ساتی دلخۆشی و گچکە ناسۆری دەستەمۆ و
خۆشەویستی نھینی و ژیان تاییە تیی دراوسیئە کانی
دەدەیت؛ قەت ئەو وردە کاریانە ی ژیانان
نەگە یشتووہ تە لای پلیکانە ی بالاخانە کە. ساتیک لەشی
زرم کیشای بە شۆستە ی شەقامە کە دا، تەواو بیروپرای
سەبارەت بە دنیا گۆرپیوو و بەو دەرئەنجامە
گە یشتبوو کە ئەو ژیانە ی لە پشت دەرگایە کی هەلەوہ
بەسەری بردبوو و بۆ هەتاھە تاییە لە کیسی چوو،
ئەوہی دەھینا بۆی بژی.

۴

دوو گەریدە ی هەردەوێل، دوا ی ئەوہی سێ رۆژی
کولەمەرگیان لە بەفردا رابورد، کەوێلکی لاچە پەکیان
دۆزییەوہ و بووہ مۆلگە یان. پاش تپەرینی سێ
رۆژە کە، یەکیکیان رەق بووہوہ، زیندووہ کە یان سەد
مەتریک لەو لای کەوێلگەوہ چالکی لە بەفرە کە دا
هەلکەند و تەرمە کە ی تپدا ناشت. هەرچۆتیک بێ،
رۆژی دواتر پاش راپەرینی لە یەکەم خەوی خۆش،

۱

مندالکی پینج سأل لە ئاپۆرە ی بۆنە یە کدا دایکی لئ
ون دەبێ، دەچیتە لای پۆلیسیک و لپی دەپرسی:
"ئەوہ خاتوونیکتان نەیینیوہ منی لەگەل نەبێ و
لپەرەوہ تپەرێ؟"

۲

ماری جۆی^۱ تەمەن دوو سأل، خەریکە پادێ لە تاریکی
و نووتە کیدا یاری بکات؛ ئەمە پاش ئەوہی بەرپز
مەھی^۲ باوکی و هاوژینە کە ی، دیتیان لە نێوان
پزگارکردنی ژیان کێژۆلە کە یان و کوپربوونی بۆ
تەواوی ژیان، ناچارن یەکیکیان هەلپزێرن. دوا ی
ئەوہی شەش پەسپۆری لپھاتوو دەستنیشانیان کرد
شپرەنجە ی چاویە تی، لە نۆرینگە ی مایۆ هەردوو
چاوی ماری جۆی بچکۆلە یان دەرھینا. چوار رۆژ دوا ی
نەشەرگەرییە کە، کێژۆلە کە زریکاندی: "دایە! ناتوانم
لە خەو هەلستم... ناتوانم لە خەو هەلستم..."

² May

¹ Mary Jo

له سەر زووییه پرووته له بهستووه که دا هه لده له زین. زیندانییه داماو که، ته ئی چاکه تیکی خوری شرودری له بهردا بوو. هه لله زینی له شه نیوه ره قهه لهاتوو که یشی لئ بترای، هیچی تری پئ نه ده کرا. له تاو ئه و سه راموسۆله که له داره ده پنا لاند. ئیدی سه ردهسته که به و ناله ناله هه لچوو، به سه ریدا نه راندی:

- که ئته کۆن! ده به سه! بیروه! له م سه رما حیزه دا خۆت مه که ره قوربانی گولله یه ک! بیر له ئیمه بکه ره وه، ده بئ بگه رێینه وه!

سه رچاوه:

Los cinco cuentos cortos más bellos del mundo, Gabriel García Márquez, Conversaciones desde la Soledad, Gente Nueva Editorial, Bogotá, 2001. (Traducido al kurdo por Jiyar Homer)

دیسان له ژوره وه بینیه وه. مردوو و ره قهه له لاتوو، به لام وه ک میواتیکی فه رمی له به رده م چخه وه که یدا دانیشبوو. سه رله نوئ ناشتییه وه، ئه م جارهیان له گوژیکی دوورتر، که چی رۆژی دواتر هه ر چاوی کرده وه بینیی دیسان له به رده م چخه وه که یدا دانیشوو. بویه به له سه بوو. ئیدی له سۆنگه ی ئه و ده ستنوسه ی له وئ که وتبوو راستیی چیرۆکه که مان ده زاین. له ئیو هه موو پروونکردنه وانه ی ده یانویست به و مه ته له ی بده ن، ئه گه ریکیان گونجاوترین ده یواند: زیندوو که یان ته نیاییه کی ئه وه نده قوولی هه ست پئ کردبوو، بویه هه ر خۆی که خه وتبوو ته رمه که ی ده ره ئینابوو وه و هه ر هه لستابوو ناشتوو بیه وه.

o

له کرپوه ی گزنگیکدا، دهسته ی ده سترپژ له قاوشه که ی ده ریان هینا. سا بو گه یشتنیش به شوینی گولله بارانه که ده بوو هه موویان هه لته ک-هه لته ک به سه ر کیلگه یه کی به فریندا برۆن. پاسه وانه مه ده نییه کان به پالتو و ده سته کیشی چه رم و کلای سیسووچ چاک خویان پئچابوو وه، به لام هیشتا هه ر

بۆنى پيواز

كاميلو خوسى سيللا¹

له ئيسپانييه وه: ژيار هو مەر

- ناتوانم، ئاودامانم بۆنى پيوازى لى دى.
- ئەى پەرداخىك شيرت دەوى؟
- پەرداخەشېرم ناوى، بەشكەم بىتۆپم! جگە لەوھى زۆر
زوو بەرم ھىچى ترم ناوى. بۆنى پيوازەكە جار بە جار
تەشەنە دەسەنى.
- لەوچە لەوچ مەكە.
- چىم بوى دەيلىم! بۆنى پيواز دى!
- پياوھەكە لە پېرمەى گريانى دا.
- بۆنى پيواز دى!
- باشە پياوھەكە باشە، بۆنى پيواز دى.
- بىگومان بۆنى پيواز دى! ورى كىردوم!
ژنەكە پەنجەرەكەى كىردە، پياوھەكە بە چاوى
پىرئەسىنەو دەستى بە ھاتوھاوار كىرد.

نەخۆش بوو و فلسىكىشى نەبوو، سا خۆى كوشت
چونكە بۆنى پيواز دەھات.
- بۆگەنى پيواز دى. بۆتىكى جازكەرى پيواز دى.
- پياوھەكە! دەمت دابخە! ھىچ بۆتىك نايە. دەتەوى
پەنجەرەكە بەكەمەوھ؟
- نا، جياوازى نىيە. خۆ بۆنەكە ناروات، ديوارەكان
بۆنى پيوازيان لى دى، دەستبشم بۆنى پيوازى لى دى.
ژنەكە ئەمۇنەى خۇراگرى بوو.
- دەتەوى دەستت بشۆرى؟
- نا، نامەوى، تەنانەت ناخىشم بۆنى پيوازى لى دى.
- داسەكى.
- ناتوانم، بۆنى پيواز دى.
- دەى ھەول بەدە سەرخەوىك بشكىنى.

¹ كاميلو خوسى سيللا (Camilo José Cela): رۆماننوس و چىرۆكئوس و ھۆنەر و رۆژنامەوان و گوتارنوسى ئىسپانى. ناوى تەواوى 'كاميلو خوسى مانويل خان رامون فرانسىكو دى خىرۆنىمو سيللا ترولوك'. سالى ۱۹۱۶ لە 'ئىريا فلاڤيا' سەر بە ھەرتىمى 'كالىسىا' ئىسپانيا' ھاتووتە دىناوھ. خاوەنى نىزىكەى ۷۰ پەرتووكە و سالى ۱۹۸۹ خەلاتى نۆبىلى وىژەى بردووتەوھ. لە بەرھەمە بەئىپوانكەكانى: بىنەمالەى پاسكوال دوارتن، كەشت بەرەو ئىلكارپا، پلورە، خاچەكەى سان تەندرتس. سالى ۲۰۰۲، لە تەمەنى ۸۵ سالىدا، لە شارى 'مەدرىد' كۆچى دوايى كىردووه. - وەرگىز.

قیزه‌ی ژنه‌که له په‌نجهره‌ی کراوه‌که‌وه ده‌چوو؛ که‌س به‌رسقی نه‌دایه‌وه، سه‌ر قه‌ره‌وئله‌که‌یش چۆل بوو.

چه‌ند دراوسێیه‌ک له په‌نجهره‌ی به‌ره‌ه‌یوانه‌که‌وه ده‌رکه‌وتن.

- ئه‌وه چی بووه؟

ژنه‌که نه‌بده‌توانی زاری هه‌ل‌به‌پێیت. سا ئه‌گه‌ر بیتوانیایه‌ بدویت، ده‌یگوت:

- هیچ نه‌بووه، هه‌ر تۆزیک بوونی پیاو‌ز ده‌هات.

سه‌رچاوه:

Olor a cebolla, La Colmena, Camilo José Cela, Alianza Editorial (traducido al kurdo por Jlyar Homer)

- په‌نجهره‌که دابخه! نامه‌وئ بوونی پیاو‌زه‌که پروات!

- به‌ دل‌ی خۆت.

ژنه‌که په‌نجهره‌که‌ی داخست.

- ده‌ی ئاوم ده‌وئ؛ له‌ کوپدا، نه‌ک له‌ په‌رداخدا.

ژنه‌که به‌ره‌و چیش‌خانه‌که‌ چوو تا کوپیک ئاو بوو مێرده‌که‌ی ببات.

ژنه‌که کاتیک کوپه‌که‌ی ده‌شووش ناله‌یه‌کی تۆقینه‌ری بیست، وه‌ک بلیی له‌ نا‌کاو هه‌ردوو سیی مرو‌ بته‌قیت.

ژنه‌که زرمه‌ی که‌وتنی له‌شی پیاوه‌که‌ی به‌سه‌ر کاشیی هه‌یوانه‌که‌دا نه‌بیست. بری ئه‌وه، له‌ لا‌جانگیدا هه‌ستی به‌ ئیشیک کرد؛ ئیشیکی سارد و تیژ وه‌ک ئه‌وه‌ی سووژنیک تئ چه‌قیبیت و بکزیته‌وه.

- ئای!

هابیل و قابیل¹

خۆرخى لویس بۆرخیس

له ئیسیپانییه وه: ژیار هۆمه ر

قابیل زاری هه لهینا:

- ئیستا ده زانم به راستی تو منت به خشیوه، چونکه له بیرچوونه وه به واتای به خشینه. سا منیش هه ول ده دم له بیر خۆمی به مه وه.

هابیل به ئه سپایی گوتی:

- دهی هه ر وایه، تا سوێ له دلدا بمینێ، لۆمه کردنیش هه ر ده مینێ.

سه رچاوه:

Leyenda (Abel y Caín), Jorge Luis Borges, Elogio de la sombra, P: 42 (traducido al kurdo por Jiyar Homer)

دوای مردنی هابیل، هابیل و قابیل به بیابانه که دا ده سوورانه وه و چاویان به یه کتر که وته وه. هه ردوویان زۆر که له گه ت بوون، هه ر بۆیه له دووره وه یه کتریان ناسییه وه. دوو براکه له سه ر له که ره وێنشتن، ئاگریان کرده وه و نانیان خوارد. چه شنێ مرۆقی شه که ت له ده می خۆرئاو ابووندا مات بوون. له ئاسمانیشدا ئه ستیره یه ک ده یچریواند که هیشتا ناوی به سه ردا دانه پرابوو. قابیل به هۆی پرووناکیی بلێسه که وه، تینینی جیه رده که ی سه ر ته وێلی هابیلی کرد و ئه و پارووه ی بۆ ده می ده برد لێی که وته خواره وه، سا داوای لێخۆشبوونی تاوانه که یشی لێ کرد.

هابیل به رسقی دا به وه:

- تو منت کوشتووه یان من تو م کوشتووه؟ ئیستا بیرم ناکه وێته وه. ئه وه تا دیسان وه ک پێشوو پێکه وه یین.

¹ ئه م چیرۆکه به ناوی هابیل و قابیل (Abel y Caín) و ئه فسانه (Leyenda) هه وه بلۆ بووه ته وه - وه رگێر.

شەمشەمە کویرە

ئیدواردۆ گالیانو¹

لە ئیسیپانییەو: ژیار ھۆمەر

- ھەر باندەبەك پەریكت دەدات.

ئاواھا شەمشەمە کویرە وەریگرت؛ پەری سپی کۆتر،
پەری سەوزی توتوتی، پەری پەلكەزێرینەیی
گیزەگیزکەرە²، پەری پەمەیی فلامینکو، پەری سووری
پۆنەنی کاردینال³، پەری شینی پشتی شاماسیگرە⁴،
پەری خاکی بالی ھەلۆ و پەری زێرینە کە سەرسنگی
تۆکانی⁵ ئەنیوو.

شەمشەمە کویرە ئالووالا و نەشمیلانە بە ناو
گەوالەھەور و ئاسماندا دەفری. بچووبایەتە ھەر
شوینیک، ھەوای شاگەشکە دەکرد و واقي باندەکانی
دەورماند.

زاپۆتیکەکان⁶ دەلین پەلكەزێرینە لە فرە
فرینەکەبەوھەتووەتە بوون.

کاتیك ھېشتا زۆر بچووک بوو، ھېچ بوونەوھریك لە
دنیادا ھیندە شەمشەمە کویرە دزیو و ناشرین نەبوو.

شەمشەمە کویرە بەرەو تەشقی ئاسمان ھەلفری تا بە
دوای خوادا بگەرێ.

پیی نەگوت:

- جارم لەوھى تۆقینەرم. پەری پەنگاوپرەنگم بەرێ.

نا. پیی گوت:

- تگابە، پەرم بەرێ... خەریکە لە سەرمادا پەق
ھەلدیم!

خوا ھېچ پەریكى لا نەمابوو.

فەرمانی دا:

¹ ئیدواردۆ گالیانو (Eduardo Galeano) پۆماننوس و چیرۆکنوس و ھۆزانفان و پۆژنامەوان و وتارنوس ئورگوایی، سالی ۱۹۴۰ لە شاری مۆنتیڤیدیۆ چاوی بە دنیا پشکووتوو. نووسەریکی دیاری ئەمریکای لاتینە و پتر لە ۴۰ پەرتوکی نووسیو. سالانیک ئاوارە ئیسپانیا و نەرجەنتین بوو، پاشان گەراوھتەوھ ئوروگواي. سالی ۲۰۱۰ خەلاتی ستیگ داگەرمانی وەرگرتوو. سالی ۲۰۱۵، لە تەمەنی ۷۴ سالیدا، بە شێرپەنجە سی لە مۆنتیڤیدیۆ کۆچی دوایی کردوو - وەرگێر.

² Hummingbird

³ Cardinal

⁴ Kingfisher

⁵ Tucán

⁶ زاپۆتیک: خەلکە پەسەنەکەى مېکسیکۆ - وەرگێر.

سه‌چاوه:

El murciélago, Eduardo Galeano, Memoria del fuego. Vol. 1. Los nacimientos. Siglo Veintiuno Editores, 2014 (traducido al kurdo por Jiyar Homer)

فیز سنگی پێ ده‌ر په‌راند، هه‌ر به سووکایه‌تی و رقه‌وه ده‌پروانی.

باندنه‌کان خه‌ر بوونه‌وه، بێکه‌وه به‌ره‌و لای خوا هه‌له‌فرین.

سکالایان هه‌له‌پشت:

- شه‌مشه‌مه‌کوێره گالته‌مان پێ ده‌کا، هه‌روه‌تر به هۆی ئه‌و په‌رانه‌ی پێمانه‌وه نه‌ماوه سه‌رمامانه.

رۆژی دواتر، کاتیک شه‌مشه‌مه‌کوێره له لوتکه‌ی فرینیدا بانی راده‌وه‌شاند، له‌په‌ر رووت‌وقووت بووه‌وه. په‌ره‌بارانیک دایکرده سه‌ر زه‌وییه‌که.

هه‌شتاکه هه‌ر به دواياندا ده‌گه‌رێ. کوئوکوێر و ناشرینه، دوژمنی رووناکییه، به شاراوه‌بیبیش له کونه‌ئه‌شکه‌وته‌کاندا ده‌ژی. هه‌ر شه‌و دادی، ده‌چپته ده‌ره‌وه بو‌ په‌ره ونبوه‌کانی ده‌گه‌رێ؛ سا به په‌له‌پرووزکی ده‌گه‌رپته‌وه، بێ ئه‌وه‌ی وچانیکى بداتن، چونکه شه‌رم ده‌کا له‌وه‌ی ئاوها ببینرێ.

منهكەى تر¹

ماریۆ بیندیتی²

لە ئیسپانییەوه: ژیار ھۆمەر

خەو کۆرەكەى ھەلفریواند. منەكەى تر كاتتیک له خەو
پاپەرى بە كۆل گریا. یەكەم سات، كۆرەكە نەیدەزانى
چى بكات، پاشان ژیر بووهوه و منەكەى ترى بە جیۆ
داشۆرد. ئەو فرەى نەكرد، بەلام بەیانى دواتر، خۆى
كۆشت.

مردنى منەكەى تر سەرەتا ئارماندۆ دامامى زۆر
تاساند، بەلام یەكسەر بیری لهوه كردهوه ئیستا
دەتوانى بیته كەسێكى تەواو ئاسایى. ئەو بیرە
ئاسوودەیی پێ بەخشى.

تەنێ پینچ پۆژ ماته مین بوو. كاتتیک بە مەبەستى
فیزلیدان بە ئاساییبونه نوێ و تەكوزەكەى³، لە مال
هاتە دەرى، هەر لە دورەوه هاورپیه كانی بینى لێى
بیزیک دەبنهوه. بەوه گەشایهوه و دەستبەجێ لە
قاقای پینكە نینى دا.

سەربارى ئەوهیش، كاتتیک بە لایدا تپیه رین، تپینیى
ئەویان نەكرد. سا لە هەمووى خراپتر، كۆرەكە گوێی لە

كۆرپكى ئاسایی بوو؛ پانتۆله كەى پینەى پێوه بوو،
چیرۆكى دەخویندەوه، كاتى خواردن دەیملچاند،
قامكى دە لووتى دەژەند، لە نیوه پۆخەودا دەپرخاند.
لە هەموو شتیكا ئارماندۆى ئاسایی بوو، بەدەر لەوه
منەكەى ترى هەبوو.

منەكەى تر تپرواینیكى تەواو شاعیرانهى هەبوو،
ئەفیندارى كچه ئەكتەرەكان دەبوو، وریایانه رادەكشا،
خۆرئاوا بوونیش هەستى دەبزواند. كۆرەكە زۆر
پەرۆشى منەكەى ترى بوو و واى لێ دەكرد لە بەردەم
هاورپیکانیدا پەژارە دایبگریت. لە لایەكى ترهوه،
منەكەى تر، میلانكۆلیای هەبوو. سا لەبەر ئەوه،
ئارماندۆ وەك ئەوهى هیواى بۆ دەخواست،
نەیدەتوانى زۆر ئاسایی بیت.

ئێواره یەکیان، ئارماندۆى كەنەفت و شەكەت، لۆژەلۆژ
گەپا به مالهوه. پیلاره كەى داكەند، بە شینەى
پەنجەى قاقى جوولاند و رادیۆكەى داگیرساند.
مۆسیقای مۆزارت لە رادیۆكەدا دەپچریكاند، كەچى

¹ El Otro yo یاn Alter Ego: منەكەى تر، منى تر، جوت كەسیتى. چەمكىنى ساپكۆلۆجییه - وەرگیتر.

² ماریۆ بیندیتی (Mario Benedetti) پۆماننوس و چیرۆكئوس و ھۆنەر و پۆژنامەوانى ئوروگواى، ناوی تەواوی 'ماریۆ ئۆرلاندۆ خاملیت خاردی برینۆ بیندیتی فاروخسیا'، سالی ۱۹۲۰ لە شاری 'پاسۆ دى لۆس تۆرۆس' لە 'ئوروگواى' ھاتووته دنباوه، خاوهنى پتر لە ۸۰ پەرتووکه و لە وێزەى 'ئیسپانیۆلى' و 'ئەمریکای لاتین'دا ناویكى دیار و پرشنگداره. لە بەرھەمە بەتپوپانگەکانى: 'سوپاس بۆ ئاگر' و 'كەشكۆلى ھەلبەست' و 'ئەفین، ژن و ژیان' و 'ئاگرەست' و 'داهاتوى رابوردووم' ... ھتد. سالی ۲۰۰۹، لە تەمەنى ۸۸ سالیاد، لە شاری 'مونتيفیدینۆسى' ئوروگواى كۆچى دوابیى كرد - وەرگیتر.

³ تەكوز (Tekúz): كامل - وەرگیتر.

منه که ی تر هه موو میلانکۆلیاکه ی له گه لّ خویدا
بردبوو.

سه رچاوه:

El otro yo, La muerte y otras sorpresas, Mario
Benedetti, 1968 – Alfaguara (traducido al
kurdo por Jiyar Homer

په یقه کانیاں بوو: «ئای ئارماندۆی داماو. ئا بزانه پیشتی
چه ند به هیز و له شساغ دهرده که وت.»

کوپه که بیجگه له دامرکاندنه وه ی پیکه نینه که ی،
بژارده په کی تری نه ما. جا له هه مان کاتیشدا، له
سه ره وه ی کۆله که ی سنگیدا، ههستی به
هه ناسه برائیک کرد که فره هاوشیوه ی نۆستالجیا بوو.
به لام نه یده توانی ههست به میلانکۆلیا بکات. چونکه

چه پکک کورتیله چیرۆکی ئیسپانی

له ئیسپانییه وه: ژیار هۆمه ر

دهینه سوپ¹

ئاوگوستو مونتیرۆسو²

کاتیک خه بهری بووه وه، دهینه سوپه که هیشتا له وی بوو.

سه رچاوه:

El dinosaurio, Augusto Monterroso, Obras completas (y otros cuentos), Ediciones Era, 2019, P: 136
(traducido al kurdo por JIyar Homer)

ئه هین ۷۷

خولیو کورتاسار³

جا پاش پاپه راندنی ئه وهی بېرانه وه ده یکه ن، له خه وه له ده ست، خویان ده شورن، بۆن به بنبال و لامیلاندا ده پرژینن، قژیان داده هین، خویان ده گۆرن، سا ئاوهایی به ره به ره ده بنه وه به وهی که نین.

سه رچاوه:

Amor 77, Julio Cortázar, Manual de cronopios – 1992, P: 49 (traducido al kurdo por JIyar Homer)

¹ ئه مه کورتترین چیرۆکی ئه مریکای لاتین و زمانی ئیسپانییه – وه رگبیر.

² ئاوگوستو مونتیرۆسو (Augusto Monterroso): پۆماننووس و چیرۆکنووسی گواتیمالایی-هۆندوراسی، سالی ۱۹۲۱ له شاری تیگوسیگالپای هۆندوراس هاتوه ته دنیاوه و نووسه ریکی دیاری ئه مریکای لاتینه. سالی ۱۹۹۶ خه لاتی خوان رولفو و وه رگرتووه. سالی ۲۰۰۳، له ته مه نی ۸۱ سالیدا، له شاری میکیسیکو کۆچی دوا بیهی کردوه – وه رگبیر.

³ خولیو کورتاسار (Julio Cortázar): پۆماننووس و چیرۆکنووس و گوتارنووس و وه رگبیری ئه رجه نتینی. سالی ۱۹۱۴ له ولاتی به لجیکا له دا بایبیکه ئه رجه نتینی له دا بک بووه. کورتاسار په کیکه له با شترین نووسه رانی ئه مریکای لاتین و وێزه ی ئیسپانی. سالی ۱۹۸۴ خه لاتی کۆنیکسی وه رگرتووه و پالتورای خه لاتی نۆبیئل بووه. سالی ۱۹۸۴ له پاریس کۆچی دوا بیهی کردوه – وه رگبیر.

نامه

لويس ماتتيو دييز¹

گشت به يانیهک ده چمه نووسینگه کم، داده نیشم، گلۆپه که هه لده کم، جانتاکان ده که مه وه و بهر له ده ستپکردنی کاری پۆژانه، دپړیک له و نامه درێژده ده نووسم که چل ساله به وردی هۆکاره کانی خۆکوشتنی تیدا روون ده که مه وه.

سه رچاوه:

La carta, Luis Mateo Díez, Los males menores, P: 128 (traducido al kurdo por Jiyar Homer)

نامه ی خوشه ویستی

خوان خۆسی مییاس²

پۆمان هه یه گهر درێژیش نه بێ تا نه گه یته لاپه ره ی 50 یان 60 ههر ده ست پێ ناکا. هه ندیک ژینیش هه مان شتی به سه ردا دێ. بۆیه تا ئیستا خۆم نه کوشتوه، جه نابی دادوه.

سه رچاوه:

Carta del enamorado, Juan José Millás, Narrativabreve.com (traducido al kurdo por Jiyar Homer)

¹ لويس ماتتيو دييز (Luis Mateo Díez): پۆماننووس و چیرۆکنووس و گوتارنووس و هۆزانفانی ئیسپانی، سالی 1942 له شاری بیلبائو ئیسپانیا له دایک بووه. خاوهنی پتر له 50 په رتوکه و نووسه ریکی دیاری ئیسپانیا به. سالی 2000 خه لاتێ گێرانه وه ی له ئیسپانیا وه رگرتوه. سالی 2012 خه لاتێ فرانسيسکو نومه رالی بۆ کتیبی سال وه رگرتوه. ئیستا ته مه نی 77 ساله و نیشه جیتی ئیسپانیا به - وه رگێر.

² خوان خۆسی مییاس (Juan José Millás): نووسه ر و پۆژنامه وانی ئیسپانی. سالی 1946 له شاری فالینسیا له دایک بووه. سالی 1990 خه لاتێ نادالی به ده ست هێناوه. ئیستا ته مه نی 74 ساله و نیشه جیتی مه دریده - وه رگێر.

خه لکه که دایان خوش بوو، له سهه کورسیی ئیمپراتور دایانیشاند و پاشان کوشیان، ئەگینا وهک پێشتی زۆر شیواو ده بوو و خێروخوشیی ئیمپراتوریه ته که ههه بهردهوام ده بوو.

سهه چاوه:

El emperador de China, Marco Denevi, Brevisima relacion: nueva antología del microcuento, P: 211 (traducido al kurdo por Jiyar Homer)

رامووسان

ئینریکی ئەندیرسون ئیمبیرت¹

شاژنی وڵاتیکی دووردهستی باکور، رقی له ئەسکهندهری مهقدونی² هه لستابوو چونکه خوشه و بیستیه که ی رته کردبووهوه. بۆیه بریاری تۆله کردنه وهی دا. له گه ل کۆیله یه کیدا مندالێکی خسته وه و ژهه ری پێ دا. کچۆله که گه وه بوو، جوانیکی پیاو کوژ ده رچوو. ههه که سیکی لێوی ماچ بکر دایه ده مرد. شاژنه که نار دی بۆ لای ئەسکهندهر تا بیته ژنی. ئەسکهندهریش ههه چاوی پێ کهوت ناوهز له که له لایدا نه ما و بیستی ده سته به جێ رایمووسی. به لام ئه ره ستۆی³ مامۆستای فهلسه فهی، گومانی هه بوو له وهی کچه که خوار دیتیکی زیانبه خش بێ. سا بۆ ئه وهی دلنیا بیته وه، کوپرانه خۆی خسته ته له ی مەرگه وه و رایمووسی. ههه که رایمووسی، له تاو نازار تله یه وه و مرد.

ئیدی ئەسکهندهر نه یویست لێوی له سهه لێوی کچه که دابن، نهک له بهر ئه وهی ژهه راوی بوو، به لکوو له بهر ئه وهی پیاویکی تر له و گۆزه له یه ی خوار دبووه وه.

سهه چاوه:

El Beso, Enrique Anderson Imbert, Narraciones completas - Volume 1, 1990, P: 524 (traducido al kurdo por Jiyar Homer)

¹ ئینریکی ئەندیرسون ئیمبیرت (Enrique Anderson Imbert): چیرۆکنووس و رۆماننووس و مامۆستای زانکۆ و ره خنه گری ئه رجه نته یی. سالی 1910 له شاری کوردۆبای ئه رجه نته ین هاتوه ته دنیا وه. سالی 2000، له ته مه نی 90 سالی دا کۆچی دوا یی کردوه - وه رگێر.

Alejandro el Magno²

Aristóteles³

نامه بو نووسه ریکی لاو نامهیه کی ئیرنیستۆ ساباتۆ بو روین لۆزا ئەگێرپییری له ئیسپانییه وه: ژیار هومەر

"ئەمڕۆ بووم بە ۸۰ سال، روین گیان... بینایم پێگری خویندنه وه م لۆ ده کات؛ به دەر له خویندنه وه ی پیتی گه وره و
ژه مه ده رمانه کانم. ئیستا به ئامپێری نووسین ده نووسم، سوپاسی یادگه ی دیجیتالی ده که م. جاران، ماتیلدی خویننه رم بوو،
که چی پێنج ساله زۆر خراپ بووه، نه وه یش کۆتاییی پێ هات. ئای چەند شت کۆتاییان پێ هات! باوه شیکێ گهرم بو
تۆ... ئیرنیستۆ ساباتۆ".

سه رچاوه:

Carta a un joven escritor, Ernesto Sabato, Tringa.net (traducido al kurdo por Jiyar Homer)

باره لگره که ی به رلین

حه سه ن به لاسم

له عه ره بییه وه: ژیار هۆمه ر

ههستی ئینتیمای شوناسی ده ناخی مرۆدا ده سربیه وه. لهو سالانه دا، چونکه له وه ده ترسام له برسان ههرم، دلرهبه قیه کی ئیجگار دزیو به روکی کرتبووم. ههستم ده کرد خه ریکه ده بم به مشک!

لهو کاره دا زه پاره م خر کرده وه و به قاچاغچیه کی نازه لخواوم دا، تا له پۆژه لاتی مرۆفابه تیه وه به ره و له وه رگاکانی پۆژناوا هه پهرینه تیه وه. رینگای هه له اتن به گوهری نرخ ده گوهردا؛ رینگای ئاسمانی به پاسپۆرتی ساخته هه بوو، به لام زۆری تێ ده چوو. رینگای دارستان و ئاویش هه بوو که هه رزانت بوو. من بیرم له رینگای ئاوی و باره لگر ده کرده وه. سه ره پای دله راوکێ له هه مبه ر نه و ده نگۆیانه ی ده گوترا پۆلیس ئامیری پێوه ری دوانه ئۆکسیدی کاربۆنی له باره لگره کانه دا داناهه، تاکوو نه وانهی خۆیان تیدا هه شار داوه، بدۆزیتیه وه. به لام هه بوونی ئامیریکی لهو چه شنه، له بیرۆکه ی باره لگره که ساردی نه کرده وه، به لکو چیرۆکی عه لی نه فغانی و کۆکوژیی باره لگره که ی به رلین پاشگه زی کرده وه. چیرۆکی نه فغانیه که مشتیکه له خه روار ی چیرۆکه کانی کۆچ. ماوه ی ده سالی ره به ق به نایاسایی له نهسته نبوو ژیا. سا بۆ ده ره پنه انه وه ی خه رجی سۆزانییه رو سه کان و به رتیل به پۆلیس دان، سه رقالی فرتوفیل و فرۆشتنی مادده ی هۆشبه ر بوو. له به ر نه وه ی بروام به چیرۆکی

ئه م چیرۆکه له تاریکیدا قه وما. گه ر هه توانیابه جارێکی دی ببنووسمه وه، ته نئ قیرۆه وپری تۆقین و ده نگه نه ناسراوه کانی دیکه ی کاتی کوشاره که م ده نووسییه وه. ده ش به شیکه ی به رچاوی چیرۆکه که بۆ په خشی نه زموونیی رادیۆ به کار به یندری. به دنیا بییه وه زۆرینه ی خۆینه ران به چیرۆکیکی هه له قولاوی خه یالدا نی چیرۆکنووسی داده تین یانزی به چیرۆکیکی ساکاری ترسناک پۆلینی ده که ن. لێ به پێوستی نازانم سویندتان بۆ بخۆم تا بروا به سه یروسه مه ره کانی دنیا بکه ن. ته نئ پێوسته ئه م چیرۆکه، وه ک په له یه ک گوو به جلی خه وه وه یان په له یه ک چه شنی گو له کیویله، بنووسمه وه.

هاوینی سالی ۲۰۰۰، له چه قی نهسته نبوو، له بارێکدا کارم ده کرد. له وی ئینگلیزییه شه قوشه که م به که لکم هات، چونکه ئاموشۆکه رانی باره که گه شتیار بوون و زۆرینه ی شیان نه لمانی بوون که به ئینگلیزییه کی کالته جارانه ده دوان. من له ترسی برسیه تی و دیکتاتور هه لئه هاتبووم. به لکو له خۆم و له دۆزه خی سالانی گه مارۆی ئابووری هه له اتبووم. له درنده کانی تریش. لهو ساله دژوارانه دا، له سۆنگه ی هه ژموونی پیدایوستیی ساده وساکاری پۆژانه ی مرۆقه وه، ترس له شتیکی نادیار و ناروون، به ره وه سه ره وه هه لده زنا و

باره لگره که ی بهرلین ده کرد، هه ند پک که س گالته یان پێ ده کردم. راستییی که ی بو بر وا کردن به م جوړه چیرۆکانه چهند بیانوو به کم پێیه. به لاهه وه جیهان زوړ هه لپړژاو و قوړ و نامرؤفانه یه. ته تئ بیانوو به کی بچوو کیشی گه ره که تا چه په لی و قیزه ونییه کانی خو ی بنوینئ. بیگومان ئیوه چیرۆکی دلته زینئ کوچی هاوشیوه ی ئەم کوچه تان بیستوه که ده زگا کانی راگه یان دن بهر له هه موو شتیک تیشک ده خه نه سه ر خنکانی کوچه به ران. نو قه مبونئ به کو مه لی له م چه شنه دیمه تیک سینه ماییی خو شه و هینده ی تاینانیک هه واداری هه یه. هه ر بو وینه، ده زگا کانی راگه یان دن چیرۆکی کو می دیای ره ش و هاوشیوه کانی ناگوا زنه وه، یانیش هه والئ سو پای نه ورو وویییه دیموکرا ته کان ناگوا زنه وه که کاتیک له دارستانی کی زه به لاحدا شه و دادئ، کو مه لیک مرؤفی تو قیو و خوسا به باران و برسیه تی و ره هیله و سه رما، قو لبه ست ده که ن. سا به م دوو چاوه ی خو م بینیم که سه ربا زین بولگاری چو ناوچو ن لایکی پاکستانیان تیلترین کرد تا کوو بورابه وه. پاشان دا وایان لی کردین له و سه رما و سو له یوه به ره و روو بارکی نیم چه به سه ته له ک خلو ر ببینه وه. ئەم به ره له وه ی راده ستی سو پای تورکیا بکریینه وه.

به گویره ی گیرانه وه ی عه لی ئەفغانی، ئەوان سیوپنج لای ئیراقی بوون. کو مه لیک لای خه یالپلو له گه ل قاچاغچیه تورکه که دا ریک که وتبوون که له ئەسته نبو له وه تا بهرلین، به باره لگری داخراوی تایهت به میوه ی قوتو نو راو، بیانگوا زینته وه. ریک که وتنه که به م شیوازه بوو؛ هه ره یه کینکیان چوار هه زار دو لار بدا و ریکه که ئەوه پیری هه وت رۆژ بخایه ننئ. باره لگره که ییش به شه ودا ده رپچئ و به رۆژدا له شارۆچکه کانی سه رسنوور بوه ستئ. ئەوه ی

ده په وه ی پسیای پو بکا ده بی له رۆژدا بیکا، میز کردنیش به شه وان له باره لگره که دا رپیندراوه، به مه رچیک له ده به ئاوی به تالدا بکریئ. هه لگرتنی مۆبایل قه دهغه بوو. ده بوو هه مووان هیمنیی بپاریزن، له خالی پشکین و ترافیکیا هه ناسه له خو یان بپرن و قه قه نه که ن. شتیک هه موو سه رنشینانی باره لگره که ی بهرلینی پارا کردبوو، ئەویش چیرۆکیک بوو وا چهند رۆژیک له وه بهر رۆژنامه کانی تورکیا سه به رت به و ئەفغانییانه بلاویان کردبووه وه که پارهی کی زوړیان به قاچاغچیه کی ئیرانی دابوو تا یونان بیانا؛ باره لگره که به درێژیی شه و ری ده کا. پێش خو رکه وتن راده وه ستئ، قاچاغچیه که پێیان ده لی ورده ورده دابه زن، ئەوان وایان ده زانی گه یشتوونه ته شاریکی سنووری یونان. ئەفغانییه کان به ده م دابه زینه وه باوه ش به جانتا کانیاندا ده که ن و هه ست به تیکه له یه کی خو شی و ترس ده که ن، له بن داریکی زه به لاحدا رۆده نیشن. قاچاغچیه که پێیان ده لی ئیره گچکه دارستانی کی یونانه، ئەوه ی له سه رتانه تا به یانی چاوه نو ار بن، کاتیک پۆلیسی یونانی ده کا، ده سه به جئ دا وای مافی په نابه ری بکه ن. به یانییه که ی، رۆژنامه وینه ی ئەفغانییه کانی بلاو کرده وه که له باخچه به کی چه قی ئەسته نبو ل دانپشتوون. باره لگره که به درێژیی شه و به شه قامه کانی ئەسته نبو لدا سو رواه ته وه و ته نانهت سنووری شاره که بیسه نه به زاندووه. چه شنی هه موو چیرۆکه گیرفان بیه کان، قاچاغچی و باره لگره که ون ده بن و ئەفغانییه کان له گرتووخانه ی سنووردا شی کوچه ران ده ناخنین.

به لام ئەوانه ی باره لگره که ی بهرلین جگه له گرتنه به ری رپی هات و نه هات، بژاردیه کی تریان نه بوو. له چیرۆکی گیرفانبری ده ترسان، واتا له

ئىفلىجى و ھىواپران و گەرانەوہ بۆ ولاتىك كە برسىھنى و زۆردارى تا بىنەققاى ھاتوۋە. پراوان بە ئاپروۋى قاچاغچىيە بەئىتوبانگە كە ھەبوو. دەگوئرا باشتىن و سەرراستىن قاچاغچىيى توركيايە. لە پىناو بەرژەوھندىيى خۇي كەسى ھەلنەخەلە تاندوۋە. پىاۋىكە بە دىنەكەپەوہ پابەندە، سى جاران ھەجى كروۋە، بۆيە بە ھاجى برايم ناسراوہ.

شەوئى، پاش داىبنكردى دەبە ئاۋ و خواردەمەنى، بارھەلگەرەكەى ھاجى ئىبراھىم لە ئەستەنبوۋل دەرچوۋ. نىۋ بارھەلگەرەكەى زۆر ئەنگوستەچاۋ و گەرم داھاتبوۋ، ھەواپاش لە سەس نادىارەكانەوہ دزى دەكردە ژوروۋە. ترسى نەمانى ئۆكسىجىن ھەبوۋ، سا بۆيە لاۋەكان ۋەك ئەوۋى لە پروپارىكدا ژىرەمەلە بەكن خىراخىرا ھەناسەيان ھەلدەكىشا. پاش پىنج كاتژمىر لە دەرچوۋنى بارھەلگەرەكە، لەو تارىكىيەدا تا رادەى خنكان؛ بۆنى ئارەقى لەش و بۆگەنى گۆرەويى و ئەو خواردەنى ھەلىان دەلوۋشى، دەھات. يەكەم شەو بە خىر و خۆشى تىپەرى. بەرەبەيان بارھەلگەرەكە لە گەراجى گوندىكى سەر سنوور راۋەستا، دەرگاي پاشەوۋى كرايەوہ، سەرنشېنەكان ھىشتا ھەناسەيان دەدا و كلىپى ھىوا لە سنگيانەوہ بلىسەى دەسەند. جىگەى گەراجەكە جاران گەور بوۋە و ئىستاكانى دوو لاۋ چاۋدېرىن. سەرنشېنەكان تەنانەت بۆيان نەبوۋ لە بارھەلگەرەكەوہ بۆ تىۋ گەورەكە دابەزن و بېرسن داخۇ ئەم گوندى لە چ شارىكە ياخۇد لە چ ولاتىكە. چاۋدېرىكىيان، سەرنشېنەكانى يەك-يەك بۆ سەرنائىكى تەنگەبەر و فرە پىس و پۆخل كە لە قوژبىكى گەورەكەدا بوۋ، برد. ئەوۋى تىرشىيان ئاۋ و خواردى بۆ كرېن و پاشىوہرۆ گەرابەوہ.

دوۋم شەو ترومبىلىكى مارسىدس، بۆ دىئايىيى رىنگاۋبان و زانىارىدان بە لىخورى بارھەلگەرەكەى بەرلىن، بە مەودايەكى زۆر دوور لە پىش بارھەلگەرەكەوہ دەرپۇشت. بارھەلگەرەكەى بەرلىن دوۋم شەويشى بە خىر بەرئى كرد و تەنئى سى جارى كەمخايەن لاي دا. نىوہرۆي ئەم جارەيان، بەرەو گەراجىكى پانوبەرىنتر كە بارھەلگەرى تىرشى لى بوۋ، چوۋ. ھەر زۆر بە سانايى ژاۋەژاۋى شار دەبىسترا.

سىيەم شەو، بۆ دىئايىيى رى، جىپىكى سەربازى لە پىش بارھەلگەرەكەوہ دەرپۇشت. ئەمجارەيان بارھەلگەرەكەى بەرلىن تەنئى پىنج كاتژمىر رىيى كرد، كوتوپر ۋەستا و خولكى دا و بە خىرايىيەكى شىتانه كشاپەوہ، لاۋەكان لە تارىكايىيى بارھەلگەرەكەدا زەندەقىان چوۋ و بە لىخورىنە شىتانهيەكەدا ھەستىيان بە شلەژاۋىيى لىخورى بارھەلگەرەكە كرد. ترسىان لى نىشت و ھەندىكىيان بە وىرەوير دوعا و قورئانپان دەخوئىد. كورپىكى مندالكار بە دەنگىكى نەختىك بەرز ئايەتەلكورسىيى دەخوئىد، دەنگە خۆشەكەى سەرنشېنەكانى خستە گريان. سەرلەنوئى بارھەلگەرەكە بۆ ماۋەى كاتژمىرىك بە ھەمان خىرايى بەرئى كەوتەوہ و دىسان راۋەستا. دواى چارەكەك بە خىرايىيەكى مامناۋەند ۋەرى كەوتەوہ، بەلام رەوتى بارھەلگەرەكە بەو ئاراستەيەدا لاۋەكانى بەسەر دوو بەرەدا دابەش كرد؛ ھەندىكىيان دەپانگوت بارھەلگەرەكە دەگەرپتەوہ بۆ ئەو شوئىنەى لىيەوہ ھاتوۋن و ھەندىكىيان پىيان وا بوۋ تا دواپوشو بەردەوام دەبى و كۆل نادا. پىشيان وا بوۋ قاچاغچىيەكە بە تەلەفون رىئوئىيى لىخورەكە دەكا و مەترسىيى پۆلىسى پى رادەگەيەنئى. ھەستىيان بەوہ كرد بارھەلگەرەكە بۆ سەر جادەيەكى پىچەلپىچى خۆل لاي داوہ. لەپر بارھەلگەرەكە راۋەستا و لىخورەكە بزوينەرى

ترۆمبیلکه‌ی کوژانده‌وه و بیده‌نگیه‌کی سامناک بآلی به‌سەر باره‌لگره‌که‌ی به‌رلیندا کیشا. بیده‌نگیه‌کی تۆقینه‌ر که گپژانه‌وه‌ی بروا ناکرئ.

سیوینج لاوه‌که بۆ ماوه‌ی پتر له سێ کاتژمیر له تاریکیی باره‌لگره‌که‌دا چاوه‌نوار بوون. سه‌باره‌ت به‌وه‌ی پرووی ده‌دا سرت و چرپه‌یان بوو. هه‌ندیکیان ده‌یانویست له سه‌ساکانی نزیکه‌ی ده‌رگای پاشه‌وه‌ی باره‌لگره‌که‌وه بزانه‌ن داخۆ چ باسه. کاتژمیره‌ده‌سته‌یه‌کانیان کاتژمیر حه‌وت و ده‌ خوله‌کی به‌یانیه‌ی راگه‌یاندا. کاتی پرکردنه‌وه‌ی ده‌به‌ئاوه‌کان بوو، هه‌شتا خواره‌مه‌نیه‌ی پیویستی‌شی لئ مابوو، به‌لام ئاو له چاوترووکاندنیکدا نه‌ده‌ما. ده‌بوو گوویش بکه‌ن، ئیدی ئاوها سکاڵا و پرته‌ویۆله‌ سه‌ری هه‌لدا. هه‌ندیکیان شه‌قیان له باره‌لگره‌که‌ ده‌دا و هاواریان له ده‌روه‌ ده‌کرد. سێ لاو نا‌ره‌زاییان ده‌ربری و داوايان له‌وانی دی کرد به‌سه‌وین. بۆنی دار و دره‌خت، هه‌وا شیدار و بارگاو‌یه‌که‌ی ته‌نبوو. چه‌له‌حانی ته‌وه‌یان بوو داخۆ ده‌نگه‌که‌ له کوپرا دئ. هه‌ندیکیان ته‌وانی تریان وه‌ک تارماییه‌ک ده‌بینی. ده‌می نیوه‌رۆ، هه‌موویان په‌لیان به‌ پلێتی پاشه‌وه‌ی باره‌لگره‌که‌ ده‌کیشا و قیروهووری رزگاربوونیان بوو. هه‌ندیکیان گوویان له ده‌لقی خواره‌که‌دا کردبوو. بۆگه‌نیکی قیژه‌ون و ورکه‌ر ئیو باره‌لگره‌که‌ی ته‌نبوو، وه‌ک چه‌ند چینیک به‌رد که‌له‌که‌ ببوو. هه‌ناسه‌دانی لاوه‌کانیش مینا دیوه‌زمه‌یه‌ک له تاریکییدا هه‌ناسه‌برکێی بئ، تیک هه‌لابوو. بۆن و ترس میشکی هه‌موویانی کاس کردبوو. له‌و تاریکییدا شه‌ر و ململانئ سه‌ری هه‌لدا، پاشان پتر ته‌شه‌نه‌ی سه‌ند. پاش کاتژمیریک دۆخه‌که‌ هه‌یور بوویه‌وه، تینوویه‌تی سه‌رتی بۆ ئیو باره‌لگره‌که‌ گه‌رانده‌وه. دانیشتن و به‌ ده‌نگیکه‌ی نزم چه‌شنی زیکه‌ی هه‌نگ به‌ پسته‌پست

ده‌دان. جاروبار په‌کیکیان جنیوی ده‌دا و به‌ پیله‌قه‌ و مست، باره‌لگره‌که‌ی ده‌کوتا. زۆرینه‌ی لاوه‌کان هه‌ولئ شارنده‌وه‌ی ئه‌و ئاو و خواره‌نه‌بان ده‌دا که له جانتاکیاندا مابویه‌وه.

سه‌ره‌رای تاریکی و نووته‌کی، سه‌ر له قاچ جوئ نه‌ده‌کرایه‌وه و نه‌ده‌زاندا چی پروو ده‌دا: ته‌موئه‌و کاری وایان ده‌نواند که دۆخه‌که‌ نه‌یده‌خواست. په‌کیک قه‌یتانی پیلاره‌که‌ی توند ده‌کرده‌وه. په‌کیک کاتژمیره‌ده‌سته‌یه‌که‌ی ده‌تراند و له‌گه‌رفانی ده‌ناخنی. په‌کیک له‌و تاریکییدا کراسه‌که‌ی ده‌گۆری. بیه‌ر و خه‌یالی مرۆفی ئاوه‌ی، له‌ ساتی وه‌هادا، وه‌ک زه‌نگی ئاگادارکه‌روه‌وه و حه‌بی هورووژینه‌ری لئ دئ.

نیوه‌رۆی رۆژی دواتر، هاتوه‌راپه‌کی ئیجگار زۆر هه‌بوو. تازه‌لاوه‌کان ته‌وانه‌ی هه‌شتا برستیان به‌ به‌روه‌ مابوو، ده‌یانویست باوه‌ش بۆ ژیان بکه‌نه‌وه‌ و ده‌رگای باره‌لگره‌که‌ بشکینن. ته‌وانی دییش له‌ قیژه‌وه‌ر و پینداکیشانی باره‌لگره‌که‌ به‌رده‌وام بوون. په‌کیکیان بۆ قومیک ئاو ده‌لالایه‌وه. ده‌نگی تر و نزا و قورئانخویندن تا که‌شکه‌لانی فه‌له‌ک ده‌رۆیشت. هه‌ندیکیان ته‌ژنۆی خه‌میان له‌ باوه‌ش گرتبوو و وه‌ک نه‌خۆشیکه‌ له‌جیدا که‌وتووێ که‌نه‌فت و زه‌بوون بیریان له‌ ژیان ده‌کرده‌وه. به‌لام بۆنی تر و ته‌سه‌که‌ هه‌ینده‌ پس بوو که‌ ده‌یتوانی پتر له‌ پۆلیک بالنده‌ مردار بکاته‌وه. ته‌من هه‌نوکه‌ سه‌باره‌ت به‌وه‌ ده‌نگ و بۆنانه‌ی له‌وه‌ گه‌شته‌دا ده‌هاتن و ده‌چوون، نانووسم. به‌لکوو له‌باره‌ی ئه‌و قیژه‌وه‌ره‌ ترسانا‌که‌نه‌ی وا بلاو ده‌بوونه‌وه، ده‌نووسم. له‌وه‌ ده‌چوو هه‌یزیکه‌ نادیار باره‌لگره‌که‌ی خسته‌یتته‌ هه‌له‌که‌سه‌ما. بیده‌نگیه‌کی چر و لهنج بواری ده‌دا ترپه‌ی دئی سه‌رنشینه‌کان بیه‌ستری، قیژه‌کان له‌ ته‌شکه‌وتیکه‌ی لیوانلیو له

نهنییه وه دههاتن. پاش بیستی هاوارهکان، دهیانویست سهراوهی ئەو دنگه نامرۆیی و نااژەلییه بدۆزنه وه که ئاوها بیدەنگیی بارهه لگره کهی شله قاند.

بارهه لگره که به شیوهیه کی تۆقینەر ده له ریه وه، ههمدیسان قیزه قیز و ترس سه ری هه لدایه وه. مینا که له پشکویه ک له سه ر زاری مرۆف بێ، ده یواند. به لێ، ئەم جارەیان به شیوهیه ک ئاهاوناله دههات وه ک بلیی گرکانیک ته قیوه ته وه. هاوهه رای دلره قانهی مرۆف و ئاژه ل و دیوه زمه ی چیرۆکه خه یالییه کان تیک ها لایبون و هه موویان ویکرا ئاوازیکی دۆزه خیی هاوبه شیان پیک هینابوو.

پاش چوار پوژ، پۆلیسی سرپی، له شارۆچکه یه کی سه رسنووری پر له جهنگه ل و دارستانی چر، بارهه لگره که ی دۆزیه وه. بارهه لگره که له کینگه یه کی چۆلکراوی به خێوکردنی په له وهردا بوو. ئەوه ی به سه ر قاچاغچیه کانداهات، گرنگیه کی ئەوتۆی نییه. ئەم چیرۆکانه هه موویان هاوشیوهن. پهنگه قاچاغچیه کان ئاگاداری چاودێری و جموجوولی پۆلیس بووبیتن، لێ له وانه یه ویستبیتیان بو چهند رۆژیک خویان بهشارنه، یانزی له بهر هۆی دی که په یوه ندیی به گیرمه وکیشه ی مافیاکانی قاچاخ له بهر پاره وزه، هه یه.

ههنگینت پۆلیس ده رگای پشته وه ی بارهه لگره که یان کرده وه، لاویکی سه راپا خویناول له بارهه لگره که وه بازی دا و چه شنی شیت به ره و دارستانه که ی فرته ی کرد. پۆلیس شوینی که وت. لێ له و دارستانه زه به لاهه دا بز بوو. سیوچار ته رم له بارهه لگره که دا که وتبوون که چه قۆ و چه کی دی هه نجن-هه نجنی نه کردبوون، به لکو لاشه که لیک بوون که چرنوک و ده ندووک هه لئ و که لبه ی تیمساح و که ره سه ته ی تری

نادیار وه ها شیتالی کردبوون. بارهه لگره که که یلانی گووا و میز و خوین و چه ند جه رنگیکی ونجرونجر و ریزیک چاوی ده رپۆقیو و ریخۆله بوو، وه ک بلیی به ر چنگی که له گورکیکی برسی که وتبیتن، سیوچار لاو بوون و به ده ردی هه ویریکی پانکه له ی ئاوتیه ی گوشت و خوین و گووا و چوو بوون!

یانکو فیچ، پیره پۆلیسیکی سرپی، که س برۆای به چیرۆکه که ی نه کرد، بگره هه مووان گالته یان پین ده کرد. ئەوانه یشی له وئ له گه لئ بوون، گه واهیی قسه کانی ئەویان نه ده دا. لێ گه واهیی لاوه خویناوله که یان ده دا که به ره و دارستانه که هه له ات. رۆژنامه کانی سرپی له هۆکاری دیارنه مانی لاوه که یان ده کوژییه وه، به لام به گویره ی گوته ی پۆلیس سنووری به زانده وه و به ره و هه نگاریا رۆییه.

یانکو فیچ له گه ل ژنه که ی له تێو پیخه فدا پالکه وتوون و له ساپته که هه لده پوانی، پیی ده لئ: "کچی ئافهت شیت نه بووم نه... خو هه زار جار بۆم گیرایته وه... کوره که هه ر که گه یشته دارستانه که که وته سه ر چوارپه ل و بوو به گورگیکی خۆله میشی، جا ئیدی له دارستانه که دا دیار نه ما..."

ژیده ر:

شاحنه برلین / حسن بلاسم / www.iraqstory.com

به لئینامه

زاهید بارخودا

له فارسییه وه: ژیار هومەر

«نا بن.»

«که وا بن ئە کرئ ئەرک بکیشن و نوسخه یه کی فۆرمه که م بدنه ئی تا له دهره وه پرینتی که م.»

به چاوزه قیه وه له سهر کورسییه که ی پابوو: «چی چی کاکه؟! هیچ نوسخه یه ک به که س نادری. هه موو شته کانی ئیره تاییه تین. برۆ به یانی بیروه وه.»

له ترسی ئه وه ی نه وه کا په راوه که بدرین یاخود گه ریکی ترم پین بگریی یه که سهر په راوه که م خسته بنه نگلم و بئ مائناوایی به ره وه دهرگا که ملم نا. هیشتا که نه گه یشتبوومه دهرگا که بانگی کردم. تیامابووم بگه ریتمه وه یان نا. هه نگاویکی ترم به ره وه دهرگا که نا. جاریکی تر بانگی کردم. ئەم جارە یان هینده به تووره ییه وه بانگی کردم که کاتی گه رانه وه په راوه که م له دهست به ربوو وه.

«ئه توانین شتیکی تر بکه یین.»

خه ریکی هه لئانه وه ی په راویک بوو. به ره وه لای چووم. له وه ی هه مدپسان سلوم کرد په ژاره دامیگرت. په راوه که ی بنده ستی به ره وه رووم راگرت.

«مه به ستم ئا ئەم فۆرمه یه. ئە توانی خوو کوپی که ی؟»

ئهو ژنه ی له و دیو میزه که وه دانیشتبوو په رداخه چاکه ی هه لگرت و هاته لام. گوتم په راوه که م ته واوه. چاویکی پیدا گیرام. په رداخه چاکه ی له سهر میزه که دانا و په راوه که ی هه لدا یه وه.

«هه مووی ته واوه جگه له فۆرمی به لئینامه که.»

«فۆرمی به لئینامه که؟! جا ئیسا ئە بن چی بکه م؟»

به ره وه کتیبدانی ته نیشت میزه که ی ملی نا. چهند چه که جه یه کی پاکیشا: «خاتوو میرزایی، ئەرئ نازانی فۆرمی به لئینامه کانپان له کوئیا داناوه؟»

میرزایی گوئی فۆرم نه ماوه و پرینته ره که یشیان بۆ چاک کردنه وه بردوو.

«به یانی!»

«چی؟»

«برۆ به یانی بیروه وه. په راوه که شت له گه ل خوئا ببه. لیره ون ئە بن.»

«تکایه گه ئە کرئ ئیستا واژووی بکه ن، بیگومان به یانی فۆرمه که پر ئە که مه وه.»

دواچووری چاکه ی هه لئوراند و به لالووته وه گوئی:

چاویکم پیدایا خشاندا. چەند دیریک نووسینی تیدا بوو
له گەل خشته یه کیش که هەر دیار بوو هیی
زانباریه کانه.

«به لئی، بیگومان.»

لاپه ره به کی دایه دهستم.

«دهی خیرا دانه یه کی له بهر بگره وه. پهراوه که شه
نوکه فه له میکی بهرنه که وئی. ئینجا زانباریه
پیویسته کانی له سهر بنووسه. له خواره و شیا واژوو
بکه.»

له خوشییان دهستم دهله رزی. لاپه ره و پهراوه که م
وه رگرت. چاویکم به سالۆنه که دا گیرا. لای
په نجه ره که وه کورسی و میزکی چۆلم بینی. هەر که
له سهر کورسیه که دانیشتم بۆم ده رکه وت جافم پئ
نییه. دلنیا بووم له وهی گەر بۆ وه رگرتنی جاف بچمه وه
لای، تووره ده بی. سهیری چەند کارمه ندیکی ترم کرد.
به ره و لای ئه و پیاوه رۆیشتم که په نجه ی ئه سپیکوژی
به بانج هه لپنچابوو. سلّوم کرد و داوام لئ کرد گەر
ده کری ئه رکه بکیش جافیکم بداتی. به سهر وه لامی
دایه وه که پئی نییه. به ره و لای کارمه ندیکی تر
رۆیشتم. هیشتا زارم هه لنه هینابوو به دهست ناماژی
بۆ کردم بچم عه ره بانه که م رابکیشتم. پهراوه که ی خۆم
و پهراوه که ی تر و لاپه ره که م هه لگرت و رۆیشتم له
ده ره وه جافیک بکرم. دهستم له سهر کیلوانی ده رگا که
بوو که دنگی ژنه کارمه نده که وه ک مار چزی لئ
هه لستاندم:

«ها، بۆ کوئی؟»

هه مووان ناوریان لئ دامه وه. گوتم ده مویت بچمه

ده ره وه جافیک بکرم. هاته لام. پهراوه که ی لئ سه ند م:
«برۆ به یانی بیروه وه. ئه مانه هیی ئه وه نین چاکه یان
له گه لا بکه ی. حه ی! پهراوی خه لکیو خسته وته بنبالت
و ئه چپته ده ره وه. نا لچۆ له بهرچاوم مه مینه.»

«راستی به که ی به ته مای ئه وه نه بووم. جافم پئ نه بوو
فۆرمه که ی پئ کۆپی بکه م. ترساشم له وه ی پهراوه کان
لیره جئ بیلم و خۆم برۆم.»

«هینه، جاف! یه کئ نه زانئ جاف لیره قاتییه. ئه ی جا
بۆ نه هاتی به خۆم بلئی. ئا تۆ چاوی له م سهر میزانه
که. جاف وه ک خۆله.»

له ده وریشتم روانی. هه موو کارمه نده کان ئه و
جافه ی که به ده ستیا نه وه بوو، هه لیا نبری و
رایانده وه شاندا. سوور بووم له سهر ئه وه ی چاکه یه ک
بنویئ و به لئ فۆرمه که کۆپی بکه م. به نابه دلی و
رووخساره سووره لکه پهراوه که یه وه پهراوه که ی دایه وه
دهستم. جافیکیشی پئ دام.

ئاودامانم ئاره فی لئ ده چۆرا. به ره و میزی ته نیشتم
په نجه ره که گه رامه وه. پهراوه کانم له سهر میزه که دانا.
نه مده توانی به ریکی هه ناسه بده م. په لم کوتا و
په نجه ره که م کرده وه. که هه وا فینکه که له
ده موچاومی دا، هه لله رزیم. ئه وه نده هه لله رزیم به
راده یه ک گویم له چۆقه ی ددانه کانم بوو. ئیدی برستی
داخستنی په نجه ره که م لئ برابوو. سه رم به
ئانیشکمه وه نا تاکوو که س شه قه شه فی ددانه کانم
نه بیستئ. با په نجه ره که ی ته واو خسته سه ر پشت. ئه و
لاپه ره یه ی له سهر پهراوه که م دانابوو، له سهر میزه که
داخزا. چەند کارمه ندیک هاوریان لئ هه لستا.

قاچى مېزەكە بىن دەنگوھەرا ھەلبېرىم. ھەر كە جافەكە جوولايەھە پۇمىم. خىرا جافەكەم دەرھىنا و دەستم بەرەو لووتم برد. ھىندە بە قايمى لووتم ھەلگۆلفى كە پۇمەكە زياتر لەھەي دەنگ بداتەھە، رايەكاندم. سەرم كىشای بە مېزەكەدا. تا بە خۇمدا ھامەھە مېزەكەم دىت كەوتە سەر شان. زرمەكەى تۆقاندىم. ھەلستام. بىنىم ھەموويان بەرەو لای من دىن. لە نيوانىندا چاوم بۇ كارمەندەژنەكە دەگىرا. تا چەند چركەيەك نەمدەتوانى ھىچ دەنگىك بىستىم. تەنن ھىندەم دەزانى وا شاتەشات بەسەرمدا دەشپرىتى. دەستى بۇ سەروو و خوار دەبرد و لىوى ھىندە بە قىنەھە دادەخرا و دەكرايەھە كە سەروسەكۆتم ئارەقەى تى ز، ھەك ئەھەي تفى لە چارەم كرىتى. سەرم داژەنى. ھەموو گىانم تەپوتۇز بوو. ھەر دەستم بە پانتۆلەكەمدا ھىنا تەپوتۇزى لى ھەلستا. ھەموويان بەرەبەرە كۆكىن و دوور كەوتتەھە. مېزەكەم بەرز كرىدەھە. پەراوھەكانم ھەلگرتەھە. لەسەر كورسىيەكە دانىشتىم. جافەكەم لەسەر مېزەكە دانا و بۇ گەپران لە دووى فۆرمى بەلئىننامەكە، پەراوھەكەم ھەلدايەھە. چاوم چوھە پىشتى سەرم. خەوم دەبىنى. دەبوو خەو بووايە. گەلەك باشتر بوو خەو بووايە. برىا خەوم بىبىنايە. فۆرمەكە... فۆرمى بەلئىننامەكە لە تىو پەراوھەكەدا درابوو. لە بنەھە تا ناوھەراستى لاپەرەكە. پروا بەھە نەدەكرا كە بە ھەلگەوت وای لى ھاتىن. ھىندە بە وردى درىندرابوو ھەك بلىنى كەسپك لە ئەنقەست وای لى كرىتى! پەراوھەكەم داخست. لە دللى خۇمدا گۆتم رەنگە لە سەرھەتاوھە درابىن. خۇزىا پتر لىى ورد ببومايەتەھە. خۇم ھەر چەند جارپك پەراوھەكەم كرىدبووھە. تا ئەھە دەمەى بە بىرمدا دەھات، فۆرمەكە ساغ بوو. دووبارە ترەقەى پەراوھەكەم ترازاند. دەستم لەسەر فۆرمەكە دانا. بە ھەكەم پروانىن دەرئەدەكەوت دراوھە. بەلنى، دەشى ھەر لە سەرھەتاوھە درابىن. لى دىتەھە بىرم كاتىك كارمەندەژنەكە فۆرمەكەى پىشان دام چەند جارپك رايوھەشاند. ئەمەم زۇر چاك لە بىر

سەرەپراى ئەھەي نەمدەويست بەلام خۇنەويستانە بەرەو لای ژنەكارمەندەكە گەرامەھە. ھەھا چروچاوى گرژومۇن كرىدبوو ھەك بلىنى باوكىم كوشتىن. ھىندە بەھەلپە رووھە پەنجەرەكە بەرز بوومەھە كە ھاوسەنگى خۇم لە دەست دا و كەوتم بەسەر مېزەكەدا. مېزەكە بە جىروھور بەرەو دىوارەكە خلىسكا. پەنجەرەكەم پىئوھە دا. لە ترسى ئەھەي نەھەكا دىسان مېزەكە دەنگى لى ھەلستى، نەمخستەھە جىيى خۇى. بە سەرئەھە كورسىيەكە ھەلگرت، بىرمە نىك مېزەكە و دانىشتەھە. وردەوردە پەراوھەكەم ھەلدايەھە. فۆرمى بەلئىننامەكەم دۆزىيەھە. دەبوو خستەيەكەم بكىشايە. ئەھە لاپەرە سىيەى با خستىويوھە سەر ئەرزەكە، ھەلمگرتەھە و لە پىشمدا دامنا. ئىنجا بۇ دۆزىنەھەي جافەكە، سەرھەتا پەراوھەكەى خۇم پاشان پەراوھەكەى ترم ژىرەھەوژوور كرىد. لىنى نەبوو. سەرم سىر ما. ھەردوو پەراوھەكەم ھەلدايەھە. ناو گىرفان و باخەلم گەپام. بەلام لىنى نەبوو. ھەلستام و جارپكى دى سەر مېز و كورسىيەكە گەپام. چاوپك بەملاولادا گىپرا. دەترسام سەپرى دوورتر بىكەم. وا ھەستم دەكرد ھەمووان قروھەپپان كرىدوو. بىر كرىدەھە لەھەي كارمەندەكان سەپرم دەكەن، ئازارى دەدام. دانەويم و سەرم بىرە ژىر مېزەكە. ئەھەي دەمبىنى نەمدەتوانى پرواى پى بىكەم. جافەكە كەوتبووھە ژىر قاچىكى مېزەكە. ئەويش ئەھە قاچەى كە بە دىوارەكەھە لكابوو؛ دەبوو بۇ ھەلگرتەھەي ھەر بچووبامايەتە ژىر مېزەكە. مېزەكە چكۆلە بوو. ھەر جوولە و جىكۆركىيەكى من، كىپەكىپرى لە مېزەكە ھەلداستانە. تەپوتۇزەى ژىر مېزەكەپىش قورگ و لووتمە دەتۆزانەھە. ھەموو دەمپك ئەگەرى ھەبوو بىكۆم. بە دوو پەنجە جافەكەم ھەلگرتەھە. بەبى ھەلبرىنى قاچى مېزەكە، دەرئەدەھىزايەھە. بە دەستەكەى ترىشم تىدەكۆشام

بوو. خۆزگه بېرم نەدەكەوتەو. پەنگە ھەر ئەو كاتە دېراپن. پەنگە ژنە خۇى دراندېيتى و بۇ ئەوھى بىخاتە ئەستوى من، ھىشتى لەبەرى بگرمەو. ئا، ئا، دەشیت كارى ئەو بى. دەبوو ھەول بدم ھىچ نەبى تەپوتۇزى سەر فۆرمەكە بىرم. ھەر كە دەستم لەسەر فۆرمەكە دانا، تەرايىي ئارەقى ناولەپى دەستم پەراوھەكى پەلەپەلە كرد. ھەموو شىتك بەرەبەرە خراپتەر دەبوو. بۇ ئەوھى پەلەكان لا بېم، ئانىشك بەسەر فۆرمەكە دا ھېنا. فۆرمەكە ھەر بە تەوايىي دېرا. سەرم لەسەر پەراوھەكە دانا. سا چىم پى دەركا؟ دەبوو ھەلېم. بە ھەر كلۆجىك بووايە دەبوو لەوئى بچووماپتە دەرى. ئەدى ئەرك و ھىلاكىي ئەم چەند مانگەم چى؟ ئەو ماوھىيە بە ھۇى ئەم پەراوھە ھىندە ناموشوى ئىرەم كرىبوو كە ھەمووان دەينناسىم. لەوانەيشە نەپاندەناسىم. سەرەراي ئەوھى گشت رۆژىك لەگەل كارمەندەكان دەھاتمە ئىرە بەلام پروانېنى كەسيان ئاشنا نەبوو. قەت چاۋ لە قەلەقت ناكەن. پەراوھەكەيان بە دەستەوھە رادەگرت. مەراقيان بوو تاقەھەلەپەكى تىدا بدۆزەنەو. ئىنجا خۆ ھەر من نىم. رۆژانە پانزەدە كەسین ھەموو كارمان بووھەتە ھاتن بۆ ئىرە. لەم ژورور بۆ ئەو ژورور. نەمىنبىوھە كەسىك كارى تەواو كراپن. ناھىلن تەواو بېن. دەبى كۆتايى بەم مۆتەكەيە بھېنم. دەبى ئەمرو كارەكانم پرايى بكم. گەر كوتىك لەزگەى برىنم دەست بكمەوتبايە ھەر فرە خاس دەبوو. لەزگەم لە فۆرمەكە دەدا. لەوانە بوو سەپرى پەراوھەكەيان نەكردايە. دەبى دەستوبرد لەبەرى بگرمەو. پەراوھەكە دەكەمەو. ھەر كە جافەكە لەسەر فۆرمەكە دادەنېم نوكەكەى دەچىتە ناوھە. جافەكە رادەوھەشېنم. نايەتەوھە تايىم. دەبى شىتكى تى بئالېنم. لەتتىك كلېنكس لە گىرفانم دەردەھېنم. لە بەشى ناوھەوى كونى جافەكەى ھەلدەپېچم و دېسان لە جىيى خۇى دايدەنېمەو. ئەمىستا بە برى پېويست توندوتول

بووھەتەو. نووسىنەكانى سەر فۆرمەكە كۆپى دەكەم. كىشانى خىشتەكە كۆسپ دەھىنېتە بەردەم. ئەمجا ئىستا دەبىن چلۆن ھىلېكى وا راست و رىك بكىشم. تىدەكۆشم كەلك لە لىواری پەراوھەكە وەر بگرم. ناكرى. ئەو گىرەكەى¹ فۆرمەكانى ناو پەراوھەكەى پراگىر كرىدووھە ناھىلن. گەر جافىكى دى بان راستەيەكم پى بووايە كارەكەم پرايى دەبوو. سەرم بەرەو كابرايەكى تر دەسوورېنم كە چەند مەترىك لەولاتمەوھە لەسەر كورسىيەك دانىشتووھە. بە شىنەيى ھەلدەستم. بەرەو لای دەچم. بە گویدا دەچرېنم داخۆ جافى پىيە؟ بە سەر دەلن نا، دەپرسم ئەى راستە؟ ئەم جارە تەنانت بە سەرىش وەلام نادانەوھە. لە ترسى ئەوھى نەوھەكا شىتك بلى، لىي دورور دەكەومەوھە. پى بە جەرگى خۆمدا دەنېم و بەرەو لای مېزى كارمەندىك ھەنگاۋ ھەلدەھېنم. قامكى ژەنيووھە تە ناو لووتى و تېي رادەدا. ھەر لەویدا دەوھەستم و سەرم دادەنەنېم. چاۋەرېم كارەكەى تەواو بېن. پەنجەى لە كونەلووتى دەردەھىنن، بە ھەمان پەنجە و بە ئامازە دەلن دورور بكمەوھەو. چاۋ لە مەوداى ئىوان خۆم و مېزەكە دەكەم. نىو مەترىكە و مەوداى ئەويش لەو دىو مېزەكەوھە ھەر ھىندەيە. لە دلې خۆمدا دەلېم جا تا كوئى دورور بكمەوھە. سا ئەگەر زياتر دورور بكمەوھە بى ئەملاولا ھەمووان دەنگم دەبىستن. لەو مەودايەوھە، بە دەستم لە ھەوادا وېنەى راستەيەك دەكىشم و بە سرتە دەلېم: "راستە". پەنجە بە كونەلووتەكەى ترىدا دەكا و وەك ئەوھى وەلامى دايتتەوھە زەقزەق لە مۆنيتەرەكەى بەردەمى دەروانن. لەو مېزە دەروانم كە پەراوھەكانم لەسەر جى ھىشتووھە. ھىشتا لەوئى ماون. بە بەردەم مېزەى كارمەندەژنەكەدا تىدەپەرم. بە تەلەفون دەدوئى. بەرەو لای ئەو كارمەندە دەچم كە قامكى بە باندچ ھەلېچاۋ. دەلېم پېويستم بە راستەيە. خۇى لە كەرى

¹ كىرەك (Paper clip) - وەرگىز.

«بۇ قۇرمەكە... لەۋەى خۇتان ويستان كۆپىيەكى لى
بگرمەۋە.»

«ھېشتا پرت نە كىردۇتەۋە؟!»

«ئەۋ لاپەرەى كە داتا... پىم كىردەۋە... بەلام...»

«بەلام چى؟!»

«كوژاندنەۋە بە جاف... كەمى كوژاندنەۋە بە جافى
تى كەتتوۋە...»

«بچۇ پەراۋە كان بېھنە... خىرا... كۆپىكىردى ناۋى...
تەنانت ئەم كارەشت پى ناكى... دەى بچۇ بېھنە...
بەيانى ۋەرەۋە... ئى بەشكەم لە ناۋچاۋانى تۇ بەيانى
پىرېنتەرەكەيان چاك كىردىتتەۋە... خىرا كە... خىرا.»

«تكايە... تەننى لاپەرەيەكى سىمىم بەننى... ھەموۋىم
پىر كىردەۋە...»

تەلەفۇنەكە لى دەدات. ئۇنەكە بىستۆكەكە ھەلدەگرى
ۋ خەرىكى قسەۋباس دەبى. گەر پەراۋەكانى پى
بەمەۋە بىگومان سەپرى قۇرمەكە دەكا ۋ دەزانى
دپاندوۋمە. نابى بېھىلم پى بزانى. دەبى ھەرچۆتىك
بوۋە لاپەرەيەكى لى بىستىم. لى دەروانىم. خۇم كزۇل
دەكەم. ھەۋل دەدەم ھەستوسۆزى بە لى خۇمدا
رېكىشىم. تەلەفۇنەكەى تەۋا دەبى. بىرى نەماۋە من
لەۋىم. لەسەر كورسىيەكەى دادەنىش. ھەستىم پى
دەكا. بە سەربادان دەپرسى چما ۋەستام؟

«بۇ لاپەرە... لاپەرەيەكى سىمى»

لە جىيى خۇبەۋە لاپەرەيەك ھەلدەداتە بەردەم. لە
خۇشچالدا خەرىكە بال دەردەكەم. لەسەر كورسىيەكە
دادەنىشىم ۋ دەست دەدەمەۋە نووسىن. تازە لە
كىشانى خىشتەكە بوۋمەتەۋە كاتىك كارمەندىكىيان
دەلى ھەموو سەردانىكەران بچنە دەرەۋە. كاژمىر

دەدا. دوور دەكەۋمەۋە. لەسەر كورسىيەكە
دادەنىشمەۋە. دەكەۋمە بىرى جزدانى پارەكەم.
لەسەر لاپەرەكە دايدەنىم ۋ تىدەكۆشم بە ھىمنى ۋ
ورىايى ھىلەكان بكىشىم. ھىشتا نەكەيشتوۋمەتە
كۆتايىي بەكەم ھىل، دىسان نوۋكى جافەكە دەچىتەۋە
ناۋەۋە. دىسانەۋە چواردەۋرەكەى بە كلىنكىس
دەپەستىۋم. خىشتەكە تەۋا دەكەم. ھەرچەندە
خواروخىچە بەلام خۇشچالەم بەۋەى لە ئاكامدا كىشىم.
دەست دەدەمەۋە نووسىن. دوو رىزى خىشتەكەم پىر
كىردوۋەتەۋە كاتىك بۇم دەردەكەۋى كە لەبرى
نووسىنى ناۋ ۋ زانىبارىيەكانى خۇم، ناۋ ۋ زانىبارىيەكانى
پەراۋەكەى تىم كۆپى كىردوۋە. ناولەپى دەستىم ئارق
دەردەدا. ھەناسەم دەر ناىە، خەرىكە دەخنىكىم. بە
جاف ناۋ ۋ زانىبارىيەكان دەكۆزىنمەۋە. بەلام چىدى
چىيەك بۇ زانىبارىيەكانى خۇم نەماۋەتەۋە. ئەستەمە
ئۇنەكە ئەم قۇرمە بىنى ۋ پەسەندى بكا. سا ئەگەر
پەراۋەكەم لەتوپەت نەكات ئەۋا چاكەيەكى گەۋرەم
دەگەل دەكا. بەرەۋە لى سەردانىكەرىك دەچم، پى
دەلىم لاپەرەيەكى سىمىم گەرەكە. دەلىت نىيە. بە
پارانەۋەۋە دەلىم دەتوانى بچى لە كارمەندىكى
ۋەرىگرى؟ رەنگ بە پوۋىۋە نامىنى ۋ ترس دايدەگرى
ۋ دوور دەكەۋىتتەۋە. بەرەۋە لى يەكىكى تىران دەچم.
ئەۋىش ھەمان كاردانەۋەى دەبى. يەك رىگە چارەم بۇ
دەمىنىتتەۋە؛ بەرەۋە لى كارمەندەئۇنەكە بگەرېمەۋە. لە
مىزەكەى نىزىك دەمەۋە، لە كاتىكدا دەستى بەرەۋە
من درىز كىردوۋە، دەلى:

«پەراۋەكانم بەدرى. خوىشت بىرۇ بەيانى بىرەۋە.»

«ھىشتا قۇرمەكەم پىر نەكردۇتەۋە. گەر ئەكرى ئەرک
بكىشىن لاپەرەيەكى سىمىم بەننى. لەۋەيان...
لەۋەيان...»

«لاپەرەى سىمى؟! جا لاپەرەى سىمىت بۇ چىيە؟!»

كارمەندەژنەكە دەكەم. لە كاتىكدا من تىدەكۆشم پيىم
لەسەر فۆرمى سەر زەويىيەكە دابنيىم، ئەو پەپراوەكە
بەرەو ھاوكارەكەى بەرز دەكاتەو. ژنەكە بەرەو لامان
دى. پەپراوەكە وەردەگرى. بە دەستەلەرزە ئەو فۆرمى
كۆپيىم كردوو لەگەل پەپراوەكەى خۆمى پى دەدەم.
سەيرى ھەردووکیان دەكا. پەپراوەكە دەداتەو دەستم
و بەدەم دووركەوتنەووە فۆرمى بەلیننامەكەم
دەدرينى، ئەمجا دەقریشكىنييت: «بەيانى!»

ژیدەر: تعهد - زاهد بارخدا.

يەكى نيوەرۆيە و ئەوان تاكوو كاتزمير يەك لە
وہلامدانەوہى ھاوولاتیان بەرپرسن. بە پەلەپرووزكى
زانباريیەكانم دەنووسم. ژاوەژا و ناھيتلى بە باشى
جلەوى سەرنجم بکەم. كارمەندىك ديتە لام و لە ژوور
سەرم رادەوہەستى. پەپراوەكەم لە بىندەست
رادەپسكىنى و بە دەست رپى چوونەدەرەوہم پيشان
دەدا.

«كارەكەم تەواو بوو. تەنى دەبن ئەم فۆرمە رادەست
بکەمەوہ.»

مل نادات.

«ئەھا ئەو خاتوونەيە. ئەبن فۆرمەكە رادەستی ئەو
بکەمەوہ.»

دووپاتە ئاماژە بە دەرگاگە دەدات.

بۆ ساتىك دەيدات لە كەللەم كە ھەردوو پەپراوەكە
لەگەل خۆمدا بىەم، بەيانى بە دەرزىلى دراويى
بىانھيىنمەوہ. بەلام لە ترسى ئەوہى نەوہ كا تووشى
تەشقەلەيەك بىم، كۆل دەدەم.

«ئەم پەپراوہم لەو خاتوونەى ھاوكارتان وەرگرت. ھيچ
ئەبن مۆلەتم بدەنى با پەپراوەكەى رادەست
بکەمەوہ.»

پەپراوەكەى بە دەستەوہيە و چاوى لى دەكا. ھەلى
دەداتەوہ. لە كاتى ھەلدانەوہدا، لەتەدراوہكەى
فۆرمى بەلیننامەكە دەكەويىتە سەر زەويىيەكە. لە
ترسان زامانم گۆ ناکا. بە دەست ئاماژە بۆ

ئەو پياوھى ژنەكەى لى و ن بو

زاهيد بارخودا

له فارسييه وه: ژيار هومەر

لات دیت، تۆ ھەر لاسارانه بەردەوام دەبیت. دەگەیتە پێرەوھەكە، پوو تى دەكەیت و پى دەلئیت: «لاى راست، سېھەم قاپى.» لە ھەرگا دەدەیت. ژنىكى مندال لەباوھش ھەرگاگە دەكاتەوھ. دەحەپەسئیت. دەسلەمئیتەوھ. ھەنگاویك دەكشئیتەوھ. ژمارەى ژوررەكە دەخوئیتەوھ. بە ھەلە نەھاتووئیت! دەلئیت: «ئێو؟» ژنە بانگى مێردەكەى دەكات. مێردەكەى خەرىكە بە خاویلیەك پروخسارى دەسپێت. تەوقە لەگەل تۆ و پرسگەوان دەكات. پرسگەوان حال و مەسەلەكەى تێدەگەپەتیت. ژن و مێردەكە وا دەزانن شېتیت. لەگەل پرسگەوان دەچیتەوھ خوارەوھ. ھەرگاى چوونەدەررەوھت پيشان دەدات. لەوئى دەوھستیت و جوولە لە خۆت دەبريت. دەستت دەگریت تاكوو لە میوانخانەكە وەدەرتئیت. دەنگ ھەلدەبريت. بەرپۆھبەرى میوانخانەكە دیت. ھەرەشەوگورەشەى تەلەفونكردن بۆ پۆلیست لى دەكات. دەلئیت ئەوھى دەبیت تەلەفون بۆ پۆلیس بكات تۆیت. چۆن دەكریت دوپشەو لە میوانخانەكە بېت و بەبانىیەكەى بلین لېرە نەماوئیت. تەنانەت ئەو ژوررەیشى تئیدایت، بە كەسكى دىيان دايت. ژنەكەت بېر دەكەوئیتەوھ. چەند جارېك بەدەم خۆتەوھ دەلئیت: «كوبرا.» لە دەستیان ھەلدئیت و ھەمديسان دەچیتەوھ سەرەوھ. چەند كەسېك لە ژوررەكانەوھ دېنە ھەرەوھ. بەرەو لای یەكئىكان دەچیت: «سلاو ئاڭاى پەمەزانى، دەنگوباستان؟» روو

تۆ لەوئى بووئیت، دئلبابووئیت لەوئى بووئیت، ھەمووئیت دەناسیئەوھ، تەنانەت ئەم پرسگەوانەیش كە ناھئیلئیت بچیتە سەرەوھ! ناو و پاشناوھكەت لى دەپرسئیت. ژمارەى ژوررەكەت دەلئیت، تەنانەت كلیلى ژوررەكەیشى پيشان دەدەیت. بە ھەپەساویبەوھ سەرى دەلەقئیت و دەلئیت تۆى بېر نایەتەوھ. كەرىمى ناناىت، وانا تۆ، ئەمەیش بە لاتەوھ گالئەجارىیە، ناتەوئیت بەپەسئیت، ھەول دەدەیت بگەنئیت، لى ترسكى شاراوھ كە بناغەى دلت ھەلدەتەكئیت، ناھئیلئیت. دەلئیت كاتى گالئەوگەپ نىیە، دەبیت ھەرمانەكان بۆ خێزانەكەت بەیت. ھەر كە وا دەلئیت، زەردەخەنەكە پانتاییى سەرچاوت دادەگریت. دەلئیت: «خێزانەكەم... خێزانەكەم ھا لە ژوررۆ.» پەنگورپووت دەكریتەوھ. پرسگەوان سەرى دەفترەكەى بەردەمى دەكات. ئەو ژوررەى ئاماژەت پى داوھ، بە ناوى تۆوھ نىیە! پيشان دەدات. ديسان سوورپت لەسەر ئەوھى خێزانەكەت لەوئى. ديسانەوھ كلیلى ژوررەكەى پيشان دەدەیت. كلیلەكەت لى دەستئیت. دئلبا دەبیتەوھ لەوھى گالئەت لەگەل ناكات. دەلئیت: «تكایە سەر مەخەنە سەرم. ھەر نىو كاتزەمئى ئەبى لەم میوانخانەكە دەرچووم. ئاخىر چۆن بىرتان نایەتەوھ! خۆ ناوئىشانى ھەرمانخانەكەشم لە خۆتان پەرسى.» بىرى نایەتەوھ. گالئەكەى خۆش نىیە. بەرەو پلېكانەكان مل دەتئیت و سەرەكەوئیت. ھاواری لى ھەلدەستئیت كە بۆ كوئى دەچیت؟ بەرەو

دەكەيتە بەرپۆهەبەر و دەلئيت كە ئەم بەرپۆهە تۆ دەناسیت. رەمەزانی دەشەپۆكیت. دەلئيت يەكەم جار يەتە تۆ دەبیت. دەلئيت دویشەو تۆ و كوبرا لەگەل ئاغای رەمەزانی و خاتونەكەى شىوتان خواردوو. دەلئيت دەگەل ئیوهدا نەبوو. قامكى بەرەو پیاوه خاولی بە دەستەكە رادەكیشیت و دەلئيت: «دویشەو لەگەل ئاغای حەمیدی و خاتونە بەرپۆهەكەيان شیومان خوار، نەك ئیوه!» تۆیش پیت وایە ئەو ماستە موویەكى تیدا. دەتەوت بەزۆر خۆت بە ژوردا بكەیت، حەمیدی ناھیلئیت. دەنەرپیت: «كوبرا. كوبرا.» هەمووان لە تریقەى پیکەنین دەدن. لە كاتێكدا حەمیدی چاویكى لەسەر رەمەزانی، بە سرتە دەلئيت: «لەو ناو، كوبرا! ئاخىر كى ژنەكەى خۆى بە كوبرا بانگ ئەكا؟» رەمەزانی و پرسگەوان دەكەن. تۆیش دەلئيت: «بۆ مەگەر مرۆف خۆى ناوى ژنەكەى هەلئەبێرئى؟» ئەم جارەيان هەموویان دەكەن. دەلئيت شەمەكەكانت لە ژورەكەدان. لەسەر چوونە ژورەو سوور دەبیت. ژنەكەى حەمیدی دەلئيت: «بۆ ئەوئەرخەيان بى، قەینا با بچیتە ژوروى.» لەگەل حەمیدی و بەرپۆهەبەردا دەچیتە ژورەو. بەرەو لای قەرەوئەكە دەرۆیت. دەنوشیتەتەو. دەلئيت جانناكەم لەویدا. هېچ جانتایەكى لى نیه. چەند جارێكى دى بانگى كوبرا دەكەیت. بەرەو سەرئاو و گەرماو كە دەچیت. لەویش نیه. لە دلى خۆتا دەلئيت نەكا بە هەلە بۆ ئەم میوانخانەى هاتبیت. «دەى باشە بۆ چى رەمەزانی و پرسگەوان ئەناسم!» بەرەو لای بەرپۆهەبەر دەچیت، دەلئيت: «كوبرا كوانى؟ نەخۆشە نەخۆش... دویتى لە هەمەدانەو هاتین بۆ تاران، دیمانەى دكتورى هەبوو. نيو كاتزبېرى لەمەوبەر چوومە دەرى تا دەرمانەكانى بۆ بكړم. بپار وا بوو دەمەوتیوارەش بچم ئەنجامى پشكینەكانى وەر بگرمەو. كورە لەوانەبوو شەوى

بگەرپاینا بەتو هەمەدان.» بە ژارە داگر توت. پیت وایە خو دەبیت. ئارەقت كردوو تەو، دەپارنیتەو. هەرپەشەى چوونە لای پۆلیس دەكەیت. دەتەكەنە دەروە. لە تابلوى میوانخانەكە دەروایت. خۆبەتى. برۆ ناكەیت بەوئەى وەیشوومە یەكى وەهایان بەسەردا هینایت. ناویشانى بنكەى پۆلیس لە چەند رېیوارېك دەپرست. هەریەكێكیان جیئەكت پیشان دەدات. دلەراوێك داگر توت، سۆراغى كوبرا لە یەكێكیان دەپرست. كورپى لاه. سەرى ناو گیرفانى دەكات. دەلئيت ئا لێرەدا. لەو قولاىیە. گیرفانەكەى هەلەوگێر دەكات: «بى! خۆ توأشای كە.» لى دوور دەكەوتەو. بەرەو كاپینە یەكى تەلەفۆن هەنگاو دەتیت. تەلەفۆن بۆ مألەو دەكەیت. كوبرا وەلام دەداتەو. لە ترسان تەلەفۆنەكە دادەخەتەو. دیسن ژمارەكە لى دەدەیتەو. دەلئيت: «ئەو كوبرا تۆ لە هەمەدان چى ئەكەى؟»

«چى ئەكەم؟! ئەرى تىكچووى؟ جا ئەو كەى پرسیارە؟ ها؟»

«مەگەر دویتى لەگەل منا نەهاتى تاران؟»

«دویتى؟ تاران؟ نەكا ئیسا لە تاران بى؟»

«بۆ چى چیه؟ تۆ كەى گەرپایتەو؟»

كوبرا دەكەتیت و تۆ دەگريت. كەسێك بیستۆكەكە لە دەستی كوبرا دەرفینیت. دەنگێكە هاوشیوئەى دەنگى حەمیدیە دەلئيت: «بەرپۆهەبەر؟»

وشك دەبیت. گویت لە دەنگەكەى كە بە كوبرا دەلئيت: «لەگەل كى قەسە ئەكرد؟» دەنگى لالانەوئەى كوبرا و ئیش و پیاكیشانى بیستۆكەكە بە سەرى كوبرادا دیت. دەقیرپیت: «كوبرا. كوبرا.» ئەو چەند كەسەى

حه ژمه تدا ده كه وپته گريان. كه سيك پيچسه د
 تمه نيهك ده خاته ناو قوله مشتته وه. ناهيلن بچيته نيو
 كابينه كه. ده لپيت هاتوويت ته له فوټيك بكه يت. لپيان
 ده پارپيته وه. ده لپيت له شاريكي ديكه وه هاتوويت،
 غه وارپت، لپره كه س نانسپت، ژنه كه تت لئ ون بووه.
 ده هيلن بچيته ژوروه وه. ژماره ي ماله وه لئ ده دويت.
 ده نكي پرسگه وانته كه ده ناسيته وه: «ميوانخانه ي
 چوارباخه، فه رموون.»

دليايت ژماره ي ماله وه ت لئ داوه. ههر ناكريټ
 ژماره ي ميوانخانه كه ت به هه له لئ دايت. خو
 ژماره كه ي نازانيت. له ترسي نه وه ي نه وه كا
 ته له فوټيكه دابخاته وه لپي ناپرسيت له وئ چي
 ده كات؟

«كارم به ژوروي ژماره هه شته.»

«ناغاي كه ريمي كه ميک پيش ئيستا چوو ده روه وه.»
 دلخوش ده بيت. شابي له دلټ ده گه رپټ. ئيدي ته واو،
 گالته وگه پ ته واو بوو. ده زانيت كه له وئ بوويت.

«خامه كه شيان چوو ده ري؟»

«نه خير. نه وان لپره ن. پيم وا بيت خوښيان زوو
 بينه وه. ناو نيشاني ده رمانخانه يه كيان لئ پرسيم. له م
 نزيكانه دانه يه كي لپيه.»

«نه توانم له گه ل خامه كه يانا قسه كه م؟»

«له سه رهيل بن تاكوو په يوه ندييه كه ده گوازمه وه.»

لاي كابينه ي ته له فوټنه كه وه ن، تبت ده ورووكين.
 بينه وه ي پارهي ته له فوټنه كه بدويت خپرا تپي
 ده فوچپيت. خوټ ده گه په نيته ميوانخانه كه. ده چپته
 سه روه وه. پرسگه وان دوات ده كه وپت. پيت ناگاته وه.
 خوټ ده گه په نيته ده رگاي ژوروه كه، به مسته كوټله و
 پيله قه به رده بيته ويژه ي ده رگاكه. حه ميدي و ژن و
 منداله كي توټاوانه دپنه به رده م ده رگاكه. به
 زوره ملي ده چپته ژوروه وه؛ بانگي كوبرا ده كه يت.
 به روكي حه ميدي ده گريت. په مه زاني و به رپيوه به ر
 له گه ل پينچ-شه ش كه سي تردا دپن. به رپيوه به ر هاوار
 ده كات: «نه م شپته په ته رپيه فرئي بدنه ده روه!»
 مه به ستي توپه. ده كه ونه ويژه ت و شلو كوت ده كن.
 خوټني دم و لووتت به ر ده بيت. له سه ر زه وييه كه
 ته خت ده بيت. به گاگولكي له و ناوه ده خو ليپته وه تا
 ده لقي¹ ده رمانه كه بدوزيته وه. ده لپيت: «كوبرا لپره يه.
 نا له و ژورويه.» روو له حه ميدي ده كه يت: «هه ي
 خوږي! نه وه له كوئ شاردو ته ته وه؟ خوټ گويم له
 ده نكي بوو.» هه موويان پي كه وه هاوار ده كن:
 «كوبرا.» ده ننگه كه ناو سه رت و پړپړه وه كه ده ته نيټ؛
 ده نكي پي كه نين و گرياني كوبرا يش هه روه ها.
 ده لپيت: «كوئ گرن، نوو زه ي گريانه كه ي نه بيستم.
 نه وه ده نكي كوبرايه.» هه لده ستيته وه سه ر پټ.
 ده ننگه كه له هه موو ژوروه كانه وه دپت. نازانيت بوټ كام
 ژوروه يان بچيت. شين و پړپړو ده كه يت، خوټ به سه ر
 قاچي حه ميديا ده دويت: «تكايه ئيتر هه قت
 به سه ريه وه نه پئ. نه و له گه ل منا قسه ي نه كرد. تكاو
 لئ نه كه م...» بالت ده گرن و هه لده ستي ننه وه. فرپټ
 ده دهنه ده روه وه. به روه و كابينه ي ته له فوټنه كه مل
 ده نيټ. هه ركه سيك كه ده تبينيټ په ريټ لئ
 ده گريټ. كوټ په يه ك به باوه شي دا يكيه وه له

¹ ده لقي: عه لگه - وه رگير.

دەنگى كوبرا دەلېت: «ئەوۋە لە كوئى چاۋەكەم؟
دەرمانەكانت كرى؟»

بە لووشكەلووشك دەلېت: «كوبرا... كوبرا گيان...
ھاي لە كوئى؟»

«مەسعوود! ئەرى ئەوۋە بۆچى دەگرىت؟! لە
مىوانخانەكەم و لە ژورەكەى خۆمم. ھىچ بوۋە؟ زوو
كە دلم تەقى.»

«نا، ھىچ نەبوۋە. ھەر ئىسا يەم بۆ لاو. دەرمانەكانىشم
كړيوە. كاتى گەپامەو، بىنىم لە ژورەكەيا نەماۋى!
ژن و پىاۋىكى ترى لى بوو. مائىلكىشيان ھەبوۋ!»

«كوپر بوو يان كچ؟»

«چى كوپر بوو يان كچ؟»

«مئالەكەيان.»

«قسەى سەير ئەكەى كوبرا. جا من چوزانم. خۇ زۆر
سەرنجم نەدا. تۆ لەوئى نەبوۋى، ئىتر ھەر دلم لاي تۆ
بوو. بەلام باقلىكم كچ بوو.»

«مەسعوود، تۆ ھەزەت لە كچە؟»

«كوبرا!؟»

«وہ لامت نەدايەوہ؟»

«جىاۋازىيەكى ئەوتۆى نىيە، ھەر ساغ بىت بەسە.»

«دلخوش بوو؟»

«كىن كوبرا؟»

«قابىلە كىن؟ مئالەكە ئىتر.»

«كام مئال؟»

«ئەوۋە لە باۋەشى ھەمىدىيا بوو؟»

«ھەمىدى؟! ئا بىسە بزانم تۆ ھەمىدى چۆن
ئەناسى؟!»

«نەتوت، دلخوش بوو يان نە؟»

«كوبرا توخوا ۋەلام بەرەو، تۆ ھەمىدى چۆن
ئەناسى؟»

دەنگى پىكەنىنى كوبرا گوئى و سەر و دلت دەتەتت.
دەلېت: «كوبرا. كوبرا.» كوبرا تەنن دەكەتت.

«ئەلوو... ئەلوو... ئەلوو كوبرا... كوبرا گيان... ئەلوو...
ئەلوو...»

ئەم جارەيان پارە دەدەپت. دىسانەوۋە دەگەرپىتتەوۋە
مىوانخانەكە. لە قوژبىكىدا ھەمىدى و ئنەكەى لەگەل
رەمەزانى و بەرپوۋەبەر، لە دەورى مېزىك كۆ
بوونەتەوۋە. بەرەو لايان دەچىت. پرسگەوان
ھەلدەستت:

«بفەرموون؟ ژورتان ئەوئى؟»

بە شىۋازىك ھەلسوكەوت دەكات ۋەك بللى
ناتاسىت! لە دللى خۇتدا دەلېت ئەمە فېتىكى نوئىيە.
پاللىك بە پرسگەوانەوۋە دەتتت و دەچىتە پىشتر.
چاۋلەچاۋى بەرپوۋەبەر دەوۋەستت. ھەموۋيان
سەريان ھەلدەبىرن. لە تېروانىنى كەسىندا ھىماي
ئاشنايەتى بەدى ناكرىت! بەرپوۋەبەر لەسەر
كورسىيەكەى ھەلدەستت: «شىتكتان ئەوئى؟»

«يانى ئىستا ئىتر من ناناسىتەوۋە؟»

گورجت ده کات. قاييمتر بانگی ده که یت: «خانم».
 همیدی به له سه ده بیټ. به ژنه که ی ده لیت
 بگه پږتوهه. له به رامه برتدا سر شوږانه ده وه ستیت.
 ده لیت: «نه و له چکه، له چکی ژنه که ی منه.
 له چکه که ی کو برایه.» ژنه سه یری همیدی ده کات:
 «که پږی ژورره که مان گرت له و ی بوو. په ننگه
 موسافیری پښوو لی جن مابن. ویستم بیده م به
 ناغای...» به سر نا ماژ به پرسگه وان که ده کات.
 ده چپته پښه وه: «نم له چکه هیی کو برایه. دلنیام
 به لایه کتان به سهره هیناوه. نیمه پږی له همه دان
 بووین.» پرسگه وان ده روات و ده فته ره که ی ده هیټیت.
 پیش نه وه ی همیدی و وان بین، پیاو پک به ناوی
 «کامهران بادپا» له ژورره بووه. سی رږږیش له و ی
 ماوه ته. به بیستنی نم ناوه چاوت ده چپته پستی
 سهرت. ده لیت که په ټیکی دیکه ناوه که بخویننه ره وه.
 کامهران بادپا. ده لیت: «خو نه وه ناوی دکتوره که ی
 کو برایه، نه وه ی دوین سهرمان لئ دا.» له
 ده لقه ده زمانه که دا په چه ته که ی کو برادرده هیټیت و
 موری دکتوره که یان پشان ده ده یت.

«جا نیمه هه قمان به سهر به م تروته شقه له یه وه چیه!
 هه چه نده نه و پیاوه شم چاک له بیر ماوه. سه روچاوی
 له هه مووستی نه چوو بهس له دکتور نه بن. گه به
 هه لیا نه چوو بم له سنه وه هاتبوو. خو له وان هه
 ناویان وه که یه ک بی!»
 «ناسنامه کان، خو م دوین ټواره ناسنامه کانم پږ دای.
 به و ناو نیشانه ی خستیشه ناو چه کمه جه ی
 میزه که وه.»

«ناسنامه ی چی؟! من نه نیم قهت چاوم به چاوت
 نه که وتوهه!»

به پږوه به ده تاسیت و له چه له حانیی همیدی و
 په مه زانی ده روانیت:

«مبورره بیرم نایه ته وه!»

«بو مه گه ر تو به پږوه به یری نم کاو لپوهه نی؟»

«چی چی؟! من و به پږوه به رایه تی؟! وا بزائم لیو ټیک
 چوو ه...»

پرسگه وان که دیت: «کیشه یه ک رووی داوه؟»

«پږ نه چئ نم کاکه یه کاری به تو بن.»

پرسگه وان که له نووکی پیته وه تا ته و قه سهرت
 هه لده روانیت: «بفه رموون؟»

«من دوین ټواره لیره ژورریکم به کرئ گرت. نیسا
 نه مه و ی بجمه وه ژورره که م.»

«ټیوه؟»

«که ریمی. ژورری ژماره هه شت.»

ژنه که ی همیدی هه لده داتی: «ژماره هه شت؟! خو
 ژورری ژماره هه شت هیی نیمه یه!»

له و کانه وه ی هاتوویت هه ست ده که یت ژنه که ی
 همیدی چاو له نیگات ده دزیتته وه. زه ق زه ق چاوی
 تی ده بریت. شتیکی نا شنا له ودا ده بینیت. نازانیت
 چیه؟ همیدی هه لده ستیت. ده لیت له پږیوه
 له گه ل ژن و منداله که ی له ژورری ژماره هه شت.
 ده لیت: «ژنه که م له وټیه.» هه ر که وا ده لیت،
 ژنه که ی همیدی به میرده که ی ده لیت که ده یه و یت
 بو ژورره که یان بگه پږتته وه. چه ند هه نگو و پک دوور
 ده که وټتته وه و له چکه که ی ده ناسیتته وه. بانگی
 ده که یت. ژنه ناگه پږتته وه. ته نانه ت هه نگو و کانی

دەتەوئیت بچیتە ئەودوو مېزی پرسگەكە، ناھئیت. پیداغری دەكەیت لەوەی ناسنامەكان لەویدان. پرسگەوان بۆ ئەوەی بیانوت بېرئت ھەموو ناسنامەكانت پیشان دەدات. ناسنامەى تۆ و كوبرای ھەر تیدا نییە. پرووت بەرەو ژنەكەى ھەمىدى وەر دەگېرئت. دەئیت: «پروان خەرىكى چ درۆ و دەسەلەپەكن. ئەى ئەم لەچكە چىيە؟ لە كوئو ھاتوو؟ گەر كوبرا جىئى نەھىشتبئت، گەر ئىمە لەوئى نەبووین؟» ھەمىدى مۆرە لە ژنەكەى دەكات. ژنەكە دەئیت دەپەوئیت بچیتە ژوروو ھە تە لەچكەكەى بگۆرئت. كە لەچكەكە وەر دەگریتەو، دەتەكەنە دەروو. سەرت گېژ دەخوات. ساغە دەكەیت. لە ترسى ئەوەى نەوگا بە لادا بئیت، پال بە دیواری فرۆشگابەكەو دەدەیت. نازانئت روو لە كوئى بكەیت. كاتز مېرئك بە سەرلئىشپوایی بە شەقامەكە دەسوورئیتەو. دەترسئت بچیتەو بۆ میوانخانەكە. دەترسئت تە لەفۆن بۆ مالمەو بەكەیت. دەگرئت. لە باخچەپەكى ئىزىك میوانخانەكە لەسەر كورسىيەك رۆدەنئشئت. ھەولت وەگەر دەخەیت بىر لە دوئىن بەكەیتەو كە لەگەل كوبرا دا بۆ نۆرپنگەى دكتور چوون. دەتەوئیت خۆت قایل بەكەیت بەو ھەى پئشتر ھىچ ناساویيەك لە ئیوان كوبرا و دكتورەكە دا نەبوو. بىرت دەكەوئیتەو پاش سلاو كردن دكتورەكە دانئشت. بە دەم خۆتەو دەئیت دەى باشە بۆچى دكتورەكە لە جىئى خۆى ھەلستا. بئىگومان پئشتر كوبرا ناسیو. ھەول دەدەیت بئھئنتەو بىرت داخۆ دكتورەكە فەرموو كورسىيەكى لئى كرد یان خۆى دانئشت. بە چەپۆك بە سەرتدا دەكئىشت. بئچگە لەمە ھىچى تەرت بە بىردا نایەتەو. ھەر دەلئى لە مئزە ئەم رووداو قەوماو. ھەر ساتئك تئدەپەرئت، رابردوو لە ھەرتدا كالتەر دەبئتەو. برسئتە. سكت قۆرەى دئت. چاوت بەراپى نادات بەبئى كوبرا نان

بھوئت. پئت وایە قەت قەت بەم رادەپە تەنیا نەبووئت. بەردەوام رووخسارى كوبراى دلپاك و ساویلەكەت لەبەرچاوە. شەپۆلئىكى دلئەنگى فرمئسك لە چاوت دەھئئت. دلئەنگىكەت زياتر ھاوشوئەى دلئەنگى ئەو مندالانەپە كە داىكیان لئى بزر بوو. سەردەمى سەربازئیت بىر دەكەوئیتەو. ئەو دەمانەى لەسەر بورجەكە ئئشكگر دەبووئت. ئەو شەو ساردانەى شىراز. تەئى بىرى داىكت دەكرد. بە لاتەو سەىر بوو كە بۆ چى ناتوانئت بىرى باوكت بەكەیت! ئەمئستا كوبرا بوو تە داىكت. داىكت لئى ون بوو. گوئت لە دەنگىيەتئى بانگت دەكات. وەك ئەو ژنەى لە تئرمینالەكە ون ببوو و دەگرىا و بە دەنگى بەرز بانگى مئردەكەى و مندالەكانى دەكرد. ئەو رۆژەى كە لە شىرازو بەرەو ھەمەدان بەرئى كەوتبووئت. تازە گەىشتبووئتە تئرمینالى نازادى. ھەمان رۆژ بوو كە قئنت لە تاران ھەلستا. لە جەنجالى و پانو پۆرئیەكەى. لەو ھەى مرؤف ھەلدەلووئشئت. خۆت دەگەپەنتە كائىنەى تە لەفۆنەكە. ئەو كورە لاو ھەى كە لەوئى بە بئىنى تۆ لە جئگەكەى ھەلدەستئت. چاكوچۆئئت لئى دەكات. لەو رۆزگرتەى لئت دەگرئت سەرت دەسرمئت! دەچئتە ناو كائىنەكانیان. ژمارەى مالمەو لئى دەدەیت. براكەت ھەلدەگرئت. ھەست بە لەشسووكى دەكەیت. بوو تە گرئبەك لەسەر دلئت، دەتەوئت لە نووكەو بۆى بگئرئیتەو. وا ديارە براكەت بە لاپەو سەپەرە كە بەو كاتەى رۆژ تە لەفۆنت كروو. ئوئش بەلاتەو سەپەرە كە براكەت بەو كاتەى رۆژ لە مالى ئئوہپە.

دەئیت: «كارئىكى باشو كروو كە چوو بۆ لاى كوبرا، برا.»

«كارئىكى باشم كروو؟!»

«هەر ئیسا منیش ئەچم بۆ تیرمینال، بلیت ئەپریم و خیرا یەمەو.»

«بۆ تۆ لە کوئی مەسعوود؟»

«تاران. دوێکە لەگەڵ کوبرایا هاتم. بە دایەم وتبوو. لەبەر نەخۆشییەکی کوبرا.»

براکەت پێدەکەنیت: «ئەو چی ئەلێی برا؟ باشی شکور؟ خۆ کوبرا نەخۆش نییە. دەی گریمان، نەخۆشیش بێ، ناخر بۆ چی دەبێ تۆ بیبە ی بۆ تاران، مەگەر خۆم لەشم داوە شاو؟»

دیسان پێ دەکەنیت. تۆیش پێ دەکەنیت. پێکەنینی براکەت گوروتینت پێ دەدات.

«نەکا ئیسا لە تاران بی؟»

«دە ی خۆ وتم کە دوێنێ...»

دەنگی پێکەنینی براکەت ناھێلێت پرستەکەت ئەواو بکەیت.

«ئەکرێ لەگەڵ کوبرایا قسە کەم؟»

گویت لێیە: «ئا کوبرا گیان وەرە... کاکەم ئیشی پێتە.»

لە بیستنی ناوی کوبرا لە دەمی براکەتەو لەرز دادندەگریت. کە یفت بەو راویژە ی براکەت نایەت.

«ئەلوو... سلاو کا مەسعوود... فەرموو، فەرماپشتیکو ھەبوو؟»

«کوبرا... کوبرا گیان... چ کارێکی باشو کردوو کە تەلەفۆنو بۆ سەلمان کردوو بێ بۆ لاو... بریا تەلەفۆنیشو بۆ دایە بکردایە.»

«شتی بوو کە مەسعوود؟!»

«لە میوانخانە کە لەچکە کە کەت بیر چوو بوو. وەرمرگرتەو.»

«کام لەچکە؟! کام میوانخانە یە ئێزی؟!»

«ژنە کە ی ھەمیدی کردبوو یە سەری.»

گویت لێیە: «سەلمان... نا تۆ وەرە. باقلێکم کاکەت حالێ باش نییە!»

بروا بەو ناکەیت کە کوبرا براکەت ی بە سەلمان بانگ کردبیت. تا ئەو جێیە ی بیرت مابیت قەت نەبوو بە ناوی خۆیەو بە بانگی کردبیت. دەترسیت شتێک لە ئارادا بێت. شەرم لە خۆت دەکەیت.

«ئەرێ برا ئیسا چی بوو؟! کوبرا ئەلێ حالو باش نییە.»

نا، دەبیت شتێک بوو بێت. ئەو تە ئیستا ئەویش لە لای تۆ بە ناوی خۆیەو بە بانگی دەکات. دەنگت دەلەرزیت: «ئەرێ سەلمان تۆ بۆ چی چوو ی بۆ مائی ئیمە؟»

«مائی ئیو؟! شتێک لێ ھاتوو مەسعوود. من لە مائی خۆم. کە تۆ تەلەفۆنت کرد لەتەک کوبرایا خەریکی خواردنی فراڤین بووین.»

سووکە ھاوارێک دەکەیت: «لەتەک کوبرایا؟»

«ئە ی لەتەک کن؟! مەگەر کێشە بەکی ھەبە؟ دە ی ژمە!»

گوێچکەت کاس دەبیت. نازانیت درووست بیستوو تە یان نا؟ ئەم قسە و پەیفانە لە براکەت بەدووورە. براکەت ھیی ئەم جۆرە گالتانە نەبوو. نازانیت توورە بیت یاخود نا. بەراستی دلتیا نییت درووست بیستوو تە یان نا.

«لەگەڵ کوبرای ژنو؟»

«ئەرێ، لەگەڵ کوبرای ژما.»

ته له فۆنه که ی به سه ردا داده خه بته وه. ده چیت پاره ی په یوه ندییه که بده یت. که کوره لاهه که ده تینیت، دیسان له جی خوی راده بیت. هه وه ک هیمای پز دهستی له سه ر سنگی داده نیت. هه ز ده که یت پی بلیت شایسته ی ئەم هه مو رزه نیت. ده ته وی پی بلیت له بری پز ده بیت تف له ناوچاوانت بکات. هه ره که له وی ده چیته ده ره وه، بو ده ده که ده بیت ده لقی ده رمانه کانت پی نییه. ده ستورده به ره وه کابینه که ده که ریتته وه. له وی نییه. به ره وه باخچه که ده چیت. کورسیه که ده دوزینه وه. دوو پایوی هاوته منی خوت له وی دانیشتون. ده پرسیت ده لقیک ده رمانیان له وی نه بینیه؟ ده لین نه یان بینیه. یه کتکیان پی وایه له کۆنه وه تو ده ناسیت. حالت خاص نییه. ده ته ویت بلیت ئیتر ئیستا که خویشم خوم نانا سمه وه.

ده لیت: «ئوه ئاغای که ریمی نین؟»

له ترسان ده ته ویت هه لیت. چاو ده بریتته وه پایوه که. ناپناسته وه. هه چ شیک ئه وت لا ئاشنا نییه.

پیاوه که ده لیت: «هیشتا که ژنه که نه دوز یوه ته وه؟»

ده لیت: «به ریزتان چۆن من ئەناسن؟»

پیاوه که سه ری له ده موچاوی هاو پیکه ی نزیک ده خاته وه. شتیک به گوچکه یدا ده چرینیت. هاو پیکه ی سه ر پیکت ده کات و به ته وسپکه وه پیده که نیت. به روانین له چاو و لئوی دلت تیکه ل دیت. هه ول ده ده یت گویت شل بکه یت. گویت لیه: «هه مو یان لئی کو بو بوونه وه. زوو په زوو پ ئه گریا و به مسته کۆله ئه یمالی به سه روگو پلاکيا». ده ته ویت هه لستیت. پیاوه که ده ستت ده گرت. ناهیلیت. هه مدیسان ده پرسیت: «به ریزتان چۆن من ئەناسن؟»

ده لیت: «پارو بیر یه، ئەها له تیرمینالی غه رب، به دوا ی ژنه که تا ئەکه رای، به قاییمی بانگو ئەکرد، کوره ناوی خویشی هه بوو.»

له ده مت ده رده چیت: «کوبرا.»

هه ردوکیان ویکرا به ده م پیکه کینه وه ده لین: «کوبرا؟!»

سه رت داده خه یت.

«نه تدۆزییه وه؟»

به سه سرمانه وه ده لیت: «پار؟ من؟! ئەویش له تیرمینالی غه رب؟ دیا ره لیتان تیکچوو ه. من سه ره به پانی ئەمرۆ ژنه که مم لئ ون بوو.»

پیاوه که دلنیا به که تو بوویت: «به و ناویشانه ی ده لقیک ده واوده رمانو به ده سته وه بو و په پتاپه پتا ئەتوت که ده رمانه کانت بو ئەو کرپوه. ئەگریا و ئەتکیشا به سه روگو پلاکتا و نیشانه کانیو ده رنه بری؛ خالیکی رهش به خواره وه ی لای چه پی فورگییه وه یه، کاتی قسه ئەکا بروی هه لئه ته کینن، له چیکیشو به ده سه وه بوو، گه ره زینم خیانه تم لئ نه کا باقلیکم سه وز بوو.»

له چه که ی پیشان ده ده بیت. هه ردوکیان به دپتنی له چه که دیسان ده کریکینن. ئەوی تریان ده لیت: «ئ ده لقی ده واوده رمانه کانو کوانن؟»

هه مدیسان پیکه وه پیده که نن. جموجولیان هینده هاوته رییه که گومان ده که یت له وه ی دوو که س بن. ده لیت ده لقه ده رمانه که ت له جیه ک بیر چوو ه. هه ردوکیان هه لده ستن. له سه ر کورسیه که ده روانن. به ده وری کورسیه که دا فره یه ک لئ ده دن، داده نه وین و به وردی ژیر کورسیه که ده گه رین، یه کتکیان به ره وه لای ئەو ته نه که خو له ده چیت وا چه ند مه تریک له ولاتره، سه ری ده کاته ناو ته نه که که، ده لیت له ویش نییه.

«نه کا پار له تیرمیناله بیرو چوو بی؟»

هه ردوکیان پیده که نن.

سالانیک له مه وپیش بینیووتن. زوره یان دراوسى و ناسیاوه کانی خوئن له هه مه دان. روو له هه کامیکیان ده کهیت، خویت لى نه بان ده کات. وقت دهرمیت له وهی که چون له ماوهی ئەم چەند روژەدا به و رادهیه پیر و داروخواون. ژنه کهی حەمیدی ده قیزنیت: «پیاوچاکى بن ئەم شیتە له مالى ئیمه دوور بخاتەوه». پاشان روو ده کاته حەمیدی: «ئەرى ئەم شیتوشوورە چون تۆ ئەناسن؟» هەموویان به تیروانین ئەمە له حەمیدی دەرپرسن. حەمیدی دەلیت که تۆ نانسیت. به ژنه کهی حەمیدی دەلیت مێردە کهی ژنیکی تری هەبه. روو له حەمیدی ده کهیت: «ئەوهی له میوانخانە کهیا له گەلتا بوو. منائیکیشان هەبوو.» ژنه که خیتسه له حەمیدی ده کات. حەمیدی بو ژنه کهی روون ده کاته وه که رهنگه تۆ مەبهستت ژنی یه کهمی بیت که سالانیکى زوره له یه کدی جیا بوونه تەوه. ژنه کهی دەلیت: «ناپاکى له ژنی یه کهمی ئەکرد. دەسى ژنیکی تری تیا بوو.» حەمیدی به سه ریدا ده گوړنیت. ژنه له تهریقیدا ده چیتەوه ماله وه. هەمووان دەروانن. هەر یه کیکیان شتیک دەلیت. به کیک به زه ییبی بهو حالە تدا دیتەوه. یه کیک دەلیت پۆلیس ناگادار بکه نه وه. له نیو ئەو غهلبه غهلبه دا بوۆت دهرده که ویت که له چکه کهی کوبرات به دهسته وه نه ماوه. به ناو خه لکه که دا ده چه میتەوه. له بن پپی چەند که سیکدا ده بیینیتەوه. چلکن و قوراوی بووه. هه لیده گریتەوه. ئاپۆرا که جن ده هیلیت. سه روگوپلاک و جلوبه رگت خویناویبیه. به له چکه که ده موچاوت ده سړیت. نزیکی هه رکه سیک ده بیته وه، له ترسان خو ی لا ده دات. قه لافه تی هه موویانت لا ئاشنایه. وا هه ست ده کهیت که هه موو شاره که ده زانن کوبرا له کوپیه. مال و شه قامه کانت لا ئاشنایه. لیان ده ترسیت. چرپه و سرتە ده بیستیت. وا ده زانیت هه مووان له باره ی تۆوه ده دوین. به ره و کابینه ی ته له فۆنه که ده چیت. کوره لاوه که به دیتنت رهنگ به روویه وه نامیتیت. بیته وهی له ل بکهیت،

به ره و ته له فۆنه که ده رویت. هه ر که بیستۆکه که هه لده گریت ده نگیک ده لیت: «ئه لوو.» له ترسان ته له فۆنه که داده خه یته وه. کاتیک دووپاته بیستۆکه که هه لده گریته وه، دیسان هه مان ده نگ ده لیت: «ئه لوو.» ده نگى خو یته ی؛ کوبرایه. به زه بوونییه وه ده لیت: «کوبرا... کوبرا گیان... های له کوئی؟»

هون هون ده گریت.

«به ریزتان کین؟»

«ئەرى ئیدی نامناسیتەوه؟ گه وچه! کوره مه سهوودم مه سهوود.»

دیسان ده گریت. ئەم جارەیان به شینوشه پۆر.

«کام مه سهووده ی؟»

«کام مه سهووده م؟ ده توخوا ئیتر دەس پین مه که ره وه... مه گه ر چەند مه سهوود ئەناسی؟ ... من مه سهوودم، مه سهوودی مێردو.»

«مه سهوودی مێردم...؟! تکایه له کاتم مه گرن.»

«کاتگرتن؟ کوبرا به پاس نامناسیتەوه؟»

«نا! بو چی ئەش بوناسمه وه؟»

«مه گه ر تۆ کوبرا محه مده ی نی؟»

«ئى؟»

«مه گه ر مه سهوود که ریمی مێردو نییه؟»

«ئى؟»

«ئى ئیدی خو م کوبرا گیان... من مه سهوودم... مه سهووده که ی خو.»

«ئاخر مێرده که م ئا ئیسه کانی له ته کما دانیشتووه.»

«مێرده که و؟ له ته کتا دانیشتووه؟ ئەرى کوبرا ئاگات له خو ته چی ئیژی؟ شیت بووی یان ئەته وئى منیش شیت که ی؟»

گویت لییه: «مه سهوود... مه سهوود... دا بن.»

دەنگىك له تەلەفۇنەكەوه دەلئيت: «ئەلوو؟»

دەنگەكە دەناسىتەو. سالائىك بە دەنگەو ۋىاويت. قسەت پىن كرووو. دەنگەكە دەنگى تۆيە. دەنگى خودى خۆتە. تۆ تەلەفۇنەكت بە دەستەو. تۆ لەوئيت، لە مالهەكى خۆت، لە ھەمدان، لە تەنىشت كوبرادايەت.

دەلئيت: «من مەسعوود كەرىمىم. بەرپىزان؟»

دەلئيت: «من مەسعوود كەرىمىم. بەرپىزان؟»

دەلئيت: «كەى گەپايتەو ھەمدان؟»

دەلئيت: «ھەر لە ھەمدانم. دوو پىم لەم شارە نەچۆتە دەرى؟»

«بۆ مەگەر كوبرا نەخۆش نىيە؟»

«چى چى؟ كوبرا! تۆ كىيى وا ژنەكەم بە ناوى خۆيەو بانگ ئەكەى؟»

«گرنگ نىيە، كوبرا باشە؟»

«ئەلپم تۆ كىيى ھا؟»

«لەوانەپە دۆستىك.»

تا چەند چركەپەك كەستان ورتەتان لپوھ ناپەت. ھەول دەدەپت ھەناسەت لەگەل ھەناسەكانىدا رپك بخەپت.

دەلئيت: «حالى باشە؟»

دەلئيت: «حالى كىن؟»

«خىزانەكەو.»

«حالى خىزانەكەم پەيوەندىي بە خۆمەو ھەيە!»

«ئەى نەخۆشىنەكەى چۆنە؟ دەواودەرمانەكانو بۆ پەيا كرووو؟»

«دەواودەرمانى چى؟ قوربانى خوا بم تۆزقائى عەببى نىيە.»

ھەست بەو دەكەيت كە دەنگى لە دەنگى ئىستاي تۆ گەنجترە. بىستنى دەنگى خۆت ھىورت دەكاتەو. ھەستىكى خۆشت ھەيە كە لە لاي كوبرايە، كە لە لاي كوبرايەت.

دەلئيت: «بىورن، تەمەنتان چەنە؟»

«نەتوت كىيى؟»

«وتم خۆ. دۆستىك. برىا ئەمزانى چەن سالتە؟»

«واى دابنى سىودوو.»

ھەناسەكى قوول ھەلدەمژىت. بروا ناكەيت. چاوت پىرئەسرىن دەبىت. نازانىت ھۆيەكەى دلخۆشپىە يان بىتاقەتپىە. كە وا بىت لە ئىستات گەنجترىت. شەش سال گەنجتر. كوبرا ھىشتا نەخۆش نەكەوتوو. ھىشتا ئپوھ بۆ تاران نەھاتوون. ھىشتا پىكەوون. دەترسىت بەسەرھانەكە بۆ ئەو، بۆ خۆت، بگىرپىتەو. لەوھ دەترسىت پىيان رابگەنپەت. دەتوئىت شتىك بلئىت. ھىچت بە مېشكداناپەت. دەنگت دەرناپەت. ناو دەمت بووھ بە پەلاس. وا ئىدى دەنگى ھەناسەكانى ئەوئىش ناپەت. دەنگى ھەناسەكانى خۆت، ئەوھى لە تەنىشتى كوبرايە. دەلئيت: «ئەلوو؟» كەس بەرسف نادانەو. زىكەزىك سەرت دەتەئىت. ناو سەرت دەفپىقئىت. بىستۆكەكە دادەنئىتەوھ و لە كاپىنەكە دىتتە دەرى. ئەو چەند كەسەى لەوئىن سەريان رووھو تۆ وەر دەچەرخىنن. چاويان زەق بووھتەوھ و لەسەر لپويان پىكەنىپىكى گوماناوپى خۆى مەلاس داوھ. كوپرلاوھكە بە بىننى تۆ لە ھارەى كەنن دەدات. بە پىكەنپەكەى ئەو، ئەوانى دىيش پىدەكەنن. بەرەو لاي دەچىت. تەقەتەقەك دەبىستىت. تەقەتەقەكە لەگەل ھەنكاوھكانتدا ھاوكاتە. ناورپك دەدەيتەوھ. جگە لە تۆ كەسى تر لەوئپوھ ناپوات. تا دەگەپتە لاي مپزەكە چەندجارىك رەت دەبەيتەوھ. نازانىت بۆچى ناتوانىت لە رۆشىتندا ھاوسەنگى خۆت بپارزىت. سەرت دادەخەپت. چاوت دەكەوئىتە سەر پىلاوھكەت. چاوت دەترووكئىت. بە دەستت ھەلئىدەگلوئىت. ئەستەمە

ئەستەم! پېلاوى بىنكەرزى ژنانەت لە پېدايە. گورج سەرت ھەل دەھيئيت تا كەس ھەستى پىن نەكات. پارە كە لە سەر مېزە كە دادە نىيت. ھىدى-ھىدى بەرە و دەرگاي كابينە كە ھەنگاو دە نىيت. ساتى چوونە دەرەو و ۋىنەى خۆت لە شووشە كە دا دە بىنيت؛ سېسە لە، شېرزە، چلكن، قزىكى درىژ و ئالۇسكا و كە لە ژىر لە چكە كە تەو ھاتوو تە دەرەو و تا لاي ملت گە يشتوو. پىت دە نىتتە سەر شوستە كە. چۆل ھۆلە. كپە. ھىچ دەنگىك نايەت؛ جگە لە تەقە تەقى پېلاو كانى تۆ كە وەك باوئىشكىك ھەوا كە شەق دەكات.

ژىدەر: مردى كە تقريبا مرد بود / سە داستان / زاھدا
بارخدا

تېيىنىي ۋەرگېر: باش وتووئىژ و راوئىژ لە گەل نووسەر،
ناوى چىرۆكە كە لە كورديدا گۆردرا.

من له مەريوان ون بووم!

ديمانەى گۆقارى ئىليان له گەل رۆماننوس و چيرۆكنوس:

زاهيد بارخودا

ديمانەوان: سوورين ئىبراهيم - ژيار ھۆمەر

#تايبەت بە ئىليان

ويئەم دەکيشا. سا ھەولەکانى منداليم بوو ھۆى ئەوھى له تافى لاوييدا بکەومە سەر دوورپانى ويئەکيشان و ويژە، وشە بەھيتر بوو. ويئەکيشانم ھەک ئەفنيە کۆنەکەم واز لىن ھيئا. ھانام بۆ ھۆنراوھ برد. براوتياگان واتەنى چەند ساليک ھۆنراوھم ھۆنيەوھ تا فېر بىم چۆنچۆنى رستە بنووسم. دەمرانى چارەنووسم گرېدراوى نووسينه. ھەستم دەکرد گەرەکە دەنگى ئەوانەى وا له ناو سەرمدا دەميستن، دەرپرېم. ئەو کەسانەى وا من نەبوون، يا تەنن من نەبوون. له رۆماتياکەمدا بە ناوى 'ت' بە شوئيەلگرتنى دوو ئەفندارەکەى پيشووم، «ويئەکيشان» و «ھۆنراوھ»، خۆم بە وشە سپارد و ھەولم دا بە وشە ويئە داھيئتم، ھەولم دەدا ئەو بەلایەى 'فرانسيس بيکۆن' له ويئەکيشاندا بەسەر فيگۆرى مرۆفیدا ھيئا، من بەسەر کەسيئى چيرۆکەکدا بھيئتم. ئەوھى بۆچى بە فارسى دەنووسم، تەنناتە ئازارى خۆيشم دەدات، پيئم وایە ھەر وەلامايک بەدەمەوھ کليشەيە، بەلام دەبى بليئم بە کورديش دەنووسم.

ئىليان: ويژە لای ئيوھ چى دەگەيەتت؟ دەتوانن بە کورتى پيئاسەيەکی ويژەمان بۆ بکەن؟

ئىليان: زاهيد بارخودا کيئە؟

زاهيد بارخودا: من بە خوئندنەوھ و نووسين دواى وەلامى ئەم پرسيارە کەوتووم. کاتيک چيرۆکيک دەنووسم، سەرپۆش لەسەر بەشيکی شاراوھى دەرروونم لا دەدەم، تا لەوھى کە ھەم نزيک بيمەوھ. بەلام گەر ئامانجى ئەم پرسيارە ناساندنى خۆم و بەروار و شوئنى لەدايکبوونم بى، وەلامەکەى نەختيک سادەيە، تەمەنم چەند مانگيک له سيوپيئنج سال ترازاوھ. له مەريوان لەدايک بووم و ھەر له مەريوانيش ون بووم.

ئىليان: ئيوھ له چ ساليکەوھ دەستتان داوھ تە نووسين؟ بۆچى بە زمانى فارسى دەنووسن؟ تەنن بە فارسى دەنووسن؟ تا ئيستاکە ھيچتان بە کوردى نووسيوھ، يان ھەولتان داوھ بە کوردى بنووسن؟

زاهيد بارخودا: لەم پرسيارە تيئناگەم. گوايە نووسەر له چ ساليکەوھ دەست دەداتە نووسين. کاتيک سەپرى رابردوو دەکەم، دەبينم ھەميشە خجلى نووسين بووم؛ بەلام ھەر قۇناغەو بە شيوازيکی تايبەت. بە مندالى، کاتيک ھيستا وشەم نەدەناسى، شيوازی دەرپرېنى چيرۆک و زايەلەى دەرروونم له رپى ويئەکيشانەوھ بوو.

زاهید بارخودا: وه لآمدانه وهی ئەم پرسیاره ئەشی تا رادهیهک ترسناک یان رەنگه دەبەنگانه بێت. هیچ وه لآمبیکش تەواو نییه و ناتوانی کرۆکی پرسهکه بپێکن. بە لآم له وه لآمدا دەتوانم بێژم پامان له مرۆف و ژایانی مرۆبی و مژارهکانی وهک گشتیک و په یوهندی و کیشمه کیشی ئەم گشته له گه ل بوون و مێژوو، جار جاره وهک گوڤانییهک دەنوین، گه وهی دهدات که چی به سەر مرۆفدا هاتوو؛ هه روا بێتوهه نیشانی بدات که جیهانه ناوهکیه که ی ریک هێندهی جیهانه ده رکبیه که ی پانوپۆر و پيشاژۆ و کاره ساتباره.

ئیلیان: ههستان چۆنه سه بارهت به وه رگپرانی چیرۆکه کانت بۆ کوردی و زمانی دایکییت؟

زاهید بارخودا: هه هه ستیکم هه بێ، پره له سوێ. به وهی وه رگپرانی نووسراوه کانم به زمانی ده بێنم که زمانی روانینی منه. به وهی گه ر خۆم ئەوانه م به کوردی بنووسیا به کو بی چیرۆکه کان یان بگره که سیتییه کان ده گۆردران یان ده سهرانه وه. به وهی بۆ من به رده وام زمان به کیکه له که سیتییهکانی هه ر چیرۆکیکم. له وه رگپراندا، به شیکی هه وه له کانم له پانتایی زماندا ده فه وتین. ده بێ ئاماژه به وه یش بکه م له هه ر په رتووکیکمدا هه ل سوکه وتیکی تایه تم له گه ل زمانی ئەو به ره مه مه کردوو. رەنگه شتی خاس نه بی من به هوێ وه رگپرانی ئەم چیرۆکانه وه به خوینهرانی زمانی دایکییم بناسریم. زۆر به ی ئەم چیرۆکانه له کتیبی «مرگ ارضایی» هه وه وه رگپراون. حه زم ده کرد خوینهران به هه ل سوکه وتم له مه ر زمان له هه ردوو پۆمانی «ت» و «ئهو» ییش ئاشنا بوونایه.

ئیلیان: شا که سی تێو چیرۆکی 'به لێننامه' وهک کاراکته ریکی کافکاییه و په ریوه ته تێو ئەم چیرۆکه. فه رمانگه یهک، کۆمه لیک فه رمانبه ری مۆن و قسه تال،

بێناسنامه. هیلکی نه پچراو له کۆمیدیا ی ره ش. بېچاره یی و راکه راک بۆ پینوس و ته واو کردنی مامه له، تووره بوون و رووترش. ده کریت ئەو فه رمانگه یه نوینهری دنیای تازه بێت؟ دنیای راکه راک. هه ر راده که ین و به هه یچ ناگه ین، ته واو نا بێت، هه میشه ده لێن: "به یانی! برۆن به یانی وه رنه؟"

زاهید بارخودا: هه سترکردن به ته نیایی و لیکدا بران و دلپراوکی تایه تمه ندی ژای مۆدێرنه. وهک بێژی هه موومان په راوه که ی خۆمان له بنه نگل ناوه و له دنیای رۆبۆتی و ساردوسرپا په یجووری وه رگرتنی مافی چوونه ژووره وهی ئەو شته ین وا ناویان ناوه ژیان. بێتاگا له وهی هه ر ئەو کۆشش و دلپراوکی نه براره یه ژایانی ئیمه به وا خه ریکه تیده په ریت. ده توانین ئەمه به ترس له سیسته مه تۆتالیتارییه کان له قه لیم بده ین؛ که به فه رمی تاکایه تی تاک ناسی و هه ول دهدات رابردووشی پاکۆ بدات. تا ئەو جیهی تاک لای ئەم سیسته مانه دوژمنیکی بزپوه، ری به خویان ده دن بۆ هه میشه به ئەوی تری گه وره بێترسین. تا تاکایه تی خوی بیر بچینه وه.

ئیلیان: هیماسازییه کی سه یه له شا که سی چیرۆکی 'ئهو پیاوهی ژنه که ی لێ ون بوودا' هه یه، خه ون، ورپنه، تیکه لپوونی کات، گرپی ئودیپ و براکوژی، له کۆتاییشدا 'که ریمی' ده بێنن خوی لێ ده بێته ژنه که ی، به جووتیک پیلای پازنه به رزه وه. له چکی ژنه که ی، ئەم هه موو گرنگییدانه به که ره سه ته کانی ژنه که ی قیتیشیزمه یان خۆ لێ ون بوون و ته نیاکه وتنی مرۆفی نوێ؟

زاهید بارخودا: ده کرێ که ریمی و کراسگۆرکی بۆ ژن، که «پرس» ی ئەوه، هیمای هه ر ژانی ئەو مرۆفه بێ

وا له پېچولوپوچه زه بیهه کانی خویدا دهسته و به خه بووه، هه روه تر ناچاره رووبه پرووی پېچه لپېچه کانی کومه لگه بېته وه و شان بداته بهر بهر خودانېک، که ده زانی هه رچون بئ، هه ر ده دوری.

ئیلیان: هه بوونی کورد له رۆژهلای ناوین هه همیشه هه بوونیکي نامۆ و ته په سه ر و ده ر په پیندراو بووه، وه ک زیخی ناو پیلو یان پاژنه ئه خیلی گه له سه ر ده سه کانی ناوچه که چاوی لئ کراوه. درووست وه ک که ریمیی تيو چیرۆکه که ی ئیوه. هه ر وه ک که ریمیی هه موو ئه و شان هی ئه م ماخوئانه له ده ستیان راپسکاندوووه و هه لیانفریواندوووه. گه ره که م بئیم: "رای ئیوه چیه له مه ر وینا کردنی کۆده ردی ئه م هه بوونه له له سۆنگه ی سوئی تاکه که سه یه کانه وه، که وه ک رابردووی نه ته وه ی جوو و نووسه ره جووه کان ئه میش له بن هه رۆژان و دارمانی که سئیتیدایه؟"

زاهید بارخودا: هه رچه نده پیم وایه له پرسیاره که تان تینه که شتووم، به لام که سئیتی هه ر چیرۆکیک به ره چا کردنی ئه و به سئینه ی تیا به تی و ئه و مژاره ی ده رگیریتی، نوینه ر و ته نانه ت وینای مژاریکی قولتر ده کات، که به شیک یان که مینه یه ک دوو چاره به تی. شاکه سی چیرۆکی 'به لئینامه' تاکیکه و له کومه لی گه وره تر دا نا په ر ژیتری. شاکه سی ئه و پیاوه ی ژنه که ی لئ ون بوو کومه ل شیتی ده کات، چونکه ناتوانئ پیملی ئه و به لایه بیت و کومه ل به سه ریدا هیناوه و به شوناسگۆرکئ دۆرانه که ی ده په ژریتئ. هه روه ها چیرۆکه کانی تۆبش له وئ راوه ستابوویت! و ئه وسه ری کۆلانی دووهم، به جوړیک له جوړه کان به مژاری مه رگه وه سه رقانل. وه ک بیژی که سئیتی ئه م دوو چیرۆکه په یجووری مه رگن؛ مرۆفیک، که ناتوانئ بئ ئاماده یی و گه واهیه دهرئ بۆ مه رگه که ی مه ری، ئه و ی

تر وه ک بیژی ته نیا به شوینگۆرکئ مه رگی ده په ژریتن. ئاماده یی ئه و ی دی گه ره، دانپیدانه نانی کومه ل، ناچار کردنی تاک بۆ شوناسگۆرکئ. نه بینه ن، تاک له هه ریه ک له م چیرۆکانه دا ده لئی بووه به شت. به ره چا کردنی ئه وه ی نووسه ری ئه م چیرۆکانه کورد زمانه و به زمانیکی جیاواز له زمانی دایکی نووسبوونی، ئه و ده رچه یه کی تر بۆ رووبه روو بوونه وه ی ئه م چیرۆکانه ده کاته وه و تیکه یشتنی خوینه ر بۆ مژاری که سئیتی هه ر چیرۆکیک ده گۆرئ.

ئیلیان: گرنگیدان به جهسته له چیرۆکی ئیوه دا زۆر به رچاوه، جهسته ی تاک، زۆر جارن پالوهانه کانتان تووشی کیشه یه کی جهسته یی ده بنه وه و ده روونیشی داگیر ده کن. ئه مه له چیرۆکی ئه وسه ری کۆلانی دووهم و کۆست دا زۆر به رجهسته ن و به زۆری په رژاونه ته سه ری، ویستووانه چی بلین؟

زاهید بارخودا: پیم خوشه بۆ وه لامی ئه م پرسیاره ئامازه به رسته یه کی 'فرانسیس بیکون'ی وینه کیش بکه م: "به زه بیتان به جهسته دا بئته وه"، هه رچی به سه ر مرۆفدا بیت له سنووری جهسته ی ویدا پروو ده دات، یان واژووی خوئی له سه ر ئه م جهسته یه خالکوت ده کات. هه ر ئه م جهسته یه ده توانئ چه په ریک بئ بۆ خو پاراستن له دنای ده روون. بۆ من نه خوشیه جهسته ییه کان هیمما و نیشانه ی سوئی ده روونیه کانن. وه ک مارکس راستیه که ی گوتوو، ده توانین ئه م سوئی جهسته ییه کان وه ک ژار بریک بۆ ئازاره ده روونیه کان بزاین. ده توانین له چیرۆکی 'کۆست دا' ئه و شته ی شاکه سی چیرۆکه که هه لیدئیتته وه به هیمای ژانه ده روونیه کان بزاین. جهسته به و پاته کانه ی له کۆتایی چیرۆکه که دا ده داته خوئی، دپته ده ری. وه ک

بلیی ده په وئی به شاکه سی چیرۆکه که بیژی ناگای له
رهنجی نه وه. ئا لیره دایه مروّف رسوا ده بی... ئاخر تی
ده گات ته نانه ت نازاره که پشی ناگای له و شته یه وا
به سه ری هاتووه و دئی.

گازندەى خەنجەرەكەم
جەلادەت عالی بەدرخان
لە کورمانجییه‌وه: ژیار ھۆمەر

بۆ ماموستای ھیتزا و خوشەویستم توفیق وەھبى بەگ

لەمەوبەر پینووسەكەم كۆل ببوو. دەبوو تیژی
بکەمەوه. بۆ چەقۆكەم گەرام، كەچی نەمدۆزییه‌وه.
چاوم بە چواردەوری خۆمدا گێرا و لە شتیک دەگەرام
پینووسەكەمی پێ تیژی بکەمەوه. چاوم بە خەنجەرەكە
كەوت. رابوو بەرەو لای چووم. کاتیك دەستم بۆ
دریژ کرد، جالجالۆكەکان ھەستیان بە من، بە شتیکی
نامۆ، کرد. لاقە قرژالییەکانیان بەسەر سەری خۆیاندا
ھەلگەراندەوه و ھەر یەکیکیان بە لایەكدا بازی دا.

ھەر لە زوووه لێم نەپروانیوو. لەسەر
پەرتووكدانەكەم، لە قوژبنیکی ئەنگوستەچاو و
تۆزنیشتوو، لەسەر لا و بە خواری ھەلواسرابوو. سا كێ
دەزانێ لە كەنگیو بە دەستمەوه نەگرتووہ.
جالجالۆكەکانی ژورەكەم تەویان لەسەر پستووہ. لە
سەرەوه لێی دەروانن، جاروبار دادەكشین، بەسەر
دەسكەكەیدا دەكشین، شوپنپیی خۆیان جێ دەھێلن
و بەرەو ھیلانەكەیان ھەلدەكشین. چەند رۆژیک

خەنجەرە ژەنگاويىيەكەم بە ئاستەم و كىرەيەكى ناخۇش لە كىلانەكەى دەردەھات؛ خروھور و كىرەكىرى لى دەھات. ژەنگى ھەلھېتانبوو. بۇيە كاغەزىكە تى ھەلھېچا و پامتەكاند، تۆزىكى زەرد و كۆنى لى دەوهرى و ھەلدەفرى. پىنوووسەكەمم خستە بەر دەمەكەى. نە دەپگەست نەيش دەيىرى. لە ئيو دەستىدا عاسى ببوو. دلئى نەدەھات ئاواھىيە بەم شىوازە خزمەتم بكات. خەنجەرەكەمم لە بەردەمىدا دانا و لىم نوارى.

نيوھى ژەنگەكەى ھەلھوهرى. سوورىكى كال دەچووھو. پەيتاپەيتا رەنگەكەى گۆرا و يەكجارى سوور ھەلگەرا، سوورىكى خوئىين. ئەوساكە بۆم دەركەوت خەنجەرەكەم لىم زىزە. دەيوھى گانزەم بەسەردا ھەلھېزىت. ديسان ھەلمگرت و پىم گوت:

- خەنجەرى وەشلانئى، ئەو ھەخىرە، خۇ ناشى لىم زىز بووبى؟ مەگەر چىم لى كرەووى تا لىم بئورئى؟

زمانى خەنجەرەكەم ھاتە گۆ، بەرسقى دامەوہ و بە دەنگە پۇلايىنەكەى، بەلام دلرەق و زىز، گوتى:

- ئەيچۆن! لىت زىزم، جا چۆن لىت زىز نەبم. منت فرئى داوہتە ناو پەرتووك و كاغەز، منت كرەووتە ھۆكر و ھاوپى پاشماوھى تەلشەدار و پووشوپەلش و ھاوسەرى جاو و پارچەجلى پۆتكاوى زىلدان. نە لىم دەپرسى، نە لىم دەروانى. تا ئەمىستا دەنگم نەدەكرە، خۆم لە دنياى نەبووان دادەنا. بەلام ئىدى نەمتوانى

خۆم رابگرم. بەلئى! ئىتر بە بەرمەوہ نەماوہ، لەبەر ئەوھى تۆ دەتەوئى بمخەيتە شوئى ئاسنى زۆلینگن² و قەلەمەكەت بە من تىز بگەيتەوہ، لاپەرھى كىتتەكانت بگەيتەوہ. تۆ دەتەوئى بارى كەر لە پشتى شىر بىتت. خۇ من پۇلاى رەسەن، ئاسنى دەبانم، پىشيانى تۆ منيان بە پەراسووى پياوان و پياوچاكان و پالەواناندا دەچەقاند و منيان بە گۆشت و دل و جەرگ بەخىو دەكرە، چىيە تۆ دەتەوئى بە چىلكە و تەلشەدار بەخىوم بگەيت و شىو و بەرچايىم وەك كەر لە كا و جۆ بىت. نا! نا! كورە چش با برسى بم بەلام ئەو پووشوپەلشە وشكە بە دەمىدا مەكە. خۇ چوارپى گياخۆر نىم، من شىرى گۆشتخۆرم.

بەلئى! من خەنجەرى دەبان³ و پۇلاى نەپرزىوم. تۆ فرىم دەدەيتە ناو كاغەزى رەش و بەلەك، نە ئەوان پىم دەزانن، نە منىش پىيان دەزانم.

ئا ئا، خۇ دەزانم ئىرو پەدووى نووسىن كەوتوويت، رەدووى لىكۆلنەوھى كوردمانجى كەوتوويت. لە كازيوھى بەيانەوہ تا زەردەپەرى ئىوارە، جارجار تا نيوھشەو و جارجارىش تا بەر لە مەلابانگان بە پرسىارىك يان نيوھپرسىارىكەوہ خجەل دەبى. داخۇ مېيە داخۇ تىرە، داخۇ ناوہ، داخۇ راناوہ يان ئامراز و ئامرازى پەيوھندىيە. يان رەچەلەكەكى كوردىيە يان لە زمانىكى ترەوہ وەرگىراوہ و دواتر كوردىندراوہ. خەرىكى قز و پرچ و سىمىلى خوتى لەگەل سىپى دەكەيت. لە سالىكدا ۱۰ سال دەئىتت، لە پايىزى

كوردەوارىدا كەر بىرىنك زوو چاك نايىتەوہ پى دەلئىن ئاودزى كرەوہ، بۇيە برىنى خەنجەرى دەبانىش بەئاستەم چاك دەبىتتەوہ. دەبان لە ئاسنى ساغ درووست دەكرئى، دەسكەكەى لە شاخى ئاۋەلى كىويىيە و چەرمى كىلانەكەى لە پىستى مارە. دەبان وەك ھىماي نەتەوھى كورد دەناسرئى، زۆر سەركردەى كورد وەك ھىما دايانناوہ، بۇ وئىنە؛ شىخ مەحمودى نەمر، سالى ۱۹۲۰ ياز وەك ھىمايەك لەسەر دراوہكەى دايانواو. - وەرگىز.

¹ وەشلانئى [ھۆرامىيە]: ژىكەلە. خىجىلانە. نەشمىلانە. - وەرگىز.
² زۆلینگن (Solingen): ناوى شارىكى ئەلمانىيە و بە ئاسنى پۇلايىن بەناوبانگە. لە ھەردوو شەرى جىھاندا، تەفەنگ و كاسىكتى سەرباز و چەقۇ و گەلئىك كەرەستەى سەربازى لەو ئاسنە پۇلايىنە چن كراوہ. ھەروھە زۆلینگن ناوى براندىكى جىھانىيە كە بە دەوتىر (مقەست) و چەقۇ بەناوبانگە - وەرگىز.
³ خەنجەرى دەبان: مۆزكى نەتەوھى كوردە، مئزوى درووستكرەنى لە كوردستان بۇ سالانى ۱۸۵۰كان دەگەرپتەوہ. دەبان وانا ئاودز، لە

به لآم به ته ما مه به، نه زمان، نه خویندن، نه نووسینه کانت به بی من سهر ناگریت، ئاوه زت بهینره وه سهر خۆت، بزانه تا ئیستا که چۆن تۆ و نه ته وه که ت ماونه ته وه، چۆن زمانی خۆتانتان ون نه کردوو و ئیرو ده زانن پی پی به یقن. گهر من نه بووماه، ههر له زوووه تۆ و نه ته وه که ت زمانی خۆتان بزر ده کرد. مه گهر چه ند جارن حه زیان به وه نه کردوو زمانه که تان پیره کیش بکن. زمانه که تان به ری هزار سال زمانی ئیداری و زمانی حوکومه ت بووه. ئه وسا حوکومی پچ ده کرا، هزار قاتیش جپی شانازی بووه. گشت جاریک، من له به رده متاندا راهه ستام و زمانه که تهم پاراست، نه ک پینووسه که ت. سا هه گهر باوه ریم پچ ناکهیت له چوارده ورت بناوه، ده بییت ئه وانهی له من دوور که وتوو نه ته وه، هه رده ویل بوون و زمانی خۆیان بزر کردوو و ئیرو نازانن بیژن «لۆ!» نه «ل!» ئی، له به ره ئه وه ی پیاوین بی چه ک، وه ک مرۆقین بی نینۆکن. کیش پیان ده ویرن. سا بو په له مه به دوا ئه زبه نی قه درم بزانه، لیم دوور مه که وه، من له خۆت دوور مه خه ره وه و به من په راسووی دژومه که ت هه لدره نه ک پینووسه که ت!

خه نجه ره که م لیره دا قسه کانی برانده وه. حه زم ده کرد وه رامی بده مه وه، که چی نه یده ویست گویم بو رادپیرئ. رابوو چوو وه کیلانه که ی، خۆی لی که ر کرد و گوپی نه دامی.

سه رچاوه:

گازندا خه نجه را من، جه لاده ت عالی به درخان، کۆفارا هوار، هه ژمارا ۱۲ - سالا ۱۹۳۲ (ژ کورمانجی بو سۆرانی: ژیار هو مەر)

ته مه نتدایت و له به هاردا به فری زستان ده ته کینیت. لی به لی دلخۆشیت و له دلی خۆتدا ده بیژن من نه ته وه که م به خویندن و نووسین، به و کوردمانجیه، ده ژینمه وه. سا نه ته وه که م ده بیته خاوه نی په رتووک و خاوه نی زانین و ئاوها به مرازی خۆی ده گات، سه ره به خۆ ده بیته و خۆشی ده چیژیت، کامهران ده بیته. چیدی بیگانه ناتوانن بلین کورده کان زمانیان نییه. زمانیان ته نی زمانی ئاخافتن و دانوستاندنه. سا دین و ده لپن کوردیش وه ک خه لک، خاوه نی زمان و کتیب و زمانی کوردی زمانیکی هپژا و ته کووز^۱ و ده وه له مه نده. کورد نه ته وه به کی کۆزن و داهاتووی ماده کانن. ئه ری، تۆ شوینی پی ئه مه دی خانی هه لده گری، ده وه ئی ئه و خه ونه ی ئه مه دی خانی بو ی به دی نه هات، تۆ به دی به ییت. ئه وه ده یگوت:

بیگانه نه لپن که کورد نه زانن

بی نووسه ر و هۆنه ر و زمان^۲

تۆ ده ته وی بگوتیت:

بیگانه گشتیان ده لپن که کورد زانن

خاوه ن نووسه ر و هۆنه ر و زمان

ههر له به ره ئه وه به منت پشتگوئی خستوو، منت له چاو و دل دوور خستوو ته وه، منت کردوو ته زرتخانه ی^۳ جالجالۆ که کان، ئه و قالووچه بی چه رم و گۆشخانه ی گشت رۆژیک به سه رمدا بازبازینیا نه و ده یانه وی له بن ته ون و شوینه واریندا به شارنه وه و دامپو شن.

^۱ ته کووز tekúz: کامل - وه رگیز.

^۲ سه رچاوه: مەم و زین، ئەحمەدی خانی، بۆ موکریان: هه ژار موکریان، بلاکار: کانی کتیب - ۱۳۹۴ - سه. لاپه ره: ۱۱ - وه رگیز.

^۳ زرت: خۆبه زلزانین. لاف و که زاف. زرتخانه: لافخانه، که زافخانه - وه رگیز.

دیوار و ئەز

تاهیر تانینھا

تیپگۆرین و فەرھەنگۆک: ژیار ھۆمەر

ژ بو کۆبانئ...

خوہ... ئۆف! چما دەم ناچە. حەما ھەڤالە کە من ل نک
من ھەبوونا.

کەچئ، نە کەڤە ناڤ خەیاڵان. تلیا خوہ ژ تەتکن
رانە کە.

دەنگئ چەکان ژ ھەر دەری تئ. ئەز ب کیژان ئالیی
دە ھەرم. نزانم. یا ھەری باش ل بەر فی دیواری ھینم.
ئەز ل بەر دیوار تەژانە مە. کەچئ، ھشئ خوہ ھەری
بینە سەری خوہ.

دەنگئ ھن کەسان تئ. قاپیتئ خوہ باڤیژم سەر خوہ.
زمانئ عەرەبی تئ گوھئ من. تیزیکن. گەلۆ دیا من
ھشیارە؟ ئەز نھا رابم بدم تلیلی، دەرباس وی ملی
دیوار بیم؛

برەشینم، برەشینم، برەشینم...

بەھنا خوہ فرە بکە کەچئ. بسکەنە. ھەتا سبئ
بسکەنە. نھا شەڤە. من نابینم. لئ گاڤا بوو سحەر دئ
من ببینم.

کی دئ من ببینە؟

ئەز وەستیا مە. خەوا من تئ. دترسم. برچی مە. د فئ
شەڤا تاری دە دەنگئ چەکان ژ حەر دەری تئ. ل بەر
دیوارەکی مە. نزانم د کیژان کوچەیی دە مە، د کیژان
کۆلانئ دە مە. ئەم چەند کەس بوون. ھەڤالین من ل
کو دەری نە؟ نزانم. تەنئ ل بەر من دیوارەک ھەییە.
چەکا من د دەستئ من دە یە. گەلۆ چەند فیشەک
مانە؟ کائئ ئاف؟

کەچا دەڤ ژئ بەر دە.

نھا ھن کەس ژ پشت فی دیواری ڤە وەرن ئەزئ چ
بکم؟ ئەزئ چاڤین خوہ دانەینم ل سەر یەک و دوو.
لئ پڕ خەوا من تئ. گەلۆ ساعەت چەندە؟ دیا من
رازایە گەلۆ؟ ئۆف! بالڤرئ ل چەپەرین وان دە. ئەز
خوہ باڤیژم عەردئ. کەس من نەبینە کو ئەز ل فئ
دەری مە. ھەتا سبئ ئەزئ ل ڤر بم. ھەڤالین من
نەھاتن. شەھید کەتن قەی؟ گەلۆ بوون ئاخ؟ ئەزئ بیم
چ؟ ئەو پۆرین من، چاڤین منین قەھوویی دئ بئ ئاخ
گەلۆ؟ مژگانین من... وەللاھی ئەز ژ مژگانین خوہ حەز
ناکم. بلا بئ ئاخ. حەق دکن. کەنئ من تئ. پشت فی
دیواری گەلۆ ئەو ھەنە؟ ئەزئ چ ببینم. ئەزئ قەدەرا

فرهه نگوک / کورمانجی - سۆرانی:

برچی: برسی

ژ هەر بهر: له هه موو لایه که وه

کیژان: کامه

ل فر: لیره، له ئیره

ئه م: ئیمه

ئه و: ئه وان، ئه و

لن: به لام

ده ف: ده م، زار

ده م: کات، سات

گو ه: گو ی

پر: زور

هن: هه ندیک، بریک

هه رم: برۆم، بچم

مژگان: برژانگ، مژۆل

چه په ر: سه نگره

قاپیت: قاپووت، کو ت

پازایه | پازان: خه وتوو ه | خه وتن |

بالا فری: فرۆکه

باقیژم | باقیژتن: | بهاوژیم، هه ل بدەم، فری بدەم

| هاویشتن، هه لدان، فریدان |

ئه و، ئان هه قالیین من.

میقانی فی ئالیین دیوارم.

دیا من چ دکه نها گه لو؟ خه و وی تن؟

خه و من تن. که چن، تلیا خوه ژ ته تکن رانه که. سحره

نیزیکه...

ژیده ر:

دیوار و ئه ز / تاهیر تانینها / کو قارا ژه هر - هه ژمار: 6

(Diwar û ez / Tahîr Taninha / Kovara Jehr -
Hejmar: 6)

بېرە شىنم: تەقە بىكەم، دەستېرېز بىكەم

تلى: پەنجە، قامىك

تەتك: پەلەپپىتكە

پۆر: قۇ، پىچ

بلا: با، سا، دەسا

ئاخ: خۇل، گل، خاك

قەي: داخۇ؟، ئايا؟

دى: داپىك

گاڭا: كاتىك

نھا: ئىستا

حەما: نىكەيى، تەقريبەن

نك: كن

بىسەكنە: بوەستە، ئۆقرە بىگرە، بىساچى، بىسرهوئى

تەژان: گرمۇلە

بەھن (بېھن): ھەناسە، بۇن | بەھنا خوە فرەھ بىكە

كەچى: ھەناسەي خۇت رابىگرە كچى، ھەناسە لە خۇت

بېرە كچى، ددان بە خۇتدا بىگرە كچى |

ئالى: لا | كىژان ئالى: بەرەو كام لا |

ھىش: ھۇش | ھىشى خوە ھەرى بىنە سەرى خوە:

ھۇشت بەھنەرەو سەر خۇت |

میښ و ړاسکولنیکوڅف

تاهیر تانینها

له کورمانجیبه وه: ژیار هومەر

له چوارده وری خوم دهنواری. نازانم نهوه چهندهمین جارم بوو.

جا ئیستا چ بکه م گهلؤ؟ ههلبستم ړاسکولنیکوڅف دهروات و لیم زیز ده بیت. ههلهستم نهو میشه پره شه تهواو و پره سم ده کات.

میښ و ړاسکولنیکوڅف.

من و میښ.

سا چی بکه م؟

دهستم له ړاسکولنیکوڅف بهر نه دا. لئ میشه که یش وازی له من نه هینا. چاوم چوو وه سهر لاپه رپه یین په رتو وکه که؛ ړاسکولنیکوڅف به کولانیکدا تیده پیری. ده چوو مه یخانه ی. له مه یخانه که پیاویک فودکای ده خوارده وه. باسی خوی ده کرد. چاوم چوو سهر بازاری باژیره که م، پیاویکی سه دسال، باسی پرچه سپیبه که ی ده کرد. چایه کی ره شی هه لده قوراند.

هز هه لستام، میشه رهش ههر له بان سهرمه وه بوو. باله فرته ی پئ که وت، ساتیک چاوی تئ بریم.

سهرم خسته سهر نهو سهرینه ی به نارقه که م زهر هه لگه رابوو. سا چی بیژم، ده هوده یه کی بچوو کدا بووم، نه نیا بووم. گیزه گیزی میښیک له بان سهرمه وه ده هات. رومانی «تاوان و سزای» «دوستویه فسکی» م به ههرتک ده ست راکرتوو. رووپه ل به رووپه ل، چاوم له سهر رسته کانی ده هات و ده چوو. رابووم تا دوژمنه که م، نهو میشه ی نازه ده رکه وتوو، بکوژم. میشه که ههر دوو بالی بله زتر ده هه ژاند. ههر چه ند م کرد بهر دهستم نه که وت. وازم لئ هینا، راکشامه وه. رومانه که م هه لگرتنه وه. رووپه له کانی رومانه که م به سهرنجه وه هه لده دایه وه، لاپه رپه کانی بهری دابوو، نه ده هاته وه بیرم نهوه چهندهمین جاره ده یخوینمه وه. نه دی چما دیسان ده یخوینمه وه، نازانم. پراوپری نیو ژورره که م رووپه لی روظنامه، ده لقی رهش، کوواری ویژه یی، شووشه ی مه ی، په رتو وکی یاساخی لئ بوو. گوره ویبیه نه شور دراوه که م له بن قهره ویله که مدا بوو. روظنامه یین کوو ده موچاوی سهروک و شوړشگپران ی که له که میان پیوه بوو، له سهر مافووری ژورره که بلاو بوو بوونه وه. من پیوازی شم له سهر ده موچاویان نه ده دجنی. میښی نه گریس دیسان هاته وه بؤ گیانم. نهو لاپه رپه یه م ده خوینده وه که ړاسکولنیکوڅف له ژورره که یدا له سهر نوینه پیسو پوخله که ی راکشاه. گپرانه وه یین نووسه ر سهرنجی راده کیشام، تاواناوی

ديسان خه يالم به ره و ولاته كه م په لكيشى كردم. شوانى مه پرم. بئدهنگى بالى به سهر هؤبه كه دا¹ كيشاوه. به سهر تاو پريكه وهم، سه يرى ياره كه م ده كه م. يار له ناو دلمدايه. ديتنى نه مشيلانه كه مى لئ بترازى، هيچ خه م و په ژاره يه كم نيه. په زه كان خه ريكي شه وئ² بوون، پاشان خوئشم كه وغمه ناوى خه ويكى گران.

تيريز له ده موچاومى دا. هه لستام، چوارده ورم هيچ په زيكى لئ نه مابوو. سا چ بكم، خه و خوئ بوو. هه لستامه سهر پئ. ميشه كه رانه كه له سهر چياوه هه لفرى و هات له بان سهرم خولايه وه. نه و ساته ي چاوم هيشتا له سهر چاوى نه شمیلانه كه م بوو.

پاشان له ناو قه قري هؤبه كه دا قسم نيسته وه.

راسكولنيكوف هؤشيارى كردمه وه.

راسكولنيكوف شاربه دهر كرابوو، له ناو به فر و سه رمادا له سهر پيئين دوور...

منيش كه وغمه نيوان راسكولنيكوف و ميشه كه وه.

سا چى بكم، شه و نه نگوسته چاوه، سه رشيتته، خوه شه، كوچه، هيوايه، ته نيابيه.

ژيدهر:

MêŞ û Raskolnikov, Lata Lêron, Tahir
Taninha, WeŞanxaneyā Lîs, 2016

² شه وئ، شه فين، شه وه كه ژ: له وه پيى رانه مه پ به شه ودا - وه رگير.

¹ هؤبه: كوى نه و خيزان و كوئن و چيغ و ره شمالانه ي له هه وار گه به كدان - وه رگير.

ھاوارەكەمان

فِرات جەوہرى

لە كورمانجىيەوہ: ژيار ھۆمەر

وہ شانخانە يەكەيان تايبەتى، ئمۈونەيى، يان بازىرگانى نەبووہ، وە شانخانە يىتەن دەولەت بوون و بە دەستور و فەرمانى حيزبى كۆمۇنىست چاپ بوونە. ھەرچى بىلاوكرائەكانى ھاواريشە، وەك كۆوارى ھاوار، بەرھەمى جەلادەت عالى بەدرخان بووہ؛ كارامەيش نەبووہ، لىن بە بىرۆكەي دانانى بناغە يەكەي كارامە وەكەر خراوہ. بە ناوى «پەرتووكخانەي ھاوار»، بۆ يەكەمىن جار لە چاپمەنىي كورمانجيدا بەردەوامىيەك چى بووہ و پەرتووك لە دواي پەرتووك وەشئازوہ.

بىلاوكرائەكانى ھاوار

ئىمە لە ژمارەكانى سەرەتاي ھاواردا پەرتووكىن ھاوارمان بەرچاوا ناكەوئ، لىن تا كوو سالتىك بەسەر وەشاندىنى ھاواردا تىدەپەرى و لە سالى ۱۹۳۲-ەوہ دەگەينە سالى ۱۹۴۰، ئىدى رىكلام و ناساندىنى پەرتووكەكانى ھاوار لە پشتبەرگى ھاواردا دەبينىن. دەگەل ئەوہى سالى چلەكان ماوہى ۱۰ سالتىك بەسەر وەشاندىنى ھاواردا تىپەرىپوہ و چەند نووسەرىكى تىدايە، كەچى ديسان ھەموو پەرتووكىن كىتبخانەي ھاوار ھىي ھەردوو براكەيە؛ «جەلات عالى بەدرخان» و «د. كامەران عالى بەدرخان». يەكەمىن پەرتووك ھىي جەلادەت عالى بەدرخانە بە ناوى «ژيانا ئەفلىيا كوردى». دووہم پەرتووكيش ھىي «د. كامەران عالى بەدرخان» بە ناوى «رووپەلنە ئەفلىيا».

لە بەر ئەوہى زمانى كوردى نەبووہتە زمانى فەرمى و بەرپۆبەردنى دەزگە و دەولەت، بۆيە وئزە و چاپمەنىي كوردىيش لە مېژوودا جىگەي پىويستى نەگرتووہ. زمان شەلېكى گەرۆكە، وئزە لە بازاردا پارەي نەكردووہ و زمانى مالمەوہيش لە مالمەوہدا پەستىوراوہ و قەتيس كراوہ. ئەوہ ھۆكارىكى بنچىنەيىيە كە لە زەويىين كورديدا، چاپمەنى و بىلاوكرائىكى كارامە نەرسكاوہ. بەلام سەرەپراي ئەو باروودوخەيش، كوردى دلسۆز، ئەوانەي ھەموو ئەركى سەردەمى خۇيان لە كۆل نابوو و بەريان بەرەو پاشەپوژ بوو، بە توانستە بىسنوورەكەيانەوہ ھەوليان داوہ بناغەي زمان و وئزەي كوردىي ھاوچەرخ دابرىژن. ئەو زمانى كوردىيەي چىدى كەواي كەلەپوورى لە بەردا تەنگ دەبوو، ھىواخوازى ھۆگر و پەرەسەين بوو. لەو ھۆگر و پەرەسەينەدا، مېر جەلادەت عالى بەدرخان بە ھاوارى ئەو زمانە دىربىنەوہ، ئەو زمانەي لە ئاويلەكەدا بوو، چوو. بۆ ئەوہى زمانى كوردى بىبوژئىتەوہ، وئزەي كوردى سەرلەنوئى بژيەتتەوہ و پردىك لە ئىوانى وئزەي كوردىي دويئ و ئەمرو پۆنبىت، سا دەستى بە وەشاندىنى كۆوارى ھاوار كىرد. ھەرچەندە دە زارى كورمانجيدا پىش بىلابوونەوہى كۆوارى ھاواريش برىك پەرتووكى كوردى بىلابوونەوہ، ھىشتا مرۆ ناتوانئ باسى وەشانخانەيەكى كارامە و بەردەوام بگات. بىگومان لەم نىوہندەدا كوردانى سۆفئىي پىشووئىش لە بوارى وئزەدا گەلەك پەرتووكيان وەشاندووہ، لىن ئەوانىش

په‌رتووکە‌ی نیکتین ته‌نانه‌ت چه‌ند جارێک چاپ کراوه‌توه‌ و بووه‌ته‌ یه‌کیک له‌ په‌رتووکە‌ گ‌رنگ و ناسراوه‌کان له‌سه‌ر کورد و دۆزی کورد.

هه‌ندێک په‌رتووکێ تری هاوار هه‌به‌ له‌ لیسته‌که‌دا نابینرێ، لێ له‌ نێو رووپه‌له‌کانی هاواردا به‌ چه‌ند پرێژیک باسیان لێ کراوه‌. په‌رتووکێکیان په‌رتووکێ زاڕو‌کانه‌، ناوی «جۆنی و جمیما» یه‌ و نووسه‌ری ئینگلیز «براین گینز» نووسیه‌تی و «جه‌لاده‌ت عالی به‌درخان» له‌ فرانسیه‌وه‌ بۆ کوردی وه‌ریگێراوه‌. ده‌توانین به‌ سانایی په‌رتووکە‌که‌ی جه‌لاده‌ت عالی به‌درخان به‌ ناوی «بنگه‌هێن گرامه‌را کوردمانجی» که‌ سالی ۱۹۹۳ وه‌شانخانه‌ی «نووده‌م» ب‌لای ک‌رده‌وه‌، له‌ لیسته‌که‌دا زێده‌ی بکه‌ین. هه‌روه‌ها په‌رتووکێ نووسه‌رانی هاوار «قه‌دری جان، نووره‌دین زازا، جه‌گه‌رخوین، عوسمان سه‌بری و ره‌شیدتی کورد» یه‌ش که‌ دواتر له‌ ناو لاپه‌ره‌کانی کۆواری هاواردا کۆ کرانه‌وه‌ و وه‌ک په‌رتووک‌ رووناکیان بینی و چوونه‌ ناو لیستی کتێبخانه‌ی هاواره‌وه‌، هاوار وه‌ک کۆوار و وه‌شانخانه‌ یه‌که‌مین ده‌زگه‌یه‌ که‌ پێچکه‌ی نوێگه‌ری و ژيانه‌وه‌ی له‌ به‌رده‌م زمان و وێژه‌ی کوردیدا ک‌ردووه‌ته‌وه‌. یه‌که‌مین ده‌زگه‌یه‌ که‌ زمان و وێژه‌ی له‌ سیاسه‌تی حیزبایه‌تی و به‌رژوه‌ندیی خێله‌کی و سیاسیی پاراستوه‌؛ له‌ هه‌موو چین و توێژیکێ کوردیان وه‌رگرتوه‌، هۆنیوو‌یانه‌ته‌وه‌، ب‌ژاردوو‌یانه‌ و دیسان بۆیان گه‌راندوونه‌ته‌وه‌. مرۆف ده‌ هاواردا دووربینی، گه‌شینی، ئۆقره‌، هێمینی و دۆستایه‌تی به‌رچاو ده‌که‌وێ. تۆزالیک نه‌یاری و بیری دژایه‌تی له‌ هه‌مبه‌ر هێچ که‌س و تاقمیک ده‌ هاوار و ب‌لۆکراوه‌کانیدا نابینرێ. ته‌نێ هیوای لێ هه‌لده‌قولێ.

له‌ به‌ر ئه‌وه‌ی هه‌ردوو براکه‌، له‌ پ‌ال نووسیندا سه‌رقالی دانانی بنچینه‌ی زمانی کوردیی ستاندارد و پ‌ینووسی کوردی بوون، بۆیه‌ هه‌ردوو په‌رتووکێ سه‌ره‌تایان له‌مه‌ر ئه‌لقبێ بووه‌. سێیه‌م په‌رتووک هه‌ی «د. ک. عالی به‌درخان» به‌ ناوی «دلێ کورێ من». چواره‌میان «بیشا پێخه‌مبه‌ر» به‌ کوردیی زازاکیه‌، جه‌لاده‌ت عالی به‌درخان پێشه‌کی بۆ نووسیه‌وه‌.

کتێبخانه‌ی هاوار په‌رتووکێکی تری به‌ ناوی «نقێژین ئێزیدیان» به‌ پێشه‌کی «جه‌لاده‌ت عالی به‌درخان» وه‌شاندووه‌. شه‌شه‌م په‌رتووکیش هه‌ی «جه‌لاده‌ت عالی به‌درخان» به‌ ناوی «مه‌کتوب ژ مسته‌فا که‌مال پاشا ره‌». جه‌لاده‌ت عالی به‌درخان به‌ بۆنه‌ی ده‌س‌الهی کۆماری تورکیاوه‌ ئه‌و په‌رتووکە‌ی به‌ شێوازی نامه‌یه‌ک، به‌ تورکی، بۆ مسته‌فا که‌مال نووسیه‌وه‌. ئه‌و ده‌ په‌رتووکە‌که‌یدا باسی کورد؛ جفاک، زمان، چاند و میژوو‌یان ده‌کات و داوای مافه‌کانی کورد له‌ مسته‌فا که‌مال ده‌کات. په‌رتووکە‌کانی دواتر به‌ پرێژ؛ «ژ مه‌سه‌لا کوردستان / ج. ع. به‌درخان»، «ئه‌لفابه‌یا کوردی / د. ک. ع. به‌درخان»، «خوه‌ندنا کوردی / د. ک. ع. به‌درخان»، «ئه‌لفابه‌یا من / د. ک. ع. به‌درخان»، «ده‌رسین شه‌ریعه‌تی / د. ک. ع. به‌درخان»، «چارینین خه‌يام / د. ک. ع. به‌درخان» ب‌ل‌او بوونه‌ته‌وه‌. ده‌ لیستی کتێبخانه‌ی هاواردا هه‌نده‌ک په‌رتووک به‌ زمانی فرانسێش هه‌ن که‌ به‌ خامه‌ی «کامران به‌درخان» نووسراون.

زۆریه‌ی ئه‌و په‌رتووکانه‌ی سالی ۱۹۳۷ وه‌شێندراون. هه‌روه‌ها له‌ لیسته‌که‌دا په‌رتووکێکی «بازل نیکتین»^۱ به‌ ناوی «مه‌سه‌لا کوردستان» ده‌بینین. ئه‌و

¹ Bazil Nikitin

۱۰۰ په پرتوکی کوردی له پاش خوی به جی هیشت و رویش.

دوای هاوار نوودهم هات

دوای هاوار، نوودهم، دوای نوودهمیش بهرده وامیی وه شانگه پری کوردی رانه وه ستاوه، له تورکیا گه له ک وه شانخانه ی نوئ کراونه ته وه و هر یه کیکیان له بواری خویدا کاری باش و بهرچاوی کردوو. نه وه شانخانانه ی نه مېستاکه له بیرمدان نه مانه ن: دۆز، نووبهار، ئاقیستا، پیری، ئاقا، سی، ئارام، دۆ، لیس، پوئاهی، نه نستیتوویا کوردییا سته نبۆل و دیار به کری، دهنگ، بازار، بهلکی، فاته، کۆمال، و هود.

بلاوکراوه کانی نوودهم، پاش درپژه ناو پرپک، نها دیسان هه لستاوه ته وه و وهک پېشوو پوخی هاوار ده ژیه نیتته وه؛ سیاست بو سیاستوانان به جی ده هیلن، ویزه به ویزه وانان ده سپیرو و به هیوا یه له تپونه ته وه بیگردنی ویزه ی کوردیدا دوو بهرد له سه یه ک دابنی.

ژیدهر:

Hawara me / Firat Cewerî /
www.radikal.com.tr - 13/05/2011

به لام مخابن، به مردنی جهلادته به درخانیه رحمه تی، ژیلهموی نه و هیوا و خه باته دامرکایه وه. نه و جیله ی سالی هفتاکان له پیناو دۆزی کورد رابوون، له هاوار بېبه ش بوون. نه ز بو خوم سالی ۱۹۸۲ به خیری «حه مره ش ره شو» ی ره حمه تی هاوارم ناسی؛ سا ناسیم و بوومه بانگه شه کاریکی کۆاره که. هه رچه نده من سالانیک بهر له دیتنی هاوار ده ستم دابوو نووسین به زمانی کوردی، که چی ده توانم به بن دوودلی بیژم که به خیری هاوار له نووسین به کوردی گه رموگوپتر بووم. بویه دوای شوینیپی هاوار که وتم، دوای هاوکاران و نووسه رانی که وتم. خوم گه یانده «نووهدین زازا»، له شام میوانی «عوسمان سه بری» بووم و له بانیا س له مالی «ره وشه ن خانم» ی خیزانی جهلادته به درخان مامه وه. نه ز دوای خه زبنه یه ک که وتبووم، ده مویست نه و خه زبنه یه ده ربه پیم، نه ک ته نن لو خوم، به لکو له گه ل هاوولاتیانیشم به شی بکه م. سالانیک بیچان هه ولتم دا و گه پام تا هه موو ژماره کانی کۆواری هاوارم په یدا کرد و به خیری هاوار و په رتووکه بلاوکراوه کانی، حه سامه وه. ئارمانجی سه ره کیم نه وه بوو په رتووک و خاوه ن و به پوئه به رانی هاوار به جیلی نوئ بناسینم و له ری «نوودهم» و بلاوکراوه کانییه وه به ۱۰ سالی ره به ق نه وه م کرد. ده ده ستنیکی سالانی ۲۰۰۰دا کاتیک نوودهم مالاوایی له خوینهران و نه ویندارانی ویزه ی کوردی کرد، هه ردوو بهرگی هاوار، ۱۰ بهرگی نوودهم و نیزیکه ی